

ELTE TREFORT ÁGOSTON
GYAKORLÓ GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

a 2017/2018. iskolai évről
az iskola fennállásának 146. évében

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓ GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

a 2017/2018. iskolai évről
az iskola fennállásának 146. évében

AZ ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
A 2017/2018-AS TANÉVRŐL

Szerkesztette: Mohay Péter

A borítón látható képet Nikolics Noémi tanárnő készítette
a 11. c osztály erdélyi kirándulásán a Szent Anna tó közelében.

Kiadja az ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Gimnázium

Felelős kiadó: Csapodi Zoltán

Nyomdai előkészítés: Szabó László
Nyomdai és kötészeti munkálatok: Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen, 2019
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

Tartalom

A TANÁRI TESTÜLET	7
Az iskola fenntartója és igazgatósága	8
A tantestület	9
Kitüntetett tanárok	15
Az egyes osztályok tanárai	16
Az iskola szolgáltató testülete	20
A TANÁRJELÖLTEK	21
NAPTÁR	25
Eseménynaptár	26
Trefort-napi előadások, programok	29
Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)	30
EREDMÉNYEK	31
Tanulmányi eredmények	32
Érettségi eredmények	34
A legjobb érettségi átlagok	35
Versenyeredmények	36
Végzős diákjaink iskolai kitüntetései	41
Tompai József-pályázat	42
Kolos Dávid Emlékdíj	43
A papírgyűjtés eredménye	44
A sportnap eredményei	45
Diákszínházi fesztivál	49
BESZÁMOLÓK	53
Átélni, amit turistaként nem tudhatsz meg	54
Németes diákok bécsi projektnapjai	55
Día de Andalucía	57
Trefort vacsoraest	59
A tanév egyik legjobb hete, avagy az iskolai sítábor	60
Lá fhéile Pádraig sona dhaoibh!	62
Német diákcseré a 11. évfolyamon	64
Igazi élmény! – beszámoló	66
Vonyarc II.	68
Anglia, 2018	69
OSZTÁLYOK	71
7. a	72
7. b	73
7. c	75

8. a	78
8. b	81
8. c	84
9. a	87
9. b	91
9. c	95
10. a	98
10. b	100
10. c	103
11. a	105
11. b	108
11. c	109
12. a	114
12. b	117
12. c	118
AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI	119
A felvételi	120
A Frankofónia ünnepe	123
A könyv napja	124
A néptánc tanításról	125
A Trefort egy élő pszichológiai kultúra	127
Az installációkról	129
Az iskolai kórus egy esztendejéről	145
ÉGIG műhelytalálkozó – a német mint idegen nyelv	146
Felújítások 2012–2018	147
Francia színjátszó	149
GyalogTrefort	150
„Legyetek realisták, követeljétek a lehetetlent!”	151
Pillangóhatás	154
Szerelmes óda a Színjátszó Fesztiválhoz	156
Tehetséges? Lehetséges!	158
Természettudományos hét	161
X	163
MŰVEK	165
„Fejedelmek áldott csillaga” – Zrínyi Miklós első prózai műve	166
Francia műfordítás	179
Szigetvári Zsófia (9. a) novellái és versei	181
AZ ISKOLA ALAPRAJZA	189

A TANÁRI TESTÜLET

Az iskola fenntartója és igazgatósága

Fenntartó:
EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
1056 Budapest, Szerb utca 21-23.

Az egyetem rektora:
DR. BORHY LÁSZLÓ

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓ GIMNÁZIUM

igazgató:
CSAPODI ZOLTÁN

igazgatóhelyettesek:
SZABÓ ÉVA
FERENCZ GÁBOR
PÁL GERGELY

Az iskola címe:
1088 Budapest, Trefort utca 8.

Az iskola honlapja:
www.trefort.elte.hu

A tantestület¹

ARNÓCZKI ILDIKÓ (2017)

■ német: 9. b, 9. c, 10. a, 10. b

ASZÓDI-ANGYAL ANDREA (2015)

■ pszichológus

BAJZA SÁNDOR (2012)

■ vezetőtanár, osztályfőnök: 9. c, angol: 9. c, 12. évf.

BAREITHNÉ KECSKÉS MÁRIA (1983)

■ testnevelés: 8. a, 8. b, 11. évf., 12. b, 12. c

BORONKAI-HORVÁTH ZSÓFIA (2010)

■ vezetőtanár, földrajz: 7. a, 7. b, 7. c, 10. c, biológia: 10. b, 11. a,
diákönkormányzatot segítő tanár

BOGDÁN KRISZTINA (2002)

■ vezetőtanár, közösségi szolgálati munkát segítő pedagógus,
spanyol: 9. évf., 10. b, 10. c, 12. a, 12. c

BOZÓKI GABRIELLA (1996)

■ vezetőtanár, magyar: 8. c, 12. a, dráma: 10. a, 10. b, 10. c

BUGÁN ILONA (2006)

■ vezetőtanár, spanyol: 10. a, 10. c, 11. évf., 12. b, 12. c

CSAPODI ZOLTÁN (1993)

■ igazgató, vezetőtanár, történelem: 11. a

CSERŐS BORBÁLA (2004–2007, 2014–)

■ osztályfőnök: 9. b, magyar: 9. b, 10. c, 11. a, 12. c, média: 10. c

CSIKY ANNA (2016–2018)

■ angol: 12. évf., 12. fakt

DOMOKOS KATALIN (1982–2018)

■ osztályfőnök: 12. b, francia: 12. évf.

1 A nevek mellett azt tüntettük fel, hogy az adott tanár melyik évben kezdett a Trefortban tanítani.

DRASKÓCZY-LITTNER ANITA (1999–2004, 2010–)

- néptánc: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a, 8. b, 8. c, 9. évf., 10. évf., 11. évf.

EIBEN INGEBORG (1996–2018)

- vezetőtanár, angol

ELEKES KATALIN (1993)

- vezetőtanár, angol: 7. évf., 10. a, 10. b, 11. a, 11. b

ÉLTETŐ KATALIN (2000)

- spanyol: 11. évf., 11. fakt, 12. fakt

FARAGÓ NORBERT (2005)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. c, biológia: 8. b, 10. c, 11. fakt, 12. fakt

FARKAS CSABA (2018)

- igazgatóhelyettes, matematika: 7. b, informatika: 7. b

FARKAS FERENC (2010)

- osztályfőnök: 10. c, kémia: 8. a, 10. b, 10. c, 11. a, matematika: 8. a, 9. a

DR. FARKAS KATALIN (2015)

- osztályfőnök: 8. a, vezetőtanár, történelem: 8. a, 9. c, 10. c, 12. c fakt

DR. FÁBIÁN LÁSZLÓ (2004)

- osztályfőnök: 7. c, vezetőtanár, magyar: 7. c, 9. c, média: 10. a, 11. fakt

FERENCZ GÁBOR (2006)

- igazgatóhelyettes, testnevelés: 11. b, nomádtáborok szervezése

FERNENGEL ANDRÁS (1994)

- osztályfőnök: 10. a, vezetőtanár, kémia: 10. a, biológia: 8. a, 9. a, 10. a, 11. b, nomádtáborok szervezése

FILOTÁS VIKTÓRIA (2017)

- rajz: 7. a, 7. b, 7. c, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, 9. c

FRIEDMAN ESZTER (2015)

- matematika: 9. c, 10. a, 12. b

FŰZIK MÍRA (2015)

- magyar: 7. a, 9. a, 10. a, francia: 11. a, 11. b

GEDEON GÁBOR (2003)

- biológia: 7. a, 7. b, 7. c, 8. c, 9. b, 9. c, 11. c

DR. GERŐCS LÁSZLÓ (1982)

- matematika: 11. fakt, 12. a

GOMBOS ÉVA (1977–2018)

- vezetőtanár, matematika: 7. a, 9. a, 12. fakt

GONDA ZITA (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, francia: 9. a, 9. b, 10. évf., 11. c, 11. fakt

GREGORICS ÁDÁM (2017)

- angol: 9. a, 9. b, 10. a, 10. b, 11. a, 11. b, 11. fakt, 12. évf., 12. fakt

HAVASI HELGA (2013)

- német: 7. évf., 9. a, 9. b, 11. évf., 11. fakt, 12. évf., 12. fakt

HEGEDŰS DÁNIEL (2015)

- osztályfőnök: 7. a, testnevelés: 7. a, 9. a, 9. b, 9. c

JAKABNÉ TÓTH TÍMEA (2007–2009, 2016–)

- testnevelés: 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, gyógytestnevelés

JÁSZNÉ KAJMÁDI MÓNICA (2001)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, német: 7. évf., 8. a, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c, 11. fakt

KÁLMÁN ÉVA (1993–2018)

- testnevelés: 8. c, 10. a, 10. c, 12. a, gyógytestnevelés

KEISZ ÁGOSTON (2004)

- osztályfőnök: 10. b, vezetőtanár, munkaközösség-vezető, magyar: 8. b, 10. b, 11. b, média: 10. b

KÉRI ANDRÁS (1990)

- vezetőtanár, földrajz: 8. a, 9. a, 10. a

KIS KELEMEN ÉVA (1995)

- vezetőtanár, földrajz: 8. b, 8. c, 9. b, 9. c, 10. b

KOLOH GÁBOR (2017–2018)

- történelem: 7. a, 7. b

DR. KISS CSILLA (1999)

- osztályfőnök: 12. b, vezetőtanár, munkaközösség-vezető, történelem: 9. b, 11. b, 12. a, 12. b, 12. fakt

DR. KORÁNDI JÓZSEF (2017–2018)

- matematika: 9. b

KOVÁCS GABRIELLA (1995)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, rajz és művészettörténet: 8. a, 10. a, 10. b, 10. c, 11. a, 11. b, 11. c, 11. fakt

KOVÁCS GÉZA (2004)

- vezetőtanár, fizika: 7. a, 9. c, 10. c, 11. fakt

KOVÁCS MÁTÉ (2016–2018)

- francia: 12. fakt

KUBICZA JÁNOS (1983)

- testnevelés: 7. c, 8. c, 10. a, 10. c, 11. a

KUTROVÁ CZ LÁSZLÓ (2002)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, kémia: 8. b, 9. b, 11. c, 12. fakt

LENKEFI FERENCNÉ (1991)

- osztályfőnök: 8. b, vezetőtanár, angol: 8. b, 12. b, 12. c

MAGYARNÉ ULRICH ZSUZSANNA (2004)

- vezetőtanár, történelem: 11. b fakt, 12. a fakt

MARÁCZ MÓNika (1997–2009, 2014–)

- könyvtáros

MÁRIÁSS MÁRTA (2003)

- vezetőtanár, német: 9. a, 9. b, 10. b, 10. c, 12. évf., 12. fakt

DR. MÉSZÁROS PÉTER (2004)

- osztályfőnök: 12. a, vezetőtanár, ének: 8. a, 8. b, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c, kulturfakt: 12. fakt, társadalomismeret: 12. a, énekkar: 7-12. évf., az iskolai kórus egyik vezetője

MOHAY BORBÁLA (2016)

- történelem: 8. b, 8. c, 11. c fakt, társadalomismeret: 12. a

MOHAY PÉTER (1986)

- matematika: 7. c, 10. c, 11. a, 11. c

NEOGRÁDY-KISS BORBÁLA (2017–2018)

- matematika: 7. b

NIKOLICS NOÉMI (1994–1996, 2005–)

- osztályfőnök: 11. c, vezetőtanár, angol: 7. évf., 11. c, 11. fakt

NYÉKI GÁBOR (2017)

- német: 9. a, 9. c, 10. a, 10. b, 11. évf., 11. fakt

PÁL GERGELY (2002)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, történelem: 7. c, 11. c

PENTZ ANNA MÁRIA (2001)

- vezetőtanár, magyar: 8. a, 11. c, 12. fakt

DR. PILÁTH KÁROLY (2005)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, informatika: 7. a, 7. c, 8. a, 8. b, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c, fizika: 8. b, 10. b, 11. c

REGELE GYÖRGY (1993)

- vezetőtanár, informatika: 7. a, 7. b, 7. c, 8. a, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, 9. c, 11. fakt

REZSEKNÉ FEHÉR LAURA (2008)

- vezetőtanár, angol: 8. a, 8. c, 10. c

SAPSZON JÓZSEF (1982)

- testnevelés: 8. a, 8. b, 10. b, 11. évf., 12. a

DR. SCHRÓTH ÁGNES (1981)

- kémia: 9. a, 9. c, 11. b, 11. fakt

DR. SZABÓ ÁDÁM (1993)

- vezetőtanár, magyar: 7. b, 11. fakt, 12. b

SZABÓ ÉVA (1993)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, német: 11. a, 11. b, 12. évf., 12. fakt

SZABÓ ZSANETT (2016)

- matematika: 8. b, informatika: 9. a, 9. b, 9. c, 10. a, 10. b, 10. c

SZAKMÁNY CSABA (2015)

- osztályfőnök: 8. c, fizika: 8. c, 9. a, kémia: 8. c, 11. fakt

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT (1975–2018)

- biológia: 11. fakt, 12. fakt

SZEMETHY TAMÁS (2013)

- osztályfőnök: 9. a, EU-klub, történelem: 9. a, 10. a, 10. b, 11. a fakt, 12. c, társadalomismeret: 12. a fakt, 12. b, 12. c

SZÉNÁSZINÉ DR. STEINER RITA (1998)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, angol: 7. évf., 8. a, 8. c, 11. a, 11. b

SZENTKLÁRAY NÓRA (1996–2000, 2014–)

- angol: 8. a, 8. c, 10. a, 10. b

SZENTTORNyai ESZTER (2015)

- vezetőtanár, angol: 9. a, 9. b, 11. a, 11. b, 12. évf., 12. fakt

TOBISCH MÁRTA (2004)

- vezetőtanár, matematika: 10. b, 12. fakt

TÓVIZI KATALIN (2000–2005, 2007–)

- osztályfőnök: 7. b, testnevelés: 7. b, 10. b, 11. a, 12. b, 12. c

TURDA LOLA (2017–2018)

- angol: 7. évf., 9. a, 9. b, 10. a, 10. b

UJHÁZY MÁRTON (2010)

osztályfőnök: 11. b, vezetőtanár, matematika: 10. a, 11. b, 11. fakt

VARGA GYÖRGY (2002–2011, 2015–)

- vezetőtanár, fizika: 7. c, 9. b, 10. a, 11. a, 12. fakt

VESZPRÉMI FERENC (1985)

- vezetőtanár, matematika: 9. b, 11. c fakt, 12. c

VITKÓCZI FANNI (2015)

- fizika: 7. b, 8. a, 11. b, matematika: 8. c, 12. fakt

WEISZBURG ZSUZSANNA (2013)

- osztályfőnök: 11. a, ének: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, az iskolai kórus egyik vezetője

Kitüntetett tanárok

SCHRÓTH ÁGNES

Miniszter Elismerő Oklevele

(az emberi erőforrás miniszter kitüntetése)

a fenntarthatóságra és környezettudatosságra nevelés terén a közoktatásban és a felsőoktatásban évtizedeken át folytatott kiemelkedő pedagógiai munkásságáért

EIBEN INGEBORG

Pedagógus Szolgálati
Emlékérem

(az oktatásért felelős
miniszter kitüntetése)

KÁLMÁN ÉVA

Pedagógus Szolgálati
Emlékérem

(az oktatásért felelős
miniszter kitüntetése)

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI

JUDIT

Pedagógus Szolgálati
Emlékérem

(az oktatásért felelős
miniszter kitüntetése)

**JÁSZNÉ KAJMÁDI
MÓNIKA**

Pedagógia Mestere
(az Egyetemi Tanács
kitüntetése)

KÁLMÁN ÉVA

Pedagógia Mestere
(az Egyetemi Tanács
kitüntetése)

KIS KELEMEN ÉVA

Pedagógia Mestere
(az Egyetemi Tanács
kitüntetése)

Az egyes osztályok tanárai

tantárgy	7. a	7. b	7. c	8. a
magyar	Fűzik M.	Szabó Á.	Fábián L.	Pentz A. M.
történelem	Koloh G.	Koloh G.	Pál G.	Farkas K.
matematika	Gombos É.	Farkas Cs., Neogrády-Kiss B.	Mohay P.	Farkas F.
kémia				Farkas F.
földrajz	Boronkai-Horváth Zs.	Boronkai-Horváth Zs.	Boronkai-Horváth Zs.	Kéri A.
biológia	Gedeon G.	Gedeon G.	Gedeon G.	Fernengel A.
fizika	Kovács G.	Vitkóczy F.	Varga Gy.	Vitkóczy F.
angol nyelv	Elekes K., Nikolics N., Szénásiné S. R., Turda L.	Elekes K., Nikolics N., Szénásiné S. R., Turda L.	Elekes K., Nikolics N., Szénásiné S. R., Turda L.	Rezekné F. L., Szénásiné S. R., Szentkláray N.
német nyelv	Havasi H., Jászné K. M.	Havasi H., Jászné K. M.	Havasi H., Jászné K. M.	Jászné K. M.
spanyol nyelv				
francia nyelv				
kínai				
informatika	Piláth K., Regele Gy.	Farkas Cs., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.
ének	Weiszbürg Zs.	Weiszbürg Zs.	Weiszbürg Zs.	Mészáros P.
rajz, műv.tört.	Filotás V.	Filotás V.	Filotás V.	Kovács G.
testnevelés	Hegedűs D.	Tóvizi K.	Kubicza J., Jakabné T. T.	Bareithné K. M., Sapszon J.
néptánc	Draskóczy-Littner A.	Draskóczy-Littner A.	Draskóczy-Littner A.	Draskóczy-Littner A.

8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
Keisz Á.	Bozóki G.	Fűzik M.	Cserős B.	Fábián L.
Mohay B.	Mohay B.	Szemethy T.	Kiss Cs.	Farkas K.
Szabó Zs.	Vitkóczy F.	Farkas F., Gombos É.	Koráncsi J., Veszprémi F.	Friedman E.
Kutrovács L.	Szakmány Cs.	Schróth Á.	Kutrovács L.	Schróth Á.
Kis Kelemen É.	Kis Kelemen É.	Kéri A.	Kis Kelemen É.	Kis Kelemen É.
Faragó N.	Gedeon G.	Fernengel A.	Gedeon G.	Gedeon G.
Piláth K.	Szakmány Cs.	Szakmány Cs.	Varga Gy.	Kovács G.
Lenkefi Fné	Rezsékné F. L., Szénásiné S. R., Szentkláray N.	Gregorics. Á., Szenttornyai E., Turda L.		Bajza S.
	Jászné K. M.	Havasi H., Nyéki G.	Arnóczy I., Havasi H., Máriáss M.	Arnóczy I., Nyéki G.
		Bogdán K.	Bogdán K.	Bogdán K.
		Gonda Z.	Gonda Z.	
		Xu Jiajia, Yan Ming		
Piláth K., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Szabó Zs., Regele Gy.	Szabó Zs., Regele Gy.	Szabó Zs., Regele Gy.
Mészáros P.	Mészáros P.	Weiszbürg Zs.	Weiszbürg Zs.	Weiszbürg Zs.
Filotás V.	Filotás V.	Filotás V.	Filotás V.	Filotás V.
Bareithné K. M., Sapszon J.	Kálmán É., Kubicza J.	Hegedűs D., Jakabné T. T.	Hegedűs D., Jakabné T. T.	Hegedűs D., Jakabné T. T.
Draskóczy- Littner A.	Draskóczy- Littner A.	Draskóczy- Littner A.	Draskóczy- Littner A.	Draskóczy- Littner A.

tantárgy	10. a	10. b	10. c	11. a
magyar	Fűzik M.	Keisz Á.	Cserős B.	Cserős B., Szabó Á.
történelem	Szemethy T.	Szemethy T.	Farkas K.	Csapodi Z., Szemethy T.
matematika	Friedman E., Ujházy M.	Tobisch M.	Mohay P.	Mohay P., Gerőcs L.
kémia	Fernengel A.	Farkas F.	Farkas F.	Farkas F., Schróth Á., Szakmány Cs.
földrajz (7-10. o.), társ.ism. (12. o.)	Kéri A.	Kis Kelemen É.	Boronkai-Horváth Zs.	
biológia	Fernengel A.	Boronkai-Horváth Zs.	Faragó N.	Boronkai-Horváth Zs., Szászné H. J., Faragó N.
fizika	Varga Gy.	Piláth K.	Kovács G.	Varga Gy., Kovács G.
angol nyelv	Elekes K., Gregorics Á., Szentkláray N., Turda L.		Rezssekné F. L.	Gregorics Á., Szénásiné S. R., Szenttornyai E., Elekes K.
német nyelv	Arnóczki I., Jászné K. M., Nyéki G.		Jászné K. M., Máriáss M.	Havasi H., Szabó É., Nyéki G.
spanyol nyelv	Bugán I.	Bogdán K.	Bogdán K., Bugán I.	Bugán I., Éltető K.
francia nyelv	Gonda Z.			Fűzik M., Gonda Z.
kínai	Xu Huiyao			Su Yali
informatika	Szabó Zs., Piláth K.	Szabó Zs., Piláth K.	Szabó Zs., Piláth K.	
ének (10. o.), néptánc (11. o.)	Mészáros P.	Mészáros P.	Mészáros P.	
rajz, műv.tört.	Kovács G.	Kovács G.	Kovács G.	Kovács G.
testnevelés	Kálmán É., Kubicza J., Draskóczy-Littner A., Sapszon J.	Sapszon J., Tóvizi K., Draskóczy-Littner A., Kubicza J.	Kálmán É., Kubicza J., Draskóczy-Littner A., Sapszon J.	Kubicza J., Tóvizi K., Bareithné K. M., Sapszon J.
dráma, média	Bozóki G., Fábán L.	Bozóki G., Keisz Á.	Bozóki G., Cserős B.	

11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
Keisz Á., Szabó Á.	Pentz A. M., Szabó Á.	Bozóki G., Pentz A. M.	Szabó Á., Pentz A. M.	Cserős B., Pentz A. M.
Kiss Cs., Magyarné U. Zs.	Pál G., Mohay B.	Kiss Csilla, Magyarné U. Zs.	Kiss Csilla	Szemethy T., Farkas K.
Ujházy M.	Mohay P., Veszprémi F.	Gerőcs L., Gombos É.	Friedman E., Vitkóczy F.	Veszprémi F., Tobisch M.
Schróth Á. Szakmány Cs.	Kutrovác L., Schróth Á.	Kutrovác L.	Kutrovác L.	Kutrovác L.
		Mészáros P., Mohay B., Szemethy T.	Szemethy T.	Szemethy T.
Fernengel A., Szászné H. J., Faragó N.	Gedeon G., Szászné H. J., Faragó N.	Faragó N., Szászné H. J.		
Vitkóczy F., Kovács G.	Piláth K., Kovács G.	Varga Gy.		
Gregorics Á., Szénásiné S. R., Szenttornyai E., Elekes K.	Nikolics N.	Bajza S., Csíky A., Szenttornyai E., Gregorics Á.	Bajza S., Csíky A., Szenttornyai E., Gregorics Á., Lenkefi Ferencné	
Havasi H., Szabó É., Nyéki G.	Havasi H., Nyéki G.	Havasi H., Máriáss M., Szabó É.		
Bugán I., Élteső K.		Bogdán K.	Bugán I.	Bogdán K., Bugán I.
Fűzik M.,Gonda Z.	Gonda Z.	Domokos K.		
Su Yali		Tan Yue		
Draskóczy-Littner Anita				
Kovács G.	Kovács G.			
Bareithné K. M., Ferencz G., Kálmán É., Kubicza J., Sapszon J.	Bareithné K. M., Kálmán É., Kubicza J., Sapszon J., Tóvizi K.	Kálmán É., Sapszon J.	Bareithné K. M., Tóvizi K.	

Az iskola szolgáltató testülete

Bergovecz József	portás
Boros Erika	takarító
Deákné Gyenis Ildikó	iskolaittkár
Dományné Gondos Éva	takarító
Fenyvesi Klára	takarító
Juhász András	fénymásolás, kézbesítés
Kolláth Ilona	laboráns
Knyazoviczky Andra	gazdasági ügyintéző
László Attiláné	takarító
Márton Zoltán	technikus
Márton Bálint	takarító
Oláh László	portás
ifj. Piláth Károly	rendszergazda
Puskásné Purger Zsuzsanna	iskolaittkár (2017. október 1-jétől)
Szabó Zoltán	gondnok
Szabóné Szilágyi Zsóka	alapítványi ügyintéző
Szorgerné Szabó Ildikó	iskolaittkár (2017. szeptember 30-ig)
Váradi Ildikó	takarító

Borhy László, az ELTE rektora 2017. június 6-án
KOLLÁTH ILONA laboránst dicsérő oklevélben részesítette.

A TANÁRJELÖLTEK

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
angol	Bajza Sándor	Bölcsházy Réka Gabriella Hollós Dávid	Lipták Krisztina Prekopa Frida
	Elekes Katalin	Baranyay Zsófia Fodor Zsolt Salzmann Orsolya	Szabó Beatrix Xénia Székely Martin Zsembery Lilla Klára
	Lenkefi Ferencné	Káli Dominika Szalay Kinga Hajnalka Szirtes Dóra	Szűcs Norbert Urbauer Zsanett Vida Nikolett
	Nikolics Noémi	Barta Máté Eleméry Tekla Engyh Sárón	Solymosi Nóra Veress László
	Rezsekné Fehér Laura	Gál Alexandra Klára Láng Hanga Csilla	Kihári Vivien Nagy Boglárka
	Szénásiné Steiner Rita	Almási Annamária Fellegi Krisztián Kákonyi Sára	Margitay Zsófia Sujtő Attila Vágányik Csaba
	Szenkláray Nóra	Mészáros Dorina Pisták Regina	Püskő Lilla Etelka
biológia	Faragó Norbert	Kerekes Kata Rokonay Kinga	Szeip Gréta
	Fernengel András	Maszlág Szilvia Mikó Beáta Nagy Bence	Szentgyörgyi Viktória Tóth Bence
ének-zene	Mészáros Péter	Gelley Áron Benedek Bárdiő Lilla	Karvaly Kata Zsófia
fizika	Kovács Géza	Jurasits Júlia Anna Nyitrai Edina	Majoros Éva Sudár Mariann
	Varga György	File Ágnes Lakatiné Kulcsár Kitti	Molnár András Pintér Petra
földrajz	Boronkai-Horváth Zsófia	Daróczi Dávid Imre Jakab Marina Jávor Gellért Béla	Juhász Judit Krár Viktória Marton Tamás
	Kéri András	Fehér András Tamás Gaál Bence	Pásztor Dóra Vincze Attila
	Kis Kelemen Éva	Bethlendy Boglárka Gál Edina Halbauer György	Husti Áron Kócza Levente Papp Béla
francia	Gonda Zita	Gyetvai Anna Lunk Eszter	Zsembery Lilla Klára

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
informatika	Piláth Károly	Basa Renáta Takács Mária	Toóth Krisztina Éva
	Regele György	Majoros-Geréby Ádám Simon Mónika	Solymos Dóra Szabados Lajos
kémia	Kutrovác László	Csanády Soma Gergely Halmy Réka	Kovács Anita Mária Tóth Bence
	Szakmány Csaba	Hertner András Kissné Menkó Orsolya	Szentgyörgyi Viktória
magyar	Bozóki Gabriella	Lipták Krisztina Titanilla Malét Orsolya	Pálfi Brigitta
	Fábián László	Domány Nikolett Natkó Anna	Tremmel Anikó
	Keisz Ágoston	Drahos Viktória Inez Ruszkai Fruzsina Szabó Veronika	Tóth Tamara Tuzson-Berczeli Bernadett
	Pentz Anna Mária	Balázs Kata Stella Baranyay Zsófia Herceg Zsuzsanna	Pásztor Dóra Zalatnay Lidia Katalin
	Szabó Ádám	Balogh Ádám Hajagos Máté Módos Barbara	Tibai Rita Zsák Éva Indira
matematika	Farkas Csaba	Jámbor Nikolett	
	Gombos Éva	Láng Hanga Csilla Nagy Anett Szabó András	Vida Nikolett Vindisch Bence
	Tobisch Márta	Basa Renáta Hertner András Kovács Anita Mária	Kissné Menkó Orsolya Rácz Krisztina
	Ujházy Márton	Fehér András Tamás Majoros-Geréby Ádám Molnár András	Rékasi Ágnes Simon Mónika
	Veszprémi Ferenc	Kard Eszter Nagy Mária	Nyitrai Edina Till Áron Imre
német	Jászné Kajmádi Mónika	Almágy Kinga Bara Dorottya Piroška Horváth Boglárka	Szirtes Dóra Szabó Zsófia Varga Lilla Anna
	Máriáss Márta	Csabai Írisz Nagy Boglárka Prekopa Frida	Nagné Erdei Zsuzsanna Illés Nikolett Trautsch Zsófia Éva
	Szabó Éva	Takács Kamilla	Wéber Rita

Vezetőtanár		Tanárjelöltek	
nyelv- és beszédfejl.	Bozóki Gabriella	Pálfi Brigitta	
spanyol	Bogdán Krisztina	Hazay Dávid Péter Zsófia Lázár Kitty	Ruszkai Fruzsina Sztrapkovics Bettina
	Bugán Ilona	Hegedüs Renáta Margitay Zsófia Huszovszky Mária Ilona	Kucsera Noémi Blanka Poller Lilla Zsilinszky Dorina
történelem	Csapodi Zoltán	Kolossváry Nóra	
	Farkas Katalin	Damm Károly Farkas Kinga Juhász Judit	Kákonyi Sára Vincze Attila
	Kiss Csilla	Bodnár Eszter Jávor Gellért Béla	Kácsor Bernadett Wéber Rita
	Magyarné Ulrich Zsuzsanna	Ali Ádám Birizsló Bence	Galuska Mihály Gál Edina
	Pál Gergely	Papp Béla	Lengyel Gábor
	Szemethy Tamás	Kocsis Nelli	

Egyéni összefüggő gyakorlaton résztvevő hallgatók

a tanárjelölt neve (szakja)	mentora	szaktárgyi konzulense	nem szaktárgyi konzulense
Neogrády-Kiss Borbála (matematika, ének-zene)	Veszprémi Ferenc	Mészáros Péter	Kovács Gabriella
Demjén Éva (német, magyar)	Havasi Helga	Cserős Borbála	Kovács Gabriella
Müller Klaudia (kínai)			Kovács Gabriella
Koloh Gábor (történelem)	Magyarné Ulrich Zsuzsa		Fernengel András
Turda Lola (angol, magyar)	Rezekné Fehér Laura	Fábián László	

NAPTÁR

Eseménynaptár

szept. 1.	évnnyitó
szept. 12–19.	német diákcsere (Köln) (magyarországi program)
okt. 5–12.	német diákcsere (Köln) (németországi program)
okt. 6.	az aradi vértanúk emléknaja
okt. 6.	verébavató
okt. 20.	megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról
okt. 25.	iskolai helyesírási verseny
okt. 26–29.	egy kolozsvári kórus látogatása
nov. 6–8.	papírgyűjtés
nov. 13.	szaktanári fogadóóra
nov. 14.	spanyol nap
nov. 17.	igazgatói tájékoztató a felvételizők szüleinek
nov. 18.	a németül tanulók bécsi útja
nov. 20.	szaktanári fogadóóra
nov. 25.	szalagavató bál
dec. 4–8.	SZUNO vásár
dec. 5.	Trefort nap
dec. 11.	történelem OKTV második forduló (Farkas Zsuzsanna, Tóth Máté (11. a), Ágoston Dorottya (12. c))
dec. 14.	iskolai vers- és prózamondó verseny
dec. 16.	karácsonyi koncert és néptáncbemutató
dec. 21.–jan. 2.	téli szünet
jan. 20.	a hatodikosok írásbeli felvételije
jan. 22.	kémia OKTV második forduló (John Tamás (12. b))
jan. 23.	Varga Tamás matematikaverseny második forduló (Bognár Bence (7. a), Góczán Balázs, Gozlan-Vajda Noémi, Miklósi Márk, Mile Zsófia, Németh Emese, Papp Petra, Tóth Kata, Vadász Dániel (7. b), Bubrik Márton, Molnár Marcell, Szalai Zalán (7. c), Farkas Péter (8. a), Nemes Nóra, Reményi Péter, Semjén Adriána Mária (8. c))
jan. 24.	matematika OKTV második forduló (Borbély Dóra (12. a), John Tamás (12. b), Koczka Vencel (11. a), Woosch Benedek (12. b))
jan. 24.	Horváth Mihály történelemverseny második forduló (Héthelyi Máté (9. a), Pap Dóra, Nagy Levente, Gereczi Botond (10. a), Zelei Regina (10. b))
jan. 25.	angol OKTV második forduló (Jókay Kristóf, Nádi Flóra (11. c))
jan. 26.	az első félév utolsó napja
jan. 29.	német OKTV második forduló (Borbély Dóra (12. a))

febr. 2.	francia OKTV második forduló (Zilahy Anna (11. c))
febr. 2.	informatika OKTV második forduló (Pócz Gergely (12. a), Sipos Noémi (11. a))
febr. 2.	Trefort bál
febr. 6.	magyar irodalom OKTV második forduló (Kovács Csenge (12. b))
febr. 8.	Arany Dániel matematikaverseny második forduló (Bauman Richárd, Bárany Benedek, Bedő Katalin, Feksz Csaba, Fertő Emma, Gödény Ákos, Kása Csaba, Kormos Ákos, Rieder András (9. a), Filotás Dénes, Pafféri Péter (9. b), Bánszki Balázs, Benczúr Máté, Jókay Benedek, Penc Márk (9. c), Varga Eszter Anna (10. c))
febr. 9.	Trefort támogatói vacsoraest
febr. 10–18.	síszünet, iskolai sítábor
febr. 10–15.	iskolai sítábor
febr. 12.	biológia OKTV második forduló (Erhardt Júlia (11. c), Lipták Zoltán (11. a), Mészáros Dorina (11. c), Budavári Richárd (12. c), Nguyen Huong Giang (12. a), Donkó Zsombor (12. c), Varga Eszter (12. c))
febr. 12.	művészettörténet OKTV második forduló (Simon Mihály (12. b))
febr. 19.	spanyol OKTV második forduló (Nagy Katica (12. a))
febr. 19.	dráma OKTV második forduló (Zilahy Anna (11. c))
febr. 20.	Kosáry Domokos történelemverseny második forduló (Kecskeméti Bálint (7. c), Banga András, Héthelyi Máté (9. a), Gereczi Botond, Nagy Levente és Pap Dóra (10. a))
febr. 23.	megemlékezés a kommunista diktatúra áldozatairól
febr. 23.	"Fedezd föl a Trefortot" (program a felvételiző hatodikos diákok számára)
febr. 26.–márc. 2.	természettudományos hét
márc. 3.	a hatodikosok szóbeli felvételi vizsgája
márc. 12.	ír nap
márc. 14.	megemlékezés az 1848/49-es forradalomról és szabadságharcról
márc. 14–19.	MEP nemzeti ülése
márc. 20–27.	XX. iskolai diákszínhátszó fesztivál
márc. 21.	a Frankofónia ünnepe
márc. 23.	ART-nap a Trefortban
márc. 24.	Horváth Mihály történelemverseny döntője (Héthelyi Máté (9. a) és Gereczi Botond (10. a))
márc. 29.–ápr. 3.	tavaszi szünet
ápr. 2–11.	német diákcsera (Jever) (magyarországi program)
ápr. 6–8.	iskolai matektábor (Kismaros)
ápr. 9.	szaktanári fogadóóra
ápr. 9–12.	papírgyűjtés
ápr. 12.	Arany Dániel matematikaverseny döntő (Varga Eszter Anna (10. c))

ápr. 12–15.	a kórus és a néptáncsoport kolozsvári útja
ápr. 16.	megemlékezés a holokausztról
ápr. 16.	szaktanári fogadóóra
ápr. 21.	kirajzás – dők program a Normafánál
ápr. 23.	spanyol program – San Jordi (a könyv napja)
ápr. 24.	spanyol szakos egyetemi hallgatók színházi előadása
máj. 4.	ballagás
máj. 6–8.	Mikola Sándor fizikaverseny döntő (Mosoni Péter (10. a))
máj. 7.	sportnap
máj. 7–9.	a böblingeni Albert Einstein Gimnázium kórusának fogadása
máj. 8–9.	délutáni tanítás 12, illetve 13 órától
máj. 16.	angol és német nyelvi kompetenciamérés a 8. évfolyamon
máj. 22–28.	nomád tábor (9. c)
máj. 23.	országos kompetenciamérés a 8. és 10. évfolyamon
máj. 23–31.	német diákcseré (Jever) (németországi program)
máj. 28.–jún. 2.	nomád tábor (9. b)
jún. 2–7.	nomád tábor (9. a)
jún. 4.	megemlékezés a nemzeti összetartozás emléknapján
jún. 8.	utcabál (a Trefort utcában és az iskola udvarán)
jún. 11–12.	etika projekt a 11. évfolyamon
jún. 13–15.	osztálykirándulás (a 7-8. és a 10-11. évfolyamokon)
jún. 19.	tanévzáró ünnepség
jún. 20.–aug. 31.	öt iskolai szervezésű nyári tábor

Trefort-napi előadások, programok

(2017. december 6.)

KÉTSZÁZ ÉVE SZÜLETETT TREFORT ÁGOSTON, ÖTSZÁZ ÉVES A REFORMÁCIÓ

- Ament Éva: „Virágom, virágom” – interaktív előadás
- Bethlendy Boglárka : Orvoslás Trefort korában és ma
- Bibliamúzeum: Kiállítás/múzeumpedagógiai foglalkozás
- Bódy Pál: Trefort Ágoston szerepe a tudományos szemlélet, kutatás és képzés fejlesztésében Magyarországon
- Deme Barnabás: Reformok a fizikában és a csillagászatban
- Diákönkormányzat: Diákfórum az oktatási rendszerről
- Diákönkormányzat: Diákfórum iskolai ügyekről
- Diákönkormányzat: Kerekasztal beszélgetés a tanárokkal
- Farkas Katalin: Az iskola Trefort korában
- Farkas Katalin: Szendvicskészítés a BBM részére
- Gábor Csilla dr.: A reformáció egyetemes és magyar vonatkozásokkal, a hitvita műfajával
- Gáncs Péter: Előadás/beszélgetés az evangélikus egyházról
- Gáncs Péter, Szloboda József: Kerekasztal beszélgetés a keresztyén egyházakról
- Gereczi Botond (10. a): Vulkánok
- Gregorics Ádám: Az épületet bejáró, QR-kóddal fűszerezett kvíz Trefort 200 és Reformáció 500 témakörben
- Horváth Ferenc SJ: Egyházkép, előítéletek – beszélgetés, fórum
- Installáció: A wittenbergi vártemplom Tételkapujának életnagyságú festett mása
- Installáció: Egy másfél méteres plasztikus Trefort Ágoston-arc, teleírva tevékenységeivel
- Installáció: Kis Kelemen Éva és 9. c-sek: Budapest 150 éve és ma
- Kászoni-Kövendi József: A reformációról
- Kiállítás: A Bibliamúzeum 12 tablója 80x200 cm-es méretben és Vizsolyi Biblia hasonmása
- Kiállítás: A Magyar Nemzeti Múzeum „IGE-Idők: a reformáció 500 éve” c. kiállításának tablóiból néhány
- Kiss Csilla: Trefort és a Felsőbb leányiskola
- Kovács Gabriella: Installációk készítése
- Logisztori: Reformáció társasjáték
- Luther (filmdráma, 120 perc, 2003)
- Luther rajzfilm (2017)
- Mészáros Péter: J. S. Bach „prédikál”. Az egyházi kantáta a barokkban (sok zenehallgatással)
- Michels Antal: Lenni, vagy nem lenni! (a reformáció kialakulása)
- Monostori László dr.: Bence Áron: Kerekasztal beszélgetés a keresztyén egyházak együttműködéséről
- Papházi János dr.: Gödöllő, a királyi család otthona
- Papp Béla, Husti Áron: Budapest a kiegyezés korában és ma
- Sebestyén Ádám: Hogyan változtatta meg a reformáció a középkori vallásos gondolkodást?
- Szemethy Tamás: Protestáns főurak egy katolikus birodalomban
- Turda Lola: Az angol reformáció

Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)

időpont	idő- tartam (nap)	a program	helyszín	a résztve- vők köre	gyerek- létszám	szervező tanár és kísérők
július 2–5.	4	osztálytábor	Szilvásvár	8. c	29	Szakmány Csaba, Mohay Borbála
július 11–14.	4	osztálytábor	Vonyarcvas- hegy	11. a	15	Weiszburg Zsuzsanna
július 16–20.	5	osztálytábor	Visegrád	9. b	25	Cserős Borbála
augusztus 1–5.	5	evezős tábor	Túr és a Felső-Tisza	8. b	23	Lenkefi Ferencné, Gregorics Ádám
augusztus 16–25.	10	nyelv- tanfolyam	Devon (Anglia)	7–11. évf.	29	Szenttor- nyai Eszter, Lenkefi Ferencné, Gregorics Ádám

EREDMÉNYEK

Tanulmányi eredmények

tantárgyak	7. a	7. b	7. c	8. a	8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
magyar irodalom	4,69	4,84	4,97	4,76	4,69	4,72	4,53	4,69	4,81
magyar nyelvtan	4,53	4,81	4,84	4,47	4,53	4,69	4,44	4,53	4,91
angol	4,9	4,67	4,77	4,82	4,81	4,72	4,41	4,66	5,00
német	4,91	4,45	4,50	4,67		4,71	4,45	4,21	4,80
francia							4,78	4,80	
spanyol							4,50	5,00	5,00
kínai							5,00	5,00	4,75
matematika	4,25	4,53	4,63	4,44	4,13	4,53	4,09	4,13	4,75
társadalomismeret									
erkölcsan	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00			
hittan		5,00	5,00						
történelem	4,5	4,59	4,41	4,85	4,69	4,56	4,53	4,84	4,75
fizika	4,72	4,31	4,13	4,53	4,41	4,47	4,38	3,69	4,56
kémia				4,62	4,78	4,69	4,47	4,41	4,38
biológia	4,75	4,72	4,65	4,38	4,47	4,56	4,15	4,28	4,69
földrajz	4,28	4,50	4,56	4,74	4,72	4,78	4,53	4,44	4,59
ének-zene	4,84	4,78	4,94	4,47	4,22	4,09	5,00	5,00	5,00
dráma									
néptánc	4,61	4,72	4,59	4,94	4,88	4,84			
rajz és műalkotások elemzése	4,88	4,78	4,75	5,00	4,91	5,00	5,00	5,00	5,00
művészettörténet									
média									
informatika	4,84	4,81	4,81	4,82	4,66	4,53	4,03	3,84	4,38
technika és életvitel				5,00	5,00	5,00			
testnevelés	4,77	4,66	4,66	4,75	4,56	4,69	4,81	4,80	4,72
osztályátlag	4,68	4,69	4,69	4,72	4,75	4,68	4,50	4,49	4,74

tantárgyak	10. a	10. b	10. c	11. a	11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
magyar irodalom	4,72	4,52	4,77	4,31	4,44	4,79	4,73	4,69	4,78
magyar nyelvtan	4,61	4,42	4,81	4,63	4,45	4,76	4,67	4,86	4,72
angol	4,59	4,58	4,84	4,57	4,41	4,76	4,69	4,92	4,93
német	4,61	4,38	4,83	4,38	4,25	4,75	4,62	4,75	4,53
francia	4,00	3,33	4,75	4,38	4,33	4,70	5,00	5,00	5,00
spanyol	4,25	4,75	4,54	4,56	4,11	4,78	4,80	4,60	4,64
kínai	4,00	3,50	5,00	5,00		4,67	5,00	5,00	
matematika	4,29	3,82	4,65	3,94	4,13	4,58	4,18	4,28	4,50
társadalomismeret							4,55	4,62	4,34
erkölcstan									
hittan									
történelem	4,50	4,42	4,8	4,38	4,76	4,88	4,88	4,90	4,48
fizika	3,48	3,94	4,39	3,53	3,79	4,15	4,33	4,00	4,00
kémia	3,39	3,36	4,03	3,75	3,88	4,35	4,40	4,50	5,00
biológia	4,16	3,91	4,42	4,03	4,06	4,65	4,50	5,00	4,89
földrajz	4,56	4,76	4,52					5,00	5,00
ének-zene	3,69	3,85	4,68						
dráma	5,00	4,97	5,00						
néptánc									
rajz és műalkotások elemzése									
művészettörténet	5,00	4,76	4,94	4,88	4,97	4,97	5,00	5,00	5,00
média	5,00	5,00	4,97		5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
informatika	3,90	3,64	4,58	5,00		5,00			
technika és életvitel									
testnevelés	4,66	4,68	4,79	4,87	4,73	4,61	4,94	4,85	4,94
osztályátlag	4,35	4,30	4,68	4,30	4,35	4,67	4,65	4,73	4,68

Érettségi eredmények

tantárgyak	12. a				12. b				12. c			
	vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag	
	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt
magyar nyelv és irodalom	33		4,79		28	1	4,93	5,00	32		4,78	
történelem	21	12	4,90	4,92	22	7	4,73	5,00	20	12	4,65	5,00
matematika	24	9	4,46	5,00	22	7	4,36	4,57	23	9	4,26	4,89
fizika	2	4	5,00	5,00		4		5,00		2		5,00
kémia		3	5,00	4,67	1	1	5,00	5,00		4	5,00	4,75
biológia	1	7	5,00	4,57		3		5,00	3	6	4,67	5,00
földrajz					1		5,00		2		5,00	
angol	10	19	4,90	5,00	9	13	5,00	4,92	11	18	4,73	4,89
német	8	1	5,00	5,00	7	3	5,00	5,00	4	1	5,00	5,00
francia	2		5,00							1		5,00
spanyol					1		5,00			1		5,00
dráma					2		5,00					
mozgóképf- és médiaismeret					1		5,00		1		5,00	
társadalom- ismeret	8		5,00		6		5,00		12		5,00	
informatika		1		5,00	4	1	4,75	5,00				
rajz- és vizuális kultúra									1		5,00	
testnevelés										1		5,00
művészet- történet					1		5,00					

A legjobb érettségi átlagok

Azon diákok nevei olvashatók itt, akiknek az érettségi vizsgákon elért eredményeinek átlaga legalább 91,5 százalék. Zárójelben a tanulók emelt szintű, majd a középszintű érettségi vizsgáinak száma van feltüntetve.

Nagy Beáta Éva (12. a) (2, 3)	95,8
John Tamás Miklós (12. b) (1, 4)	94,8
Wootsch Benedek (12. b) (2, 4)	94,3
Tóth Gergely Áron (12. c) (2, 3)	94,0
Csép András Márk (12. b) (1, 4)	93,8
Varga Eszter (12. c) (2, 4)	93,5
Tornai Dorottya (12. b) (3, 4)	93,4
Velinsky Janka (12. c) (2, 3)	93,4
Szabó Milán (12. c) (1, 4)	93,2
Ilinyi Blanka (12. b) (1, 4)	92,8
Herényi Gergely (12. b) (1, 4)	92,2
Nagy Katica (12. a) (1, 4)	92,0
Kovács Tamás (12. c) (1, 4)	91,8
Schuch Barnabás (12. c) (1, 4)	91,6

Versenyeredmények

[Szögletes zárójelben a felkészítő tanárok nevei olvashatók]

Nemzetközi eredmények

TEENTECH AWARDS 2018

A TeenTech Awards 2018 Londonban szervezett nemzetközi innovációs technikai versenyen micro:bit-es eszközök fejlesztésével iskolánk tanulói bronz érmet szereztek, iskolánk pedig ezüst érmet kapott. A csapat tagjai Golyha Gergely (7. a), Góczán Balázs (7. b), Strumpf Dávid (7. b), Lipták Zoltán, Koczka Vencel, Sipos Noémi (11. a). [Regele György]

Oracle-díj: a 2017/18-as év legeredményesebb iskolai csapatának a nemzetközi TeenTech versenyen elért eredményéért.

INTERNATIONAL YOUNG PHYSICISTS' TOURNAMENT 2018

Pekingben (Kína) a nemzetközi fizikaversenyen a magyar csapat Penc Patrikkal (11. c) a 15. helyet szerezte meg, így bronzérmet kapott. [Piláth Károly, Hömöstrei Mihály]

Országos eredmények

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY

BIOLÓGIA

Nguyen Huong Giang (12. a)	46. helyezés	[Szászné Heszlényi Judit, Faragó Norbert]
----------------------------	--------------	--

DRÁMA

Zilahy Anna (11. c)	7. helyezés	[Kiss Csilla]
---------------------	-------------	---------------

FRANCIA

Zilahy Anna (11. c)	3. helyezés	[Gonda Zita]
---------------------	-------------	--------------

INFORMATIKA (ALKALMAZÓI KATEGÓRIA)

Sipos Noémi (11. a)	42. helyezés	[Piláth Károly]
---------------------	--------------	-----------------

ANGOL

Mangoff Nóra (12. c)	15. helyezés	[Csiky Anna]
----------------------	--------------	--------------

TÖRTÉNELEM

Farkas Zsuzsanna (11. a)	8. helyezés	[Csapodi Zoltán]
--------------------------	-------------	------------------

SPANYOL NYELV

Nagy Katica (12. a) 18. helyezés [Bogdán Krisztina]

CULTURA NOSTRA TÖRTÉNELMI CSAPATVERSENY

Del Medico Anna, Kirilenko Katerina és Egri Áron (11. c)
6. helyezés [Mohay Borbála]

SAVARIA TÖRTÉNELEM VERSENY

Héthelyi Máté (9. a) 2. helyezés [Szemethy Tamás]

HORVÁTH MIHÁLY TÖRTÉNELEMVERSENY

Héthelyi Máté (9. a) 1. helyezés [Szemethy Tamás]

KOSÁRY DOMOKOS TÖRTÉNELEMVERSENY

Kecskeméti Bálint (7. c) 1. helyezés [Pál Gergely]
Héthelyi Máté (9. a) 3. helyezés [Szemethy Tamás]

CURIE ORSZÁGOS KÉMIAVERSENY

Benczúr Máté (9. c) 11. helyezés [Schróth Ágnes]
Moharos Viktor (10. c) 13. helyezés [Farkas Ferenc]

ÁROKSZÁLLÁSY ZOLTÁN BIOLÓGIA- ÉS KÖRNYEZETÉVÉDELMI VERSENY

Erhardt Júlia és Mészáros Dorina (11. c) 20. helyezés

„ITTHON OTTHON VAGY” FÖLDRAJZVERSENY

László-Kiss Márton (8. a) 17. helyezés [Kéri András]

LESS NÁNDOR FÖLDRAJZVERSENY

Gereczi Botond (10. a) 9. helyezés [Kéri András]

LÓCZY LAJOS FÖLDRAJZVERSENY

Gereczi Botond (10. a) 15. helyezés [Kéri András]

KOVÁCS JÁNOS FÖLDRAJZVERSENY

Gereczi Botond (10. a) 4. helyezés [Kéri András]

MIKOLA SÁNDOR FIZIKAVERSENY

Mosoni Péter (10. a) 33. helyezés [Kovács Géza, Varga György]

LONDON BRIDGE

Csekei Boldizsár (7. c) 6. helyezés [Elekes Katalin]

ARANY DÁNIEL MATEMATIKAVERSENY

Varga Eszter Anna (10. c) 19-23. helyezés

MATEMATIKA HATÁROK NÉLKÜL

A kilencedik osztályosok számára rendezett osztályok közötti versenyen a 9. a osztály ötödik helyezést ért el. [Gombos Éva, Farkas Ferenc]

BOLYAI MATEMATIKA CSAPATVERSENY

Filotás Dénes, Wang Xiang, Frigyes Kristóf, Vuleta Gergely (9. b) csapat
6. helyezés [Veszprémi Ferenc]

MOZAIK ANGOL TANULMÁNYI VERSENY

Fehér Botond (8. b) 9. helyezés

ANGOL OÁTV

Bartucz Nóra (7. b) 13. helyezés [Elekes Katalin]

„TITOK” - ANGOL NYELVI LEVELEZŐVERSENY

egyéni

Bugár Luca (7. a)	4. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
Csekei Boldizsár (7. c)	4. helyezés	[Elekes Katalin]
Vezér Lilla (7. c)	4. helyezés	[Elekes Katalin]
Ambrusztér Flóra (7. c)	7. helyezés	[Elekes Katalin]
Fehér Botond (8. b)	7. helyezés	[Lenkefi Myrtil]

csapat

Takács Kamilla, Vasaji Anna (8. a)	3. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
Pintér Dorottya, Komonyi Ágnes (8. a)	6. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
Sörfőző Réka, Polgár Anna és Winjands Margit (8. c)	8. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
Csegzi Lóránd, Andok Júlia és Varga Luca (8. c)	10. helyezés	[Szentkláray Nóra]

NÉMETORSZÁG, A FELTALÁLÓK ORSZÁGA

Hruby Lili (9. b), Zelei Regina (10. b) és Reményi Réka (11. b) az Erfinderland Deutschland c. természettudományi témájú versenyén csapatukkal a B2/C1 nyelvtudásúaknak meghirdetett kategóriában első helyezést értek el.
[Jászné Kajmádi Mónika, Szabó Éva, Máriáss Márta]

LESEFÜCHSE INTERNATIONAL

Czentnár Enikő (10. a) 2-4. helyezés [Jászné Kajmádi Mónika, Szabó Éva]

INTERNETES ESZKÖZÖK VERSENYE

A Budapesti Műszaki Egyetem versenye egyetemistáknak. A Sipos Noémi, Koczka Vencel és Lipták Zoltán alkotta produkciója, az okostűkör két külön díjat kapott, a National Instruments amerikai multinacionális cég MyDAQ Student Data Acquisition Device mérőeszközét és a Hungarian Robot Builders robotos építőkészletét.

[Regele György]

AZ EÖTVÖS LORÁND FIZIKAI TÁRSULAT

A NATIONAL INSTRUMENTS HUNGARY KFT. PÁLYÁZATA

A pályázaton tanárok két diákkal együtt három fős csapatot alkotva vehettek részt. A pályázat témája a következő volt: az általános- és középfokú oktatásban használható kísérletek kidolgozása a myDAQ eszköz, és a hozzá tartozó LabVIEW szoftver segítségével. Iskolánk csapata Piláth Károly tanár úr irányításával Koczka Vencellel (11. b) és Lipták Zoltánnal (11. a) megnyerte a pályázatot, amelyre 27 pályamű érkezett.

ORSZÁGOS SPANYOL NYELVŰ VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

kötelező szabadon választott

Ónozó Zsófia (9. c) [Bogdán Krisztina] próza	1. helyezés	2. helyezés
Bárány Bendek (9. a) [Bogdán Krisztina] vers	9. helyezés	3. helyezés

KALANDOK A LEVÉLTÁRBAN

A Magyar Nemzeti Levéltár a Creative Europe Culture által támogatott Community as Opportunity pályázat keretében szervezett levéltár-pedagógiai programján és online filmes versenyén megosztott első díjat kapott két csapat: az egyik csapat tagjai Bubrik Márton, Csekei Boldizsár, Kecskeméti Bálint, Szalai Zsolt (7. c), a másik csapatot Ambrusztér Flóra, Jungbauer Korinna, Reisz Abigél és Szőke Borbála (7. c) alkották.

„LÁSD, AMIT HALLASZ!” - FILMES VERSENY

A Budapesti Fesztiválzenekar filmes pályázatán a legjobb film díját a Jókay Kristóf (11. c) és Zilahy Anna (11. c) közreműködésével készült film (címe: Kell) nyerte. Megosztott különdíjat kapott a Sándor Alíz, Dobi Emőke, Farkas Péter, Ujváry Áron (9. c) közreműködésével készült film (Alíz). Emléklappal jutalmazta a zsűri Pallós Dávid és Zilahy Anna (11. c) filmjét (A következő szint).

SZÍNHÁZI PÁLYÁZAT

Szigetvári Zsófia (9. a) az Örkény Színház Tavaszi Iszap pályázatra beküldött pályatervével második helyezést ért el.

[Fűzik Míra, Szabó Ádám]

IX. ORSZÁGOS JENEY ZOLTÁN FUVOLAVESENY

Szőke Borbála (7. c)	1. helyezés
Kása-Gál Natasa (7. c)	2. helyezés

GYEPLABDA

Az V. korcsoportos gyeplabda diákolimpián második helyezést ért el iskolánk csapata:
Böde Zsombor, Bereczki Domonkos, Baumann Richárd és Sipos Miklós.

Kerületi eredmények

HELYESÍRÁSI VERSENY

7. oszt.

Szőke Borbála (7. c) 2. helyezés

8. oszt.

Sopuch Míra (8. b) 2. helyezés

Iskolai eredmények

FRANCIA MŰFORDÍTÓI VERSENY

Szabó Milán (12. b) 1. helyezés

Zilahy Anna (11. c) 2. helyezés

Harangozó Balázs (10. c) 3. helyezés

VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

vers

Czene-Polgár Donát (8. c)

és Semjén Adriána (8. c) 1. helyezés

Gereczi Veronika (7. c) 2. helyezés

Várnagy Blanka (8. c) 3. helyezés

Héthelyi Máté (9. a) különdíj

próza

Kriska Eszter (7. c) 1. helyezés

Kecskeméti Bálint (7. c) 2. helyezés

Fernengel Réka (7. c)

és Szabó Villő (7. c) 3. helyezés

HELYESÍRÁSI VERSENY

7. oszt.

Szőke Borbála (7. c) 1. helyezés

Husvéth Laura (7. a) 2. helyezés

Csekei Boldizsár (7. c) 3. helyezés

Arató Nikolett (7. a) 4. helyezés

Bognár Bence (7. a) 5. helyezés

8. oszt.

Sopuch Míra (8. b) 1. helyezés

Kovács Domonkos (8. c) 2. helyezés

Csegzi Lóránd Márton (8. c) 3. helyezés

Varga Fanni (8. c) 4. helyezés

Farkas Hajnalka (8. a) 5. helyezés

9–12. oszt.

Riba Gergely (10. c) 1. helyezés

Abdul-Nour Fady (11. c) 2. helyezés

Bedő Katalin (9. a) 3. helyezés

Lányi Réka (10. c) 4. helyezés

Moharos Vera (10. c) 5. helyezés

Túri Eszter (9. c) 6. helyezés

Végzős diákjaink iskolai kitüntetései

Május 4-én az iskola udvarán rendezett ballagási ünnepségen Csapodi Zoltán igazgató úr a következő végzős diákoknak adott át kitüntetést hat éves iskolai munkájukért, példamutatásukért, szorgalmukért.

Trefort Ágoston emlékérem

WOOTSCH BENEDEK (12. b)

VARGA ESZTER (12. c)

Trefort Ágoston emléklap

NAGY KATICA (12. a)

SZABÓ KATA SÁRA (12. a)

ZARKA ÁRON (12. b)

MANGOFF NÓRA (12. c)

SZABÓ MILÁN (12. c)

Oklevél

ÁGOSTON DOROTTYA (12. c)

ILINYI BLANKA (12. b)

GRANING SÁRA (12. a)

Tompa József-pályázat

A magyar munkaközösség a 2017/2018. tanévben a 2015. évi följújtás után immáron negyedszer írta ki a Tompa József-pályázatot, amely elnevezésével Tompa Józsefnek (1905–1990), iskolánk korábbi magyar és német szakos tanárának állít emléket. A pályázat kiírását és jutalmazását Gross András, Tompa József egyik hálas tanítványának ötezer dolláros adománya tette lehetővé. Az adománytevő célja a pénzösszeg adományozásával az volt, hogy a kamatokból minden évben az anyanyelvi és az irodalmi tehetséggondozást segítsük.

A pályázat kiírásakor a magyar munkaközösség a korábbi két kiírás elveit követte: idén is kizárólag eredeti irodalmi műveket vártunk, mindenféle tartalmi, formai vagy műfaji megkötés nélkül, maximum hét oldal terjedelemben. A május eleji határidőre idén a korábbiakhoz képest némileg kevesebb (16), ám minőségében az előző évek színvonalához hasonló pályamunka érkezett. A jeligés, elektronikus úton is beadott pályázatok értékelését idén is a magyar munkaközösség tagjai végezték.

A megelőző tanévhez hasonlóan szeptember 3-án, az évnyitón kívántuk átadni az okleveleket és a jutalmakat, ám az eső keresztülhúzta számításainkat, így csak egy későbbi időpontban került sor az ünnepélyes díjátadásra. Az eredményhirdetést követően valamennyi díjazott személyes értékelést tartalmazó levelet kapott.

Tompa József-díj

SZIGETVÁRI ZSÓFIA (9. a)

Arany fokozat

BOGNÁR BENCE (7. a)

SZIGETVÁRI ZSÓFIA (9. a)

Ezüst fokozat

KORDA BONIFÁC (9. b)

HÉTHELYI MÁTÉ (9. a)

Bronz fokozat

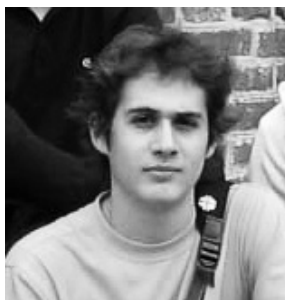
MIHÁLY LÉNA (11. b)

KIRILENKO KATERINA (11. c)

Legjobb vers

IZÁPY ANNA (7. a)

Kolos Dávid Emlékdíj

2007 nyarán iskolánk 11. b osztályos tanulója, Kolos Dávid egy ausztriai osztálykiránduláson egy tragikus balesetben életét veszítette. Szülei és hozzátartozói létrehoztak egy alapítványt és a Kolos Dávid Emlékdíjat, azzal a céllal, hogy Dávid emlékét megőrizzük, ébren tartsuk. A díjat minden évben egy (esetleg megosztva több) tizenegyedikes trefortos diák kaphatja meg.

A díj elnyerésének nem feltétele a kimagasló tanulmányi-, sport-, művészeti eredmény, annak odaítélésekor Dávid emlékéhez legméltóbbnak azt a diákot tartja a Kuratórium, aki a közösségért, az osztályért, a barátokért a legtöbbet tette és teszi, aki tehát az emberi kapcsolataiban mutat fel hosszú időn keresztül valami kiemelkedőt. A három tizenegyedikes osztály javaslatot tesz a Kuratóriumnak, amely ezek alapján eldönti, hogy ki kapja az emlékdíjat. A Kuratórium az alapítvány számlájára beérkezett adományok éves kamatát osztja ki tárgy-, illetve pénzjutalom formájában kb. ötvenezer-százezer forint értékben.

A tanévzáró ünnepélyen, 2018-ban a következő tanulók kaptak Kolos Dávid Emlékdíjat

I. FOKOZAT

Kirilenko Katerina (11. c)

II. FOKOZAT

Lipták Zoltán (11. a), Szirtes Anna (11. b)

A papírgyűjtés eredménye

Az összegyűjtött papírmennyiség (kg)

	ősszel	tavasszal	összesen	helyezés
7. a	989	375	1364	5.
7. b	18	141	159	11.
7. c	1382	758	2140	3.
8. a	205	108	313	7.
8. b	1006	372	1378	4.
8. c	29	106	135	12.
9. a	1755	1149	2904	1.
9. b	57		57	14.
9. c	31	84	115	13.
10. a	1522	694	2216	2.
10. b	862	264	1126	6.
10. c	25	10	35	15.
11. a	40	243	283	8.
11. b	182		182	10.
11. c	184	33	217	9.
12. a				16.
12. b				16.
12. c				16.
könyvtár	396	113	509	
összesen	8683	4450	13133	

A papírgyűjtést Kutrovács László tanár úr, Kiss Franciska, Veszeli Liza, Ács Krisztián, Nagy Levente, Csépany Bianka (10. a) szervezték.

Az első helyezett jutalma minden évben egy tanítás nélküli nap, melyet az osztály általában együtt tölt el.

A sportnap eredményei

Távolugrás				
7. évf.	1. Sugatagi Mátyás (7. a)	410 cm	1. Fernengel Réka (7. c)	410 cm
	2. Kovács Nándor (7. a)	390 cm	2. Kőrös Kata (7. a)	390 cm
	3. Miklós Damján (7. c)	390 cm	3. Csapó Eszter (7. c)	350 cm
8. évf.	1. Láng Tamás (8. b)	530 cm	1. Fazekas Fruzsina (8. a)	390 cm
	2. Böröndi Arttila (8. b)	470 cm	2. Magyar Júlia (8. c)	390 cm
	3. Farkas Péter (8. a)	450 cm	3. Kovács Veronika (8. b)	390 cm
9. évf.	1. Molnár Viktor Makoto (9. a)	530 cm	1. Dénes Anna (9. a)	400 cm
	2. Szalmás Zoltán (9. c)	525 cm	2. Kürti Emese (9. c)	380 cm
	3. Sipos Miklós (9. a)	480 cm	3. Szitt Zsófia (9. b)	380 cm
10. évf.	1. Rozsáli Artúr (10. c)	480 cm	1. Sedlmayer Eszter (10. a)	400 cm
	2. Bíró Mátyás (10. a)	480 cm	2. Moharos Veronika (10. c)	370 cm
	3. Pelenczei Bálint (10. c)	450 cm	3. Fodor Júlia (10. c)	360 cm
11. évf.	1. Papp Márton (11. b)	525 cm	1. Szabó Boglárka (11. a)	393 cm
	2. Molnár Péter (11. b)	510 cm	2. Peterdi Panna (11. b)	380 cm
	3. Böde Márton (11. b)	510 cm	3. Bíró Kamilla (11. b)	370 cm
Helyből távolugrás				
7. évf.	1. Mészáros Márton (7. b)	215 cm	1. Kása-Gál Natasa (7. c)	217 cm
	2. Sándor Kolos (7. b)	209 cm	2. Arató Nikolett (7. a)	206 cm
	3. Sugatagi Mátyás (7. a)	206 cm	3. Czár Luca Anna (7. b)	203 cm
8. évf.	1. Láng Tamás (8. b)	251 cm	1. Farkas Boglárka (8. a)	207 cm
	2. Lichter Bertalan (8. b)	246 cm	2. Várnagy Blanka (8. c)	206 cm
	3. Farkas Péter (8. a)	236 cm	3. Magyar Júlia (8. c)	204 cm
9. évf.	1. Szalmás Zoltán (9. c)	283 cm	1. Kürti Emese (9. c)	218 cm
	2. Jókay Benedek (9. c)	253 cm	2. Dénes Anna (9. a)	217 cm
	3. Erdély Simon (9. c)	246 cm	3. Szitt Zsófia (9. b)	212 cm
10. évf.	1. Szalai Botond (10. c)	269 cm	1. Fodor Júlia (10. c)	240 cm
	2. Moravcsik Balázs (10. b)	267 cm	2. Sedlmayer Eszter (10. a)	233 cm
	3. Pelenczei Bálint (10. c)	250 cm	3. Szabó Kincső (10. b)	224 cm
11. évf.	1. Jókay Kristóf (11. c)	272 cm	1. Bíró Kamilla (11. b)	221 cm
	2. Nagy Benedek (11. b)	258 cm	2. Gyuró Kinga (11. c)	211 cm
	3. Hegedűs Márton (11. a)	258 cm	3. Peterdi Panna (11. b)	208 cm

Kislabdahajítás				
7. évf.	1. Jósvai Zsombor (7. b)	57 m	1. Béres Hajnalka (7. b)	39 m
	2. Krofinger Levente (7. c)	42 m	2. Rutkai Lili (7. a)	36 m
	3. Bérczy Barna (7. a)	38 m	3. Fernengel Réka (7. c)	33 m
8. évf.	1. Antal Ákos (8. a)	60 m	1. Nemes Nóra (8. c)	42 m
	2. Czene-Polgár Donát (8. c)	42 m	2. Mihalek Eszter (8. a)	37 m
	3. Reményi Péter (8. c)	39 m	3. Bartyuk Lili (8. b)	36 m
9. évf.	1. Szalmás Zoltán (9. c)	63 m	1. Szigetvári Zsófia (9. a)	42 m
	2. Seres Máté (9. c)	63 m	2. Hruby Lili (9. b)	36 m
	3. Lőrincz Máté (9. c)	54 m	3. Hermann Anna (9. a)	34 m
10. évf.	1. Sonnevend Barnabás (10. b)	77 m	1. Réz Noémi (10. a)	48 m
	2. Rozsáli Artúr (10. c)	63 m	2. Horváth Lilla (10. c)	40 m
	3. Edényi Kristóf (10. b)	58 m	3. Klotz Zsófia (10. c)	39 m
11. évf.	1. Csizmadia Zsombor (11. a)	72 m	1. Peterdi Panna (11. b)	47 m
	2. Papp Márton (11. b)	70 m	2. Szabó Boglárka (11. a)	37 m
	3. Varga Márk Vince (11. b)	65 m	3. Gyuró Kinga (11. c)	37 m
Súlylökés				
7. évf.	1. Mészner Gergely (7. b)	8,9 m	1. Fernengel Réka (7. c)	8,1 m
	2. Jósvai Zsombor (7. b)	7,9 m	2. Béres Hajnalka (7. b)	7,6 m
	3. Tóth Vince (7. b)	7 m	3. Vida Zsófia (7. a)	6,1 m
8. évf.	1. Plesoczki Márton Mihály (8. b)	10,2 m	1. Mihalek Eszter (8. b)	8,1 m
	2. Tisza Balázs Gábor (8. a)	9,5 m	2. Geiszt Hanna (8. b)	7,8 m
	3. Farkas Péter Károly (8. a)	8,9 m	3. Varga Fanni (8. c)	7,4 m
9. évf.	1. Szalmás Zoltán (9. c)	13,6 m	1. Dénes Anna (9. a)	10,2 m
	2. Kardos Bálint (9. b)	12,3 m	2. Hruby Lili (9. b)	9,3 m
	3. Seres Máté (9. c)	11,1 m	3. Szitt Zsófia (9. b)	8,2 m
10. évf.	1. Pucsek Bence (10. a)	14,7 m	1. Fodor Júlia (10. c)	8 m
	2. Bányai Máté Zorán (10. c)	14 m	2. Moharos Veronika (10. c)	7,9 m
	3. Bíró Mátyás (10. a)	12,7 m	3. Halas Nina (10. b)	7,9 m
11. évf.	1. Karancsi Boldizsár (11. a)	14,3 m	1. Peterdi Panna (11. b)	9,9 m
	2. Papp Márton (11. b)	13,6 m	2. Peremiczki Zsófia (11. a)	8,8 m
	3. Egri Áron (11. c)	13,3 m	3. Papp Sára (11. a)	8,7 m

Futball									Röplabda										
7. évf.	1. 7. b	8. évf.	1. 8. a	9. évf.	1. 9. a	10. évf.	1. 10. b	11. évf.	1. 11. b	7. évf.	1. 7. a	8. évf.	1. 8. c	9. évf.	1. 9. c	10. évf.	1. 10. b	11. évf.	1. 11. a
	2. 7. c		2. 8. b		2. 9. c		2. 10. c		2. 11. c		2. 7. c		2. 8. b		2. 9. a		2. 10. a		2. 11. b
	3. 7. a		3. 8. c		3. 9. b		3. 10. a		3. 11. a		3. 7. b		3. 8. a		3. 9. b		3. 10. c		3. 11. c

Futás				
2000 m				
7. évf.	1. Szalai Zalán (7. c)	7,4 p	1. Kőrös Kata (7. a)	8,46 p
	2. Jósmai Zsombor (7. b)	7,55 p	2. Fernengel Réka (7. c)	9,25 p
	3. Kolossy Botond (7. b)	8,06 p	3. Csapó Eszter (7. c)	9,47 p
8. évf.	1. Láng Tamás Róbert (8. b)	6,59 p	1. Bartyuk Lili (8. b)	9,03 p
	2. Szabó Sámuel (8. b)	7,31 p	2. Nemes Nóra (8. c)	9,12 p
	3. Böröndi Attila (8. b)	7,5 p	3. Veres Lilla (8. c)	9,23 p
9. évf.	1. Szalmás Zoltán (9. c)	7,16 p	1. Dénes Anna (9. a)	8,05 p
	2. Lőrincz Máté (9. c)	7,24 p	2. Varga Franciska (9. a)	8,24 p
	3. Esztári Zsombor (9. c)	7,31 p	3. Labancz Laura (9. a)	9,03 p
10. évf.	1. Pelenczei Bálint (10. c)	6,48 p	1. Lányi Réka (10. c)	8,01 p
	2. Papp Bence (10. b)	7,05 p	2. Moharos Veronika (10. c)	8,05 p
	3. Bíró Mátyás (10. a)	7,15 p	3. Klotz Zsófia (10. c)	8,48 p
	3. Szabó Máté András (10. b)	7,15 p		
11. évf.	1. Vitéz Benedek (11. b)	6,36 p	1. Bánhidi Eszter (11. c)	6,46 p
	2. Tass Bulcsú (11. a)	6,46 p	2. Tory Eszter (11. a)	8,45 p
	2. Hosszú Máté (11. b)	6,46 p	3. Bíró Kamilla (11. b)	9,07 p
	3. Karancsi Boldizsár (11. a)	6,54 p		
100 m				
7. évf.	1. Jósmai Zsombor (7. b)	12,84 mp	1. Fernengel Réka (7. c)	13,95 mp
	2. Kolossy Botond (7. b)	12,9 mp	2. Gereczi Veronika (7. c)	14,83 mp
	3. Góczán Miklós (7. a)	14,29 mp	3. Kása-Gál Natasa (7. c)	15,35 mp
8. évf.	1. Kardos Balázs (8. b)	13,00 mp	1. Magyar Júlia (8. c)	14,25 mp
	2. Gácsi Gergely (8. b)	13,35 mp	2. Fazekas Fruzsina (8. a)	14,34 mp
	3. Böröndi Attila (8. b)	13,45 mp	3. Várnagy Blanka (8. c)	14,71 mp
9. évf.	1. Farkas Péter (9. c)	11,89 mp	1. Jávör Tímea (9. c)	13,94 mp
	2. Esztári Zsombor (9. c)	12,28 mp	2. Kürti Emese (9. c)	14,62 mp
	3. Szalmás Zoltán (9. c)	12,48 mp	3. Rádler Blanka (9. c)	14,84 mp
10. évf.	1. Ulicsák Bálint (10. b)	12,16 mp	1. Fodor Júlia (10. b)	12,75 mp
	2. Pucsek Bence (10. a)	12,19 mp	2. Moharos Veronika (10. a)	14,05 mp
	3. Reznicek Mátyás (10. a)	12,22 mp	3. Bokor Lili (10. a)	14,59 mp
11. évf.	1. Jókay Kristóf (11. c)	12,09 mp	1. Tory Eszter (11. a)	13,91 mp
	2. Papp Márton (11. b)	12,15 mp	2. Szabó Boglárka (11. a)	14,48 mp
	3. Molnár Péter (11. b)	12,35 mp	3. Rác Laura (11. b)	14,81 mp

Szigetkör				
7. évf.	1. Szalai Zalán (7. c)	22,26 p	1. Fernengel Réka (7. c)	28,3 p
	2. Bérczy Barna (7. a)	26,03 p	2. Szőke Borbála (7. c)	29,34 p
	3. Szabó Soma (7. c)	26,1 p	3. Kovács-Peterman Sára (7. b)	36,53 p
8. évf.	1. Antal Ákos (8. a)	30,2 p	1. Mihalek Eszter (8. a)	31,04 p
	1. Berecz László (8. a)	30,2 p	1. Pintér Dorottya (8. a)	31,04 p
	2. Farkas Péter (8. b)	31,06 p	2. Veres Lilla (8. c)	31,06 p
	3. Magapatona Márk (8. b)	33,03 p	2. Wijnands Margit (8. c)	31,06 p
			3. Hoványi Anna (8. c)	39,05 p
			3. Polgár Anna (8. c)	39,05 p
			3. Semjén Adriána (8. c)	39,05 p
9. évf.	1. Schiszler Bertalan (9. a)	21,08 p	1. Labancz Laura (9. a)	28,4 p
	2. Hajdu Zsolt Ármin (9. b)	28,55 p	2. Nagy Zsófia Lilla (9. b)	33,02 p
	3. Bánszki Balázs (9. c)	33,27 p	3. Szigetvári Zsófia (9. a)	33,27 p
	3. Esztéri Zsombor (9. c)	33,27 p		
10. évf.	1. Pelenczei Bálint (10. c)	20,08 p	1. Moharos Veronika (10. c)	24,2 p
	2. Ritoók Mihály (10. b)	27,42 p	2. Veszeli Petra (10. b)	31,2 p
	3. Szonder András (10. c)	29,36 p	3. Kis Lili Anna (10. b)	33,27 p
			3. Telegdy Dorottya (10. b)	33,27 p
11. évf.	1. Vitéz Benedek (11. b)	19,43 p	1. Bánhidi Eszter (11. c)	19,5 p
	2. Bärnkoff Dávid (11. a)	26,15 p	2. Tóty Eszter (11. a)	28,3 p
	3. Penc Patrik (11. c)	26,18 p	3. Gruhala Patrícia (11. b)	29,28 p
	3. Várnay Ádám (11. c)	26,18 p		

10x100 m váltó					4x100 m váltó				
7. évf.	8. évf.	9. évf.	10. évf.	11. évf.	7. évf.	8. évf.	9. évf.	10. évf.	11. évf.
1. 7. b	1. 8. b	1. 9. c	1. 10. c	1. 11. b	1. 7. b	1. 8. b	1. 9. c	1. 10. c	1. 11. a
2. 7. c	2. 8. a	2. 9. b	2. 10. a	2. 11. c	2. 7. c	2. 8. c	2. 9. b		
3. 7. a	3. 8. c	3. 9. a	3. 10. b	3. 11. a	3. 7. a	3. 8. a			

Az osztályok közötti verseny végeredménye

1.	2.	3.	4.	5.	6.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
10. c	7. c	9. c	11. b	8. c	7. b	8. a	9. a	7. a	11. a	8. b	9. b	11. c	10. b	10. a

Diákszínjátászó fesztivál

(2018. március 20–27.)

A XX. iskolai diákszínjátászó fesztiválon a következő előadásokat láthattuk:

7. b A fene egye meg az egészet! (Örkény István egyperceseit átdolgozta, összefűzte, színpadra írta Szabó Máté és Horváth András)

Szíveskedjék terpeszállásba állni, mélyen előrehajolni, s ebben a pozícióban maradva, a két lába közt hátratekinteni: jó szórakozást!...

8. a Ωlympos High School (rendezték a 8. osztály tanulói és Pentz Anna Mária)

Aki azt hitte, hogy görög klasszikusokat nem lehet lenyomni a fiatalok torkán, csak olyan látványos CGI-effektekkkel körítve, ahogy azt Percy Jackson és az olimposziak, A titánok harca vagy a Halhatatlanok című megafilmeik teszik, az most gondolja át újra, mitől is működnek annyira ezek a több ezer éves sztorik. Az Odüsszeusz-történetet a 8. osztály tanulói elevenítik meg saját iskolájukban, a Trefort tereiben. A hét istenpalánta – amíg Zeusz tanár úr élvezet hajhász – unalmában játszik egy kicsit. Elcsennek egy halandót a szertárból, történetesen az ithakai hőst, majd a láthatatlan halandókat folyosóról folyosóra vagy éppen az alvilágba kalauzolják, miközben a két táborra szakadt isten-osztály Odüsszeuszéhoz hasonló harcot vív egymással. A kérdés: életben hagyják-e a sokat látott utazót, vagy ne? A minimál-előadás a homéroszi változathoz hűen végződik: fény derül a turpisságra, kis irgum-burgum, és vége.

8. b Jackli Dorottya: Gyerekjáték (rendezte Jackli Dorottya)

Két fiatal, Bence és Lola egy kaland kellős közepén találja magát. De hol lehetnek? Merre kell menni? Milyen kincsről beszélnek? Miért áll egy láma az út közepén? Egyáltalán – valóság ez vagy csak álom?

8. c Illyés Gyula: Tüvétevők (rendezte Bozóki Gabriella)

Mint mulatott egykor a nép? Ennek a bemutatására vállalkozunk. A darab helyes fölfogását a nézőkre bizzuk.

Egy hamisítatlan falusi esküvő kerül a színpadra, annak minden gondjával-bajával. Mielőtt ugyanis betelhetne a vágy órája, a házban teljes a felfordulás. A menyasszony eltűnt, betoppan egy hívatlan vargaleány, az örömcsalád a legrosszabbkor érkezik, a gazda igyekszik eltűnni a kíváncsi szemek elől, és a gazdánét egy vacak tűn kívül semmi más nem érdekli...

Mi sül ki ebből? Még mi sem tudjuk, de tüvé tesszük a világot, hogy kiderüljön!

9. a A tigris (rendezte Fűzik Mira)

„Sokkoló! Ilyet még nem láttál! Hihetetlen dolog történt, egy tigris... KATT és megtudod.” (mindenegybenblog.hu); „2018. március 23-án egy kifejtett nősténytigris gondozói gondatlanságának következtében elszabadult a Fővárosi Állat- és Növénykertből.” (Népszava); „Menekült tigris — tudjuk, ki áll emögött.” (888.hu); „10 szuperhatékony módszer, hogyan kerül el a városban garázdálkodó tigrist” (femina.hu); „A gonosz közöttünk jár – figyelmeztetés vagy

szabotázs?” (astronet.hu); „Elitgimnazisták akcióban – interjú egy belvárosi gimnázium hősként ünnepelt tanulóival” (Magyar Nemzet); „Tigrissel szelfiztek turisták a Blahán! – fotókért katt a galériára.” (Bors); „Nine determined students set out to find the tiger make unexpected discovery.” (New York Times); „Trefortos diákok Cannes-ban, avagy bejött a tigrises dokumentumfilm?” (444.hu); „Hungarians can’t tell a woman from a tiger – a new documentary is coming.” (dailymail.co.uk/tvshowbiz)

9. b Korda Bonifác: Pótolhatók (rendezte Korda Bonifác és Kulcsár Péter)

Van-e az emberek között bárki, aki pótolhatatlan? Mi történik, ha Isten vakációra szeretne menni? Vajon ő pótolható? Vajon egy pótolható pótolhat egy pótolhatatlant? Tanulságos történet a mindenhatóságról, melynek a végén minden jóra fordul.

„Antizsóné és Polip Keni a Készt” társulat, avagy a 9. c osztály Bánszki Balázs: Antigoné – visszafelé (Szophoklész műve alapján) (rendezte Bánszki Balázs)

Békés, csendes város, ahol sosem történik semmi izgalmas, csak mindenki éli a maga életét. Ilyen város Théba is. Királyok jönnek, mennek, de mind nyugalmasan születik, nyugalmasan koronázzák meg, és nyugalmasan hal meg. A város lakói szeretik egymást és a királyt is. De amikor már az istenek is beleörülnek a békébe, jó a káosz, hogy felborítsa a rendet, és a feje tetejére álljanak a dolgok.

Az ókori görög klasszikus alapján írt darab szinte csak a karakterei nevét kölcsönzi az eredeti műből. Humoros, könnyed, drámai: kell ennél több?

V.V.S. (Vegyes Vágott Savanyú) társulat Csendestárs (Friedrich Dürrenmatt darabja alapján átírta Dászkál Boróka) (rendezte Pap Dóra)

A 30-as évek Amerikája nem túl kedvező hely egy olyan lecsúszott értelmiséginek, mint Doc. Főleg, ha ezt még a bérgyilkos-maffiával tetézzük... A kérdés már csak az, hogy meddig tart a kreatív zsenialitás, és mettől kezdődik a skizofrén hallucináció.

Comitibus társulat Dászkál Boróka: Szórócukor (rendezte Pap Dóra)

A cukrot egy edénybe vagy pohárba kanalazzuk. Rácsöppentjük az aromát, elkeverjük.

Hagyjuk száradni, időnként átkavarva, hogy az összeállt szemek szétjöjjenek.

Akkor lesz jó, ha már keveréskor nincs sehol összeragadva. A színével kedvünk szerint játszhatunk. Lehet az aromát keverni vagy kész színes cukrokat egymással háziasítani.

10. b Sławomir Mrożek: Ház a határon (színpadra állította Keisz Ágoston és Halas Nina)

„Megosztó darab.”

Keiszeletek II. társulat Sławomir Mrożek: A nyílt tengeren (rendezte Jakab Márton)

Tán ritkán hallunk olyan esetekről, amikor egy paraszt a vásárba megy a malacával, és útközben beleesik a vízbe? Úszás közben egyik kezével görcsösen markolja a malacot, utolsó jószágát.

11. b A miniszter félrelép (Az 1997-es film forgatókönyve alapján átdolgozta Wootsch Benedek) (rendezte a 11. b osztály)

A választások közelegnek, és a tőlünk alig pár száz méterre lévő Astoria Hotelben a miniszter és az ellenzéki titkárnő együtt tölti az éjszakát. Legalábbis a terv ez volt. A hotel személyzete azonban túlonatúl készséges, mindig a legrosszabb pillanatban jelenik meg, eközben a féltékeny férj a nyomukban van, és az sem segíti a románc kiteljesedését, hogy egy hulla fekszik az ablakban. Szépen szólva, nem túl rózsás a helyzet, viszont a miniszteri gyorstárcsázón van egy szám pont ilyen kellemetlen esetekre...

12. b Hatodik (írta és rendezte Wootsch Benedek)

2013: 7. b	Mrozek: Pjotr Ohey mártíromsága	közönségdíj
2014: 8. b	Spiró György: Koccanás	közönségdíj
2015: 9. b	Oscar	közönségdíj
2016: 10. b	Friedrich Dürrenmatt: Nagy Romulus	fődíj
2017: 11. b	Placebo	közönségdíj
2018: 12. b	Hatodik	

A 12. évfolyam magyar faktosai Federico García Lorca: Bernarda Alba háza (rendezte Pentz Anna Mária)

„Égni a vágytól, és hallgatni róla - ez a legnagyobb büntetés, amit magunkra mérhetünk.”
(Federico Garcia Lorca)

Garcia Lorca (1898–1936) kevéssel halála előtt fejezte be ezt a sötét, feszes, költői drámát, egyik legfontosabb művét. A történet a „könnyek Andalúziájában”, egy kis faluban játszódik, ahol Bernarda Alba a külvilágtól elzárkózva él öt lányával. Az apa halála után nyolcéves gyász vár rájuk, addig „a szellő se fújhat be az utcáról”. Bernarda bezárva tartja anyját, Maria Josefát is, csak Poncia, a cseléd hozza a híreket a kegyetlen és félelmetes külvilágból. A lányok még innen vannak az életem, az öregasszony már túl van rajta; Bernarda kétségbeesett elszántsággal próbálja féken tartani őket, megőrizni a ház tisztességét és jó hírét.

A házban élők nőisége pusztulásra van ítélve, kitörésük csak fizikai vagy szellemi szabadságuk teljes feladásával lehetséges. Az „istenverte faluban”, ahol élnek, nincs olyan férfi, aki elvenné a lányokat. Csak a legidősebbnek, Angustiasnak akad kérője, Pepe el Romano, de ő is csak a hozomány reményében, mert valójában a legfiatalabb lányt, Adelát szereti. A férfi eredetileg nem tűnik fel a darabban, de az előadásban néma megjelenésével utalunk arra, hogy a lányok képzeletében mégis állandóan ott izzik a férfi alakja. A visszafojtott életvágy, bezártság, magány, féltékenység és gyűlölet egyre feszültebb légkörben robbanás érlelődik.

Megdaff és a geng társulat Nincs jel

(Szakonyi Károly Adáshiba c. drámája alapján) (rendezte Wootsch Benedek)

Elvált szülők, három, a felnőttkor kapujában álló gyerek, egy ideális család és egy születésnap vacsora vendégekkel és a különös albérlővel. Mindez a Marsra szállással egy időben. A meghitt családi idill azonban megtörik, mikor elmegy az internet...

12-es faktosok „Én, József Attila, itt vagyok” (műsor a költő verseiből)
(rendezte Pentz Anna Mária)

Az iskola tanárainak társulata William Shakespeare: Ahogy tetszik
(rendezte Bozóki Gabriella)

A zsűri által adott fokozatok:

platina fokozat	arany fokozat	ezüst fokozat
8. a osztály	8. c osztály	7. b osztály
Keiszeletek II. társulat	Comitibus társulat	8. b osztály
a 12. évf. magyar faktosai	10. b osztály	11. b osztály
9. b osztály	Megdaff és a geng társulat	V.V.S. társulat
	12. b osztály	9. c, avagy az „Antizsöné
	9. a osztály	és Polip Keni a Készt”
		társulat

A zsűri által adott egyéni és csoportos díjak

a legjobb női főszereplő (megosztva):	Kolossay Lili (10. a) és Barabás Bíborka
a legjobb férfi főszereplő:	Tornai Zsombor (11. b)
a legjobb férfi mellékszereplő:	Ritoók Mihály (10. b)
a legkiválóbb junior színész:	Czene-Polgár Donát (7. b)
a legjobb rendező:	Pap Dóra (10. a)
a legsokoldalúbb tehetség díja (megosztva):	Korda Bonifác (9. b)
	és Wootsch Benedek (12. b)
a legjobb junior adaptáció:	7. b osztály
a legjobb junior előadás:	8. a osztály
a legjobb kamaradarab:	A nyílt tengeren (Keiszeletek II.)
a legjobb adaptáció:	12. b osztály
a legötletesebb átirat:	9. c osztály
a legjobb egyéni színjáték:	9. b osztály
a legötletesebb kellék:	8. b osztály
a legjobb színpadkép (megosztva):	8. c osztály és 10. b osztály
a legjobb díszlet:	11. b osztály
a legjobb zenés betétek:	9. a osztály

Közönségdíjak

a legjobb plakát:	Szórócukor
Arany Nézőtér-díj (közönségdíj):	A nyílt tengeren (Keiszeletek II.)
Ezüst Nézőtér-díj:	A miniszter félrelép (11. b osztály)

BESZÁMOLÓK

Átélni, amit turistaként nem tudhatsz meg

*Kölni cserediák-program
(2017. szeptember 12–19., október 5–12.)*

Szeptemberben német csoportunk több tagja részt vett a kölni cserediák-programban. Többek most vettek részt először ilyen jellegű programban. A program két hetes volt, a német cserediákok egy hetet töltöttek nálunk, és nekünk is lehetőségünk nyílt, hogy egy hetet a németországi Kölnben töltsünk el.

Az egész azzal kezdődött, hogy a német barátaink egy nappal később jöttek, mert az esti gép, amivel jöttek volna, végül nem szállt fel. Másnap reggel együtt mentünk ki az iskolából a repülőtérre, majd hazakísértük cserediákjainkat, akik alig aludtak az éjjel.

Miután magukhoz tértek, megmutattuk a nevezetes és szép helyeket Budapesten. Felmentünk a Várba, voltunk Szentendrén és csapatépítés céljából elmentünk egy szabadulószórába. Az iskolai programokon kívül családi és baráti programokon láttuk őket vendégül. A végére már egy összekovácsolt kis csapat lettünk. Jó volt rajtuk látni rajtuk, hogy tetszett nekik a város, az iskolánk és az itteni élet.

Néhány hét múlva eljött az, amit már mindenki nagyon várt. Itt volt az idő, hogy egy hétre hátra hagyjunk mindent, és egy kicsit betekintsünk abba, hogy milyen is igazából az élet Kölnben. Cserediákjaink iskolája kinézetre sokban eltért a miénktől. A folyosókon mindenhol padlószőnyeg volt lerakva. Az épület csak két emelet magas, cserébe viszont óriási nagy volt. Több tanórára is beültünk. Érdekes volt megnézni, hogy milyen az iskola Németországban. Meglepődtünk, hogy nem sokban tér el, és aktívan is részt tudtunk venni az órákon. A menzát is kipróbáltuk, pozitívan csalódtunk benne, egy kicsit talán irigyeltük is őket érte.

A kint programok során nagyon sok élményt szereztünk. Elmentünk a kölni csokimúzeumba és a Phantasialandba, egy Kölnből nem messze fekvő óriási vidámparkba. Ezenkívül mindenki nagyon sok külön programon is részt vett a fogadócsaládjával. Trefortos éveink egyik legmeghatározóbb élményében vettünk részt.

Nagyon jó érzéssel töltött el mindenkit, hogy az eddig szerzett német órai tudást anyanyelvi környezetben is hasznosítani tudtuk, és meg tudtuk érttetetni magunkat. A legjobb dolog, amit egy cserediákság alatt megélhet az ember, hogy egy hétig egy távoli család házában lakik, és részt vesz a mindennapjaiban.

Bauman Richárd (10. a)

Németes diákok bécsi projektnapjai

(2017. november 18. és június 11.)

Több mint tíz éves múltra tekintenek vissza a trefortos bécsi projektnapok. Hetedikeseink első alkalommal 2017 adventi időszakában vettek részt az osztrák fővárosban megrendezett programunkon, álljon itt néhány benyomás az ő tollukból. Az év végi projektnapok keretében a nyolcadikos németesek már saját maguk számára állítottak össze programot.

Megérkeztünk busszal Bécsbe, és elindultunk a német csoporttal felfedezni a várost. Éppen akkor, amikor már nagyon fáztam, bementünk a Természettudományi Múzeumba, ahol szerencsére jó meleg volt. Különböző kiállításokat is megnéztünk ott, ezek közül az ásványgyűjteménynél töltöttem el a legtöbb időt. Az ásványok többségének nagyon szép volt a színe, ezért is ez volt az a kiállítás, amelyik a legjobban tetszett.

Csapó Eszter (7. c)

A decemberi bécsi kirándulás izgalmas élményeket nyújtott. Már sokszor voltam az osztrák fővárosban, de sosem utaztam még az ottani tömegközlekedési eszközökön, ez most érdekes tapasztalat volt. A Természettudományi Múzeumban megdöbbentő volt a Willendorfi Vénusz apró mérete. Maradandó élmény nyújtott a könyvesbolti nézelődés és a karácsonyi vásári forgatagban eltöltött szabad program.

Strumpf Dávid (7. a)

Nem is nagyon tudok dönteni, hogy melyik a bécsi kiránduláshoz kötődő legkedvesebb élményem. Minden nagyon tetszett, és jól éreztem magam. Ha mégis ki kellene emelnem egyet, akkor az az adventi vásár lenne. Remek volt a hangulata, és jó volt a barátokkal nézelődni. A schönbrunni kastély előtti tér is csodaszép volt, az eladókkal könnyen meg tudtam értetni magam, kedvesek voltak.

Szentesi Róza (7. a)

A schönbrunni kastély előtt egy meseszerű hangulat várt ránk, a varázslatos adventi vásár mindenkit rabul ejtett. A piacon hagyományos kézműves termékeket, kézi készítésű ajándékokat kínáltak. A pirított mandula, a sült gesztenye, és a forró kinderpuncs illata mindenkit odacsalogatott. A meseszerűtől a modernig itt mindenki megtalálhatta a saját ízlésének megfelelő portékát. A kivilágított schönbrunni kastély látványa ámulatba ejtett bennünket.

Hódi Barnabás (7. b)

A hideg idő ellen a vásárban a legjobb megoldás a gyerekpuncs volt, ráadásul a bögrét, amelyben adták, szuvenírként meg is tarthattuk. Gyönyörű volt a kivilágított kastély, és rengeteg osztrák különlegességet lehetett kapni. A karamellizált mandula

és a bécsi percek voltak a kedvenceim. Ha karácsony környékén mész Bécsbe, mindenképpen látogass el a karácsonyi vásárra, mert az egy életre szóló élmény.

Harsányi Emma (7. b)

Bécsi kirándulásunk első állomása a vidámparkban található óriáskerék volt. Nekem ez nagyon tetszett, mert a magasból láthattuk az egész vidámparkot, illetve Bécs magasabb épületeinek tetejére is ráláttunk. Én még szívesen felültem volna egy hüllávasútra, mert nagyon jónak tűntek. Innen a Stephansplatz-ra mentünk tovább, ahol láthattuk a Stephans-Dom-ot, és egy arannyal díszített szobrot, amit a pestis után építettek. Itt a kolbászosnál ettünk, illetve néhányan fagyit is ettünk. Nagyon finom volt minden. A következő állomás a „Haus der Musik” volt, ahol a zenével, és a zeneszerzőkkel ismerkedhettünk meg. Nagyon sok interaktív játék is volt, például ki lehetett próbálni a karmesterkedést. Nekem ez a hely nagyon tetszett, bár kicsit több időt is maradhattunk volna, hogy befejezhessük a keresztretjvénnyt, illetve még több játékot kipróbálhassunk. Ezután a „túrázás” következett, ennek során kisebb csoportokban bécsi nevezetességeket látogattunk meg és válaszoltunk néhány ezekhez kapcsolódó kérdésre. Ekkor már mindenki nagyon fáradt volt. Pihenésképpen elmentünk egy játszótérre, ahol már nem sok erőnk volt játszani, ezért inkább csak néztük a kisgyerekeket. Indulás előtt csináltunk egy csoportképet, majd útnak indulunk hazafelé. Remek napot töltöttünk el Bécsben.

Ryan Noémi (8. a)

Día de Andalucía

(2017. november 14.)

Október 16. és november 18. között az első emeleti folyosó falait különleges fotó-kiállítás díszítette. Az „Andalúzián keresztül – A través de Andalucía” című, Ivanics Andrea rendező és Mohai Márton operatőr által készített művészi fényképsorozat Spanyolország déli részét mutatta be. A kiállításhoz kapcsolódva november 14-én „Día de Andalucía” című témaműsort tartottunk az iskola spanyol nyelvet tanuló diákjaival. Az eseményen változatos, nagyon tartalmas és gyönyörűen összeállított prezentációkon és élménybeszámolókon keresztül sok mindent megtudhattunk Spanyolország e területének művészetéről, hagyományairól, városairól, történelméről és nevezetességeiről, illetve étkezési kultúrájáról. Diákjaink az őket érdeklő témákról, például az andalúz lovakról vagy a futball világáról is beszéltek.

EL FLAMENCO

- Patrimonio cultural Inmaterial de la Humanidad
- Siglo XVIII
- Base: música y baile tradicional de Andalucía
- Pueblo gitano
- El canto, el toque y el baile
- pasión
- La cuna: Jerez de la Frontera

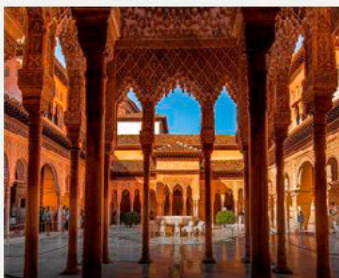
ARQUITECTURA

- Influencia árabe - „los moros”

(siglo VIII-XV):

la Mezquita de Córdoba

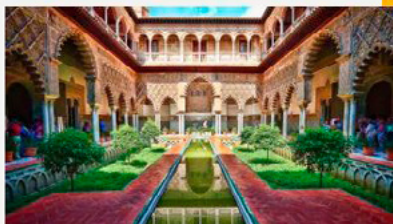
La Alhambra

la Giralda

- Arquitectura mudéjar –
elementos del artes Islámicos y cristianos:

los Reales
Alcazares de
Sevilla

A képeken részleteket láthatunk Ágoston Dorottya (12. c) „La cultura de Andalucía” c. perzentációjából.

Bogdán Krisztina

„Tizedikben az Andalúzia-napon bemutattunk a spanyol csoportunkkal egy flamenco koreográfiát. Engem nem az előadás fogott meg legjobban, hanem a néhány hetes készülés, ugyanis a spanyol órákat rendkívül színessé tette a minden órán kb. tíz percben eltáncolt koreográfia. Nem gondoltam volna, de végső soron azt kell, hogy mondjam, hogy nagyon élveztem és jó volt kipróbálni magam benne.” (Gereczi Bontond (10. a))

Trefort vacsoraest

(2018. február 9.)

2014 és 2016 után 2018. február 9-én már harmadik alkalommal került megrendezésre a Trefort vacsoraest, melynek a Best Western Hotel Hungária rendezvényterme adott otthont. A szülői munkaközösség és egykori diákok lelkes önkéntes munkájának köszönhetően az eddigi legsikeresebb rendezvényt tudhatjuk magunk mögött.

A vacsoraest ez alkalommal inkább a mostani diákok szüleinek, illetve a jelenlegi tanároknak volt nyitott, az előzetesen jelzett nagy érdeklődésnek köszönhetően szinte teltházas volt. A trefortos „öregdiákok” távollétében a rendezvény célja az volt, hogy lehetőséget biztosítsunk a szülőknek, hogy kötetlenebb formában is találkozhassanak gyermeküket egykor, illetve most tanító tanárokkal, hogy tájékozódhassanak a Trefort aktuális eredményeiről, sikereiről, terveiről, és azokról a kihívásokról, amelyekkel ma meg kell küzdeni. Természetesen fontos volt az is, hogy az érdeklődők egy jó hangulatú estét tölthessenek el olyanok társaságában, akiknek a Trefort sokat jelent. Az est bevételéből támogatást nyújtani az iskolai alapítványnak.

Az este folyamán a vendégek számára a svédasztalos meleg vacsora elfogyasztása mellett az iskolánkhoz kapcsolódó rövid műsorszámok, előadások színesítették a programot. A programot Ferencz Gábor igazgatóhelyettes nyitotta meg, majd Csapodi Zoltán igazgató úr köszöntötte a megjelenteket. A műsor első részében néptáncbemutatót láthattak a vendégek. Erhardt Gergő (7. c) és Erdélyi Simon (9. c) kalotaszegi legényest, Tory Anna (8. a) és Erdélyi Simon (9. c) magyar palackai táncokat, a tizedikes néptánc csoport egy része (Adolf Diána, Bíró Mátyás, Dászkál Bórika, Gál Tamara, Hamza Számi, Nagy Levente, Pucsok Bence, Velinsky Gréta) pedig egy „gyimesi szvinget” táncolt el. A táncokat Littner Anita tanárnő tanította be.

A vacsora első fogásainak elfogyasztása után bemutatkozott iskolánk innovációs, tehetségfelfedező, programozó szakköre. A szakkörnek az a célja, hogy a gondolkodó, tevékeny tanulók lehetőséget kapjanak, hogy kihozzák magukból a tehetséget, tudást, a kreativitást a programozásban és robotépítésben. Pici, de intelligens elektronikai áramkörökkel eszközöket fejlesztenek, melyek a legújabb kihívásoknak is megfelelnek. A bemutatón Reményi Réka, Lipták Zoltán és Koczka Vencel tizenegyedikes tanulók adtak ízelítőt az angliai szervezésű nemzetközi Teentech innovációs versenyen első díjas pályázatukból, ami egy távvezérelhető okosház modell elképzelését mutatta be. Utánuk a hetedik osztályosok, Strumpf Dávid és Golyha Gergő következtek, akik a jövő oktatási eszközét, a micro:bit-eket programozták, igen sikeresen. A vacsoraesten a kéz-láb nélküli motivációs szakembernek, Nick Vujicic-nek ajánlott, a fej mozgatásával irányítható kerekesszék modellt mutatták be. A látványos showt idén is Koczka Vencel trükkje jelentette, aki kitalálta, hogy Strumpf Dávid milyen gyümölcsre gondolt... A programot Regele György tanár úr vezette és szervezte, aki több sikeres pályázaton keresztül igyekszik megtalálni a forrásokat a nem olcsó alkatrészekhez.

A vacsora második, desszertet is magában foglaló része után a mindig népszerű tombola következett. A játékhoz idén is a szülők által felajánlott tárgyardományok adták az ajándékokat. Az est záró műsorszám a négy évvel ezelőttihez hasonlóan ezúttal is a Sixtones énekegyüttes volt. A hat fiatal énekes több stílusirányzat felé indította el együttesét, repertoárjukban megtalálhatók dzsessz sztenderdek, filmzenék, barbershop és gospel dalok, pop slágerek, a magyar jazznóták a húszas évekből, és egyéb művek is. Az együttes 2012 óta rendszeresen koncertezik. Számos nemzetközileg elismert acappella énekessel dolgoztak workshopokon, mint például Németh Miklós, Peder Karlsson, vagy Anders Jalkéus. Acappella fesztiválok és versenyek rendszeres fellépői, mint amilyen a VokalTotal Graz-ban, vagy a Fool Moon International Acapella Festival Szegeden. A Trefort vacsoraesten a Sixtones együttest Mészáros Péter tanár úr, Bánky Mátyás (egykori diákunk), Széplaki Márk és Najbauer Lóránt képviselték.

A programot Gaskó Balázs, a Magyar Televízió műsorvezetője vezette, annak lebonyolításában az aktív szülők mellett az iskola egykori diákjai segítettek. A rendezvényen a vendégek száma valamivel több, mint kettőszázharminc volt, a kiadások levonása után az est bevételeiből 1,3 millió Ft támogatást kapott az iskola alapítványa.

Ferencz Gábor

A tanév egyik legjobb hete, avagy az iskolai sítábor

(2018. február 10–15.)

A szeptember sokak számára szomorián indul, hiszen ismét kezdődik a tanítás, sokat kell majd készülni a dolgozatokra, házi feladatokat kapunk, a nyári szabadságnak pedig sajnos vége. A trefortos diákok egy része viszont a tanév első hetében már a folyosó para-fatábláit, plakátjait lesi azt várva, hogy mikor jelennek meg az első információk a következő februári sítáborról.

Osztályunk egy bizonyos része már hetedik osztály óta oszlopos tagja a Trefort sítúráinak, amelyeket Sapszon József és Kubicza János tanár

urak 1989 óta minden évben megszerveznek, valamint kísérő tanárként a jókedvet és a biztonságunkat is biztosítják. Már nem csak a sport, hanem a közösség, és az egyéb programok is visszahúznak minket minden évben az Alpokba.

A négy napos sielések minden évben nagyon hamar, ám annál eseménydúsabban telnek el. Több síterepet is lehetőségünk van felfedezni, a tanárokkal való közös délelőtti sízések után kiscsoportos, szabadabb sielés a program. Minden évben eljönnek olyan diákok, akik nem csupán a sítáborban nem vettek még részt, hanem síelni sem voltak korábban soha. Számukra síoktatást biztosít az iskola, a tanulók pedig örömmel siklanak le a magasabb szintű pályákon nap nap után.

Februárban ismét a már jól bevált Seebodenbe, Karintia tartományba utaztunk, hogy a Mölltal Gleccseren, Karschbergen, vagy éppen Ankogelen síeljünk. A buszút viszonylag hamar eltelt, hiszen a jó társaságban mi is jól éreztük magunkat. Beszélgettünk, játszottunk, és persze már a következő napok sí útvonalait tervezgettük a síterek térképeit nézegetve. A legtöbben már ismerősként léptünk be szálláshelyünkre, és köszöntöttük ismét a pingpongasztalt, a szaunát, vagy éppen a szobáinkat. Vacsora után sokan már minden egyes másnapi ruhadarabunkat előkészítve fektünk le aludni. Másnap a svédasztalos reggelinél betáraztunk gyomrunkba a nap első felére, majd időben gyülekeztünk a busznál (nem úgy, mint a többi napon, amikor már persze előfordultak kisebb-nagyobb késések...). Nagyjából 20-30 percet utaztunk a pályáig, utána pedig a tanárok évfolyamok szerint osztottak szét bennünket. Közös, majd kis csoportos sízés, fél kettőkor találkozók a hütténél, ki előtte, ki utána ebédelt. Délután ismét szabadidő, és öt óra tájákn

találkozó a busznál. Észre sem vettük és mind a négy nap így röppent el. Estéinket a pingpong-bajnokságok és a zene, a nagy beszélgetések, vagy esetleg szaunázások színesítették. Szomorúan jöttünk el a tudattal, hogy ismét egy évet kell várunk a következő táborig.

Most pedig, abba belegondolva, hogy osztályunk számára csak egy sítábor maradt hátra trefortos életünkből, még szomorúbban írom ezeket a sorokat. Viszont tudom, hogy nagyon nagyon jól fogjuk érezni magunkat, a búcsú pedig csak kicsit lesz fájó. Ugyanis eddig öt, nem sokára hat évünk alatt rengeteg élménnyel lettünk gazdagabbak a sítáboroknak, és a tanár uraknak köszönhetően. Az pedig nem titok, hogy a Trefort a későbbiekben is visszavárja öregdiákjait síelni, akik a gimnáziumi évek alatt oszlopos tagjai voltak a csapatnak.

Rothärmel Réka (11. c)

Lá fhéile Pádraig sona dhaoibh!¹

*Ír nap a Trefortban
(2018. március 12.)*

Az angol munkaközösség négy évvel ezelőtt ünnepelte meg az írek hagyományos Szent Patrik napját először, majd ebben a tanévben másodszor tartottunk ír napot az iskolában. Úgy érezzük, hogy az ilyen jellegű események során közelebb hozzuk tanulóinkat a célnyelvi kultúrához, és fejlesztjük interkulturális kompetenciájukat. Reményeink szerint a Halloween-esthez hasonlóan ez a nap is bekerül munkaközösségünk állandó programjába. Ez azért is fontos, mert a tanárjelölteknek be tudjuk mutatni, hogy hogyan lehet egy iskolai programot megszervezni. Tanárjelöltjeink már most is aktív szerepet vállaltak a nap előkészítésében és lebonyolításában.

¹ Boldog Szent Patrik napját kívánok nektek!

Az angol csoportok már előre készültek az órákon a dekoráció, a jelmez, valamint az ír tradíciókhoz, kultúrához, híres emberekhez kötődő poszterek készítésével, így a Szent Patrik nap idén sem csak egy délutáni programot jelentett. Ezek a plakátok az ír nap hetén kikerültek a folyosó falaira, ahol bárki tanulmányozhatta őket. Érdeemes is volt jobban szemügyre venni a posztereket, mert néhány nagyon szellemes és kreatív alkotás született. Ezekhez a plakátokhoz kapcsolódott aztán az ír délután egyik feladata, amelyen a csapatoknak kvízkérdésekre kellett megtalálniuk a helyes választ.

Az ír napi program maga egy tánctanulással egybekötött verseny volt, amelyen a csapatok különböző feladatok elvégzésére kaptak pontot, és a végén az ír manó aranytallérjait nyerhették meg. A feladatok között szerepelt, hogy a csapattagok zöldbe öltözve jelenjenek meg, emellett a résztvevők ír vicceket tanultak, felmondhattak egyszerű ír mondatokat és beöltözhettek ír manónak is. Ez a feladat bizonyult a legsikeresebbnek, mert a csapatok a leprechaun-jelmezben szelfit készítettek magukról, ezeket aztán feltöltötték egy online felületre. A program végén minden csapat képe egyszerre volt kivetítve látható a Kodály-terem vetítővásznán. A nap fénypontja a tánctanulás volt, amelynek során Gregorics Ádám tanár úr egy jól ismert ír néptáncot tanított be. A résztvevő hetedikes, nyolcadikos és kilencedikes csapatoknak az ír tánc tanulása sem okozott gondot, és a nap végén mindannyian jól kimelegedve, mosollyal az arcukon távoztak, kezükben a nyeremény csokoládé-tallérokkal.

Elekes Katalin

Német diákcsere a 11. évfolyamon

(2018. április 4–11., május 23–31.)

2018-ban immár hatodik alkalommal került sor a Jever-Budapest diákcsereére, amelynek első állomásaként a németországi diákok budapesti fogadása zajlott le. A nagy találkozásra már hónapokkal hamarabb nagyban készült mindenki, bemutatkozót és motivációs leveleket írtunk, beszélgetések kezdődtek, így aztán sokaknak a Liszt Ferenc reptéren gyorsan sikerült is túllépni a kezdeti megilletődöttségen. Az április 4-i érkezéssel meglehetősen sűrű hétnek néztünk elébe. Havasi tanárnővel igyekeztünk változatos menetrendet összeállítani, így aztán megfordultunk a budai várban, a Margitszigeten, egy szabadulószobában (innen nagy örömeinkre mindenki előkerült... előbb-utóbb), sportdélutánt szerveztünk, hajóztunk a Dunán, próbára tettük bátorságunkat a kalandparkban is (utóbbit nekem azért még nem árt gyakorolni...). A családi napon szervezett programok vélhetően külön bejegyzést érdemelnének. Mi, a németországi kollégákkal az Aquincum, illetve a Római-part hekkjei felé vettük az irányt... soha rosszabb vasárnapot! Összességében tehát igazán élménydús magyarországi napokat tudhattunk magunk mögött, egyáltalán nem csoda, hogy néhány (az összes) diák szemében könnycsepp csillogott, amikor április 11-én ismét a Feriegyen találtuk magunkat, és ideiglenesen elköszöntünk a cserediákoktól. Sejtettük persze, hogy mindez micsoda érzelmi megrázkódtatást jelenthet a mieink számára, és hogy a trefortosok mihamarabb túltehessek magukat a sokkon, az iskolába visszatérve már a délutáni német fakultáción számítottunk a részvételükre.

Teltek-múltak a hetek, rövidesen azon kapta magát mindenki, hogy itt a május, ami annyit jelentett, hogy irány Jever városa! A korábbi évek fotóit elnézve, illetve Havasi tanárnő élménybeszámolóit hallgatva nem is volt kérdés, hogy az útipoggyászban télikabátnak, esőkabátnak, sapkának, sálnak is kötelező helyet szorítani – ezen ruhadarabok aztán az odakint eltöltött egy hét alatt végül egyszer sem kerültek elő. Mindenki bizonygatta, hogy talán soha nem volt még a helyi történelemben arra példa, hogy csodálatos napsütésben, esőzés és fagypont körüli hőmérséklet nélkül teljenek a kellemes májusi napok; olyannyira hozzátartozik a rossz idő Jeverhez, hogy a német tanárok többször is megnyugtattak, a világért se izguljak vagy szomorkodjak, jövő ilyenkor már biztosan jön a hideg és szakadni fog az eső. A megérkezés egyébként igazán kalandosra sikerült: a hamburgi pályaudvaron valódi közlekedési káoszba csöppentünk, ennek következtében jókora késéssel értünk csak célba (és csak így magunk között jegyzem meg, hogy ha Havasi tanárnő akkor és ott nincs velünk, alighanem azóta is valahol arrafelé rostokolna a csapat).

A jeveri hét szerencsére már nyugodtabban zajlott, de vendéglátóink gondoskodtak arról, hogy azért aktívan teljék az idő: az első napon egy Stadtrallye keretén belül hamar megismerkedtünk a várossal, majd a következő napokban környező településeket térképeztük fel egy-egy kirándulás és utazás alkalmával. A változottságra abszolút nem lehetett panasz: bókásztunk a hollandiai Groningen piacán, kihajóztunk Langeoog szigetére, meghódítottuk az Északi-tengert, még hozzá anélkül – nagy szó! –, hogy bárki is tüdőgyulladást kapott volna. Mindeközben arra is jutott idő, hogy a leeri Bunting-gyárban megtanuljuk, hogyan is kell helyesen teázni, illetve megismerkedjünk minden idők legkreatívabb, jóformán mindenre rásüthető szlogenjével („Das ist Bunting”). Szerencsére Jever városa is volt annyira érdekes, hogy önmagában is remek időtöltést jelentsen: ha nem utaztunk el semerre, akkor például egy egész évre letudtuk a biciklivel megtett kilométereket.

Összességében elmondható tehát, hogy rengeteg élménnyel gazdagodva intettünk búcsút vendéglátóinknak május 31. hajnalán, és biztosítottuk egymást, nem utoljára találkoztunk.

Nyéki Gábor

Igazi élmény! – beszámoló

(2018. június 12. – július 1.)

Hruby Lili (9. b) az Erfinderland Deutschland országos verseny nyertes csapatának tagja, csapattársaival együtt a PAD háromhetes németországi ösztöndíját nyerte el. Az ott töltött hetekről készített beszámolója olvasható itt.

Még tisztán emlékszem a verseny utolsó negyedórájára. Végre a mi kategóriánk eredményeit kezdték el sorolni... 3. helyezett... 2. helyezett... Itt már lemondunk arról, hogy bármi is kisüljön ebből a versenyből. Főleg, mert elárulták, hogy a győztes csapat majdnem maxpontos lett, és a nyereményük egy ösztöndíj Németországba... Ekkor kimondták a sulí nevét, és a mi neveinket...

Németországba más versenyek ösztöndíjasaival mentünk. Az utazás hamar eltelt az ismerkedéssel. Grimmában, egy Lipcse közelében lévő városban voltunk elszállásolva fogadó családoknál, és a helyi gimnáziumba jártunk iskolába. Mindenkinnek a saját cserediákja tervezte a programjait, így jártam Lipcsében, Drezdában és rengeteg programot csináltunk együtt Grimmában is. Arattam kombájnnal. Szerintem ilyet máskor soha nem csinálhattam volna, felejthetetlen élmény marad számomra, az biztos.

Egyik kedvenc emlékem egy sok magyar által szeretett ételhez, a lángoshoz kapcsolódik. Mivel Németország keleti részével közös múltat tudhat Magyarország, így az ott élő idősebb németek ismerik a „langosch”-t, mert a legtöbben jártak a Balatonnál. A lány, akinél voltam, kérdezte is, tudok-e csinálni. Mondtam, persze! Ekkor még nem sejtettem semmit. Naivan azt gondoltam, hogy majd sütök ötöt-hatot, és mindenki eszik egyet. Egy nap lehívtak a konyhába, hogy megvették a hozzávalókat, és kezdjek sütni gyorsan, mert mindjárt jön az egész rokon-ság. Nem tehettem mást, kisütöttem húsz (!) lángost, majd kimentem, hogy megegyem a sajátom, illetve csak megettem volna.

Ötpercenként más és más ember ült velem szemben a padon, és mindenkivel más-ról beszélgettem. Így történt, hogy két óra alatt húsz féle témáról beszéltem folyékonan németül. És ami a legviccesebb: észre se vettem, és élveztem. Autómotor problé-

máktól kezdve az orvosi egyetemekre való bejutásig mindenről volt szó. A legtöbbnek még a nyelvvizsgán is hasznát vettem.

Grimma után továbbutaztunk Berlinbe, amit érkezésünk másnapján körbe biciklizztünk. Ez is nagy élmény volt. A késő estig tartó programok nagyon elfárasztottak mindenkit, de jól volt megszervezve az összes program, és a vezetőnk igazán értette dolgát. Megnéztük az ottani nevezetességeket mindegyikét a Brandenburgi Kaputól a Berlini Fal maradványáig.

Még Grimmában beszálltam egy projektbe, amelyre szintén ez az ösztöndíj adott lehetőséget. A projekt a Páneurópai Piknik 29. évfordulójához kapcsolódott, ez a megemlékezés augusztusban Sopronban volt esedékes. A még Németországban megismert történelem és német tanárnőkkel együtt jött néhány német diák Magyarországra. Csak kettőt ismertem közülük, de ma már mindegyikükkel napi szinten tartom a kapcsolatot. A néhány éve iskolai projektként indult könyvüket mutatták be a soproni megemlékezésen. Mi pedig bemutattuk nekik Sopront, majd Budapestre jöttünk, ahol várost néztünk, sőt üléseztünk a Parlamentben is.

A történet csattanója, hogy itt találkoztam egy jeveri lánnyal, aki szintén részt vett a projektben, és kiderült, hogy kétszer is volt cserediák a trefortos diákcserében. Joggal mondhatjuk, hogy kicsi a világ.

Vonyarc II.

A 11. a osztály nyári osztálykirándulása (2018. július 11–14.)

Második alkalommal szerveztünk nyári osztálykirándulást Vonyarcvashegyre, így egy már ismerős környezetben nyaralhattunk közösen. Bár az osztálynak csak a fele tudott eljönni, jól éreztük magunkat, hiszen örültünk annak, hogy látjuk egymást a nyár közepén. Közben persze fájó szívvel gondoltunk azokra az osztálytársainkra, akik bokros teendőik miatt nem tudtak velünk lenni.

Csapatunk vonattal érkezett meg a festői szépségű vonyarci állomásra, ahonnan felsétáltunk Karancsi Boldizsár osztálytársunkhoz köthető nyaralóba. A séta, ha jól tudom lefárasztott „bennünket”, de sajnos erről nem tudok sokat mesélni, mert én – családi nyaralás miatt – csak másnap este értem oda.

Napjaink főzéssel, pingpongozással és társasjátékozással teltek. Nagy kedvenceink a Catan telepesei és a Rizikó nevű játékok voltak. A gyakran éjszakába nyúló társasozás legnagyobb nehézsége az volt, hogy legtöbbünk notórius csaló, és nem ártallottunk egy-két plusz kártyát felrakni saját előnyünkre. Én persze ilyet soha nem csináltam, és nem is fordult meg hasonló a fejemben.

Amennyire a viharos idő engedte, strandoltunk is, és a parton különböző labdajátékot is játszottunk. Ezek közül kiemelném a Teqballt, ami egy magyar fejlesztésű játék, melyben egy asztalon pingpongszerűen kell focilabdával játszani.

Talán az egyik legszebb pillanata az volt a kirándulásnak, amikor az általunk csiholt tűzőn közösen főztünk gulyást, aztán egy pici asztalhoz tömörülve ettünk tizenöten. A lányok nagyon finom jegesfagyis kávéval is kedveskedtek nekünk minden nap.

Összességében nagyon jól éreztük magunkat. Külön érdekes, hogy most az utolsó közös nyarunkon voltunk itt, legutóbb pedig az első közös vakációnkat töltöttük Vonyarcon, ami egy szép keretet adott a trefortos nyári élményeinknek.

Tóth Máté

Anglia, 2018

(2018. augusztus 16–25.)

Rengeteg tervezést, szervezést és hajnal öt órai kelést követően augusztus 16-án ott álltam a barátnőim mellett a bécsi reptéren és azon gondolkodtam, hogy telt el ilyen gyorsan az idő. Még a repülőn ülve se fogtam fel igazán, hogy én most Angliába megyek, ez az a kirándulás, amelyre közel egy éve készülök.

Ha korábban valaki megkérdezte volna, miért megyek Devonba, valami olyasmit válaszoltam volna, hogy „fejleszteni szeretném az angolom” vagy „hogymint új helyeket járhaszak be”. Ezek meg is valósultak, de eszembe se jutott volna, hogy emellett megtanulok egy-két szót az elfelejtett korni nyelven, kipróbálom a keserű, narancsos marmaládét, fürdök az óceánban és rengeteget (de tényleg, nagyon sokat) beszélek az időjárásról.

Ha már az időjárásnál tartunk, azt hiszem szerencsénk volt. Az eső nem esett sokat és néha még a nap is kisütött. Ettől függetlenül mindenhol magammal cipeltem a kabátomat, ha másra nem, párnának jó volt a buszon. Erre szükségem is volt, mivel naponta négy órát, néha többet is buszoztunk. Lehet, hogy ez kicsit soknak hangzik, de gyorsan elrepül az idő, ha valaki a busz hátuljában újra és újra ugyanazt az öt számot üvölteti a hangszórójából.

Ez persze csekély áldozat volt azért, hogy elérjünk azokra a lélegzetelállító helyekre, ahova eljutottunk. Először Stonehenget látogattuk meg, ami gyönyörű volt, de igazából a látogatásból az maradt meg a legjobban, hogy mindenki éhen akart halni, és alig várunk, hogy rászabadulhassunk a kávézóra. Egyébként a napközbeni étkezéseink így teltek a legtöbb napon. Ha éhes voltál és volt a közelben étel, akkor ettél, teljesen mindegy, hogy délelőtt 11 vagy délután 5 óra volt.

Meglátogattunk néhány filmbe illő kisvárost, amelyekben mindenki nyugodtan elkölthette a zsebpénzét. Egyszer elmentünk kompozni Torquay-be. A város nevét a mai napig nem tudom kiejteni, ahány embert kérdeztünk Hannával, annyi féleképpen válaszoltak. Ellátogattunk Ilfracombe-ba és Woolacombe-ba, ahol fürödhettünk az óceán-

ban. Meglepően sokan vállalkoztunk erre, annak ellenére, hogy a levegő hőmérséklete 18-19 fok volt, ami még így is melegebb volt, mint a víz. Mégsem bánta meg senki, hiszen óriási hullámok voltak, amelyekbe hihetetlen élmény volt beleugrani. Amellett, hogy felfedeztük Devont, mindenki megismerkedett, majd később összebarátkozott a fogadó családjával. Voltak, akik ideiglenesen egy kistesót is kaptak maguk mellé, de nem hiszem, hogy zavarta volna őket. Az egyik kislány még a girl power feliratú szörfdeszkáját is kölcsönadta a fiúknak. Zsófiénak egy kissé undok macska bizalmát kellett elnyerniük, de az utolsó napokra a cica már dorombolva bújt a lányokhoz. Az én fogadó családom egy krimirajongó hölgyből és imádnivaló kutyájából, Coco-ból állt, elképzelni se tudtam volna jobb felállást. Nem is csoda, hogy mindenki élvezte a vasárnapot, amit a családdal tölthetett.

A családi napot kivéve majdnem minden nap voltak nyelvóráink Alivel és Paullal. Mindketten nagyon barátságosak voltak, sose unatkoztunk az órákon se, mindig volt valami érdekes feladat vagy téma, amihez hozzá lehetett szólni.

A Devonban eltöltött tíz nap egyszerre tűnik hosszúnak és nagyon rövidnek. Ennyi idő elég volt arra, hogy kialakítsuk a napi rutinunkat, belejöjünk a buszozásba (még akkor is, ha akadt egy-két probléma a váltóval) és új barátokat szerezzünk. Ugyanakkor, mint általában, ha az ember boldog, az idő szinte rohan, és hamar ott találtuk magunkat megint a reptéren. Mire megérkeztünk Bécsbe már teljesen ki voltam merülve. Mégis, amikor beszálltam apukám mellé, alig bírtam abbahagyni a beszédet, annyi emléket, tapasztalatot hoztam haza Angliából, amit meg akartam osztani vele.

Az út legfontosabb tanulsága számomra az, hogy milyen egyszerű beszélni más emberekkel. Ahogy Paul mondaná: ha nincs semmi más ötleted, akkor, ha meglátsz egy aranyos kutyát az utcán, szólj oda a gazdájának: „What a lovely dog.”

Kulimák Panna (8. b)

OSZTÁLYOK

7. a

Osztályfőnök: Hegedűs Dániel

1. Antalik Tünde	17. Kőrös Kata
2. Arató Nikolett	18. Módly Dániel
3. Bérczy Barna	19. Nagy Dóra
4. Bognár Bence	20. Pintér Maja
5. Bugár Luca	21. Rádi Csongor
6. Collinge Laura Gina	22. Ródlér Kinga
7. Csontos András	23. Rutkai Lili
8. Erős-Honti Zille	24. Sávós Zsófia
9. Góczán Miklós Barnabás	25. Strumpf Dávid
10. Gulyás Ádám	26. Sugatagi Mátyás
11. Gulyás Márton	27. Szemán Gergely
12. Henter Áron	28. Szentesi Róza Anna
13. Horváth Zsófia	29. Tandi Ádám
14. Husvéth Laura Róza	30. Veiland Krisztián
15. Izápy Anna	31. Vida Zsófia
16. Kovács Nándor	

A LEGJOBB TANULÓK:

HUSVÉTH LAURA RÓZA 5,00

IZÁPY ANNA 5,00

RUTKAI LILI 5,00

STRUMPF DÁVID 5,00

SUGATAGI MÁTYÁS 5,00

SZEMÁN GERGELY 5,00

7.b

Osztályfőnök: Tövizi Katalin

1. Bartucz Nóra	17. Mészáros Márton
2. Béres Hajnalka	18. Mészner Gergely
3. Bottyán Emese	19. Miklósi Márk
4. Czár Luca Anna	20. Mile Zsófia
5. Ferke Jázmin	21. Nagy Sámuel
6. Góczán Balázs	22. Németh Emese
7. Golyha Gergő László	23. Paizs Aisa
8. Gozlan-Vajda Noémi	24. Papp Petra
9. Győry Emma	25. Sándor Kolos
10. Harsányi Emma	26. Szabó Bálint
11. Hódi Barnabás	27. Tegzes Eszter
12. Ivancsó Panna	28. Tóth Kata
13. Jósvai Zsombor	29. Tóth Lili Hanga
14. Kolossay Botond	30. Tóth Roland Vince
15. Kormos Bence	31. Vadász Dániel
16. Kovács-Peterman Sára	32. Virágh Márton

A LEGJOBB TANULÓK:

BARTUCZ NÓRA 5,00
 GÓCZÁN BALÁZS 5,00
 GOLYHA GERGŐ LÁSZLÓ 5,00
 HARSÁNYI EMMA 5,00
 HÓDI BARNABÁS 5,00
 KOLOSSAY BOTOND 5,00
 MÉSZÁROS MÁRTON 5,00
 NÉMETH EMESE 5,00
 TÓTH KATA 5,00
 VADÁSZ DÁNIEL 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

- augusztus 30. ismerkedési nap
- október 6. verébavatás
- szeptember 17. családi nap (Budai-hegység)
- december 18. osztálykarácsony
- február 3–4. téli osztálykirándulás (Kemence)
- május 12. tavaszi túra (Budai-hegység)
- június 3. tavaszi túra (Budai-hegység)
- június 13–15. osztálykirándulás (Révfülöp)

Évösszefoglaló

Az osztály első közös programja augusztus végén a leendő osztálytermünkben volt. Itt ismertük meg egymást. Az évnyitón ránk tűzték a trefortos kitűzőt, így vonultunk fel a harmadik emeleti termünkbe, ahol megkaptuk a tankönyveinket. Idővel belerázódtunk a tanulásba, és következett a verébavatás. Egy hét alatt kellett teljesítenünk a nyolcadikosoktól kapott kihívásainkat, és a lehető legtöbb bérletet összegyűjteni. Október hatodikán sushikként jelentünk meg az iskolában. Eljártuk a nagyudvaron az alaposan begyakorolt verébtáncot. Ezután különböző állomásokon kellett megoldanunk kreatív feladatokat. Az osztálykarácsony alkalmával közösen feldíszítettük a fánkat, és megajándékoztuk egymást. A félév vége ezután már vészesen közeledett, de végül sikeresen lezártuk. A Trefort bál mindannyiunknak nagyon tetszett, és sokat táncoltunk, beszélgettünk. Másnap indultunk az első osztálykirándulásunkra, Kemencére. Túrátunk erdőn-mezőn, hegyen-völgyön keresztül. A szállásunkra visszaérve nekiálltunk a vacsoránk elkészítéséhez. Nagyon finomat főztünk, és vacsora után együtt játszottunk. A második napon kisvasutaztunk, és hazaindultunk. A színjátéso fesztiválon Örkény egyperces novellái közül adtunk elő. Nagyon élveztük az előkészületeket (próbák, szövegtanulás) és magát az előadást is. Június elején az összművészeti napon somogyi táncokat mutattunk be. Az utcabálon pedig mindenféle finomságot árultunk a büfénkben. Az nyári kirándulásunk első napján csokimúzeumba mentünk, másnap pedig Révfülöpre vonatoztunk. Urazás után sétáltunk a környéken. Este kisebb csoportokban pelenkareklámot adtunk elő, szerelmes verseket írtunk megadott szavak segítségével. A harmadik napon megfürdöttünk a Balatonban. Ez az osztálykirándulás hatalmas élményként maradt meg. A tanévzárón megkaptuk a bizonyítványainkat, majd elbúcsúztunk egymástól és a Treforttól a nyárra.

Németh Emese

7. c

Osztályfőnök: Fábíán László

1. Ambrusztér Flóra	18. Kriska Eszter
2. Bakonyi Benjamin	19. Krofinger Levente
3. Bubrik Márton	20. Kulcsár-Szabó Márton
4. Csajtai Áron	21. Manczák Zalán
5. Csapó Eszter	22. Miklós Damján
6. Csekei Boldizsár	23. Molnár Marcell
7. Csiszár Kende	24. Plander Benedek
8. Del Medico Eszter	25. Reisz Abigél
9. Erhardt Gergely	26. Slyuch Marcell
10. Fernengel Réka	27. Szabó Soma
11. Gereczi Veronika	28. Szabó Villó
12. Jungbauer Korinna	29. Szalai Zalán
13. Kajcsa Diána Nóra	30. Szőke Borbála
14. Kása-Gál Natasa	31. Szőke Helga
15. Kecskeméti Bálint	32. Takahashi Maya
16. Kovácsházy Dóra	33. Vezér Lilla
17. Köpecsiri Anna	

A LEGJOBB TANULÓK:

FERNENGEL RÉKA 5,00
GERECZI VERONIKA 5,00
SZALAI ZALÁN 5,00

SZŐKE BORBÁLA 5,00
VEZÉR LILLA 5,00

Verébavatás

Mint minden ifjú kis trefortos diáknak, nekünk is eljött a verébavatás ideje. Mielőtt egész nap pizsamában és vikingsisakban kellett volna mászkálnunk, egy szép kis listát kaptunk az előzetesen elvégzendő feladatokkal. Ezen a papíron a teljesítendők között szerepelt többek között a tanármérés vonalzóval, a növény-, rajzszeg- és szemszín számolás, valamint egy, az érdekesebbnél érdekesebb nevekre vonatkozó kérdéskör. Ráadásként egy létező filmhez kellett egy igazán érdekfeszítő előzetest készítenünk. És persze meg kellett tanulnunk egy csodálatos táncot, amit aztán be is kellett mutatnunk a verébavatás napján az egyik szünetben.

Miután a tanításnak vége lett, kezdődhetett a mászkálás. Előbb két csapatra osztották az osztályt, majd az épületben, illetve a Múzeum-kertben vártak ránk különféle feladatok az állomásokon. Egyeseknek csokipudingtól lett maszatos az arcuk, mások brillíroztak a sorozatok főcímdalának felismerésénél, vagy nekimentek a labirintus végén egy nagy felfújt pingvinnek. A nap végén az osztályindulónkat is el kellett énekelnünk, az előzetesen megadott szavak segítségével.

A kemény erőfeszítés és a szerencsétlenkedés meghozta az eredményét, hisz mi vihettük haza a nyertes címet, ezzel első oklevelünket is megszereztük.

Gereci Veronika

Osztálykarácsony

A karácsony a kedvenc ünnepem, így nem is volt kérdés, hogy az osztálykarácsonyunkról, és az azt megelőző angyalokjárásról fogok írni, ide az évkönyvbe. Az advent heteit megelőző osztályfőnöki órán még kevesen élték át az ünnepi hangulatot (én természetesen már októberben számoltam a napokat szentestéig, egyébként ezt a kis számlálót általában ott láthatod az I. emelet 5. termének tábláján is), mégis ekkor kellett kihúznunk azt, hogy kinek ki lesz az angyalokja, és hogy ki kit fog megajándékozni. Az osztálytársaim zsvaj közepette, és viszonylag nagy izgalommal vettek ki egy kis papírfecnit, az egyik fiú sapkájából. Volt, aki mosolyogva, volt, aki pókerarccal, és volt, aki elhúzott szájjal vette tudomásul a nevet, amely a cetlijén állt. A következő szünetben már legalább a fél osztály tudta, hogy a legjobb barátnője, barátja kit húzott, és mi a véleménye az adott emberről.

Bevallom, hogy én is kikotyogtam talán három embernek is annak a szerencsés, avagy szerencsétlen lánynak a nevét, akit én húztam. A következő hetekben a legkülönbözőbb módokon kézbesítettük az angyalok ajándékokat. Mindenki igyekezett egy kis kreativitást is csempészni a csokik elhelyezésébe. Marsok, Twixek, Maoamok, cukorkák és bonbonok lógtak a táblán, függtek a fogasokon, rejtőztek el cselesen a kabátok zsebeiben és ujjjaiban, egy mókás kedvű fiú még a lámpára is fellasszózott egy édességet, ami aztán egész nap ott lógott a termünkben. Voltak, akik konkrétan

egy komplett kincskeresést szerveztek a szerencsés embernek, akit húztak. Advent heteit tehát, a csokik elrejtésével és megtalálásával töltöttük, valamint egyre örültebb találgatással, hogy vajon ki húzhatott minket.

Nagy sokára elérkezett végre az osztálykarácsony napja is. Nem hiszem, hogy mindenki olyan nagy lázban égett, mint én, de azt azért ki merem jelenteni, hogy senki sem volt közömbös az ünnep iránt. Együtt állítottuk fel az osztály karácsonyfáját, amihez mindenki hozott egy saját készítésű díszet. A padokat félretoltuk és a székeket egy körbe rendeztük. Miután mindenki elfoglalta a helyét, kezdetét vette az ajándékozás. A négy hét találgatás után végre lehullt a lepel a titokzatos emberről, aki hetente elrejtette a csokinkat, amit aztán meg kellett találnunk. Biztos vagyok benne, hogy mindenki ugyanúgy élvezte az ajándékozást, mint én. Miután mindenki kiörülte magát, játszottunk még néhány közös osztályjátékot. Remélem, hogy mindenki olyan fantasztikus hangulattal távozott, mint én. Az osztálykarácsony kellemes meglepetés volt számomra.

Kriska Eszter

Erdélyi kirándulás

Osztályunk egyik legmeghatározóbb közös élménye az év végi osztálykirándulás volt. Egy teljes hetet töltöttünk Erdélyben és rengeteg gyönyörű helyen jártunk. Az első napot főleg utalással töltöttük, ami egyáltalán nem volt baj, mivel a buszon óriási volt a hangulat, amihez a sofőrök is nagyban hozzájárultak.

Első éjszakánkat Kolozsváron töltöttük, ahol vacsora után egy nagyon hangulatos esti városnézésben volt részünk. Többek között Mátyás király szülőházát is megnéztük, ahol egyik osztálytársunk felolvasta nekünk az emléktábla szövegét.

Másnap reggel indultunk tovább és csak rövid megállókat téve érkeztünk meg a Barcasági Csángó Alapítvány kulcsosházába, Hosszúfaluba. Innen a következő napokban ellátogattunk Tordára, a sóbányába, ahol körbevezettek minket a gyönyörű, de igencsak hideg (10-12°C) tárnákban és járatokban. Megnéztük a Tordai-hasadékokat is, ami ámulatba ejtő volt, de a Szent Anna-tó csodás szépségével nem érhetett fel. A tó melletti erdőben nagy szerencsénkre messziről ugyan, de megpillanthattunk egy anyamedvét két boccsal. Ezek után a Benedek Elek emlékházba tekinthettünk be, ahol a mesegyűjtő egyik leszármazottja mesélt nekünk. Az elkövetkező napokban kirándulni voltunk egy helyi magyar iskola diákjaival, megnéztünk egy falumúzeumot, bejártuk a Töröcsvári Drakula kastélyt, felmentünk Déva várába, és egészen Brassóig buszoztunk, ahol egy fagyí kíséretében bebarangoltuk a főteret és környékét. A kirándulás végén azt hiszem mindannyian kimerülten, de tömördek emlékekkel és élménnyel szálltunk fel a buszra, hogy a hazafelé utat végigaludjuk, és otthon sokat mesélhessünk.

Fernengel Réka

8. a*Osztályfőnök: Farkas Katalin*

1. Antal Ákos	18. Lengyel Szonja
2. Barborják Petra	19. Magapatona Márk
3. Berecz László	20. Mihalek Eszter
4. Borhegyi Gergely	21. Ónozó Lilla
5. Bujdosó Gergő	22. Palkó Petra
6. Czentnár Flóra	23. Pintér Dorottya
7. Csoknyai Soma	24. Reményi Balázs Soma
8. Farkas Boglárka	25. Ryan Noémi
9. Farkas Hajnalka	26. Szitkey Dorottya
10. Farkas Péter Károly	27. Takács Kamilla
11. Fazekas Fruzsina	28. Timár Vilma
12. Hegedüs Mirjam Teréz	29. Tisza Balázs Gábor
13. Kása Borbála Blanka	30. Tory Anna
14. Koczka Vince András	31. Vasaji Anna
15. Komonyi Ágnes	32. Vész Gergely Bálint
16. Kőrös Kristóf	33. Vitéz Emma
17. László-Kiss Márton	34. Zelei Mátyás

A LEGJOBB TANULÓK:

FARKAS BOGLÁRKA 5,00

FARKAS HAJNALKA 5,00

MIHALEK ESZTER 5,00

PALKÓ PETRA 5,00

RYAN NOÉMI 5,00

SZITKEY DOROTTYA 5,00

TORY ANNA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

december 5.	szendvicskészítés hajléktalanoknak a Budapest Bike Maffia szervezésében
december 21.	korcsolyázás
április 22.	biciklitúra Szentendrére
május 26.	osztálybuli és kirándulás Piliscsabán
június 13–14.	osztálykirándulás Vértesbogláron
	színházlátogatás több alkalommal az év során

Második évünk trefortosként

Végre! Nem mi voltunk a legkisebbek. Most már volt valaki a büfé előtti sorban, aki nem mert befurakodni elénk. Kezdetét vette a Trefort 146. tanítási éve, a 2022a osztály számára a második. Új tantárgyakat és új tanárokat kaptunk, és a névsorunk is hosszabb lett.

Idén is elérkezett a várva-várt verébavatás, azonban most fordult a kocka. Mi szerveztük azt az új hetedikeseeknek. Sokat agyaltunk és szavazásokat tartottunk, és igyekeztünk meghozta gyümölcsét, remek programot állítottunk össze, de ez sem sikerült volna osztályfőnökünk, Farkas Katalin tanárnő és osztályfőnök-helyettesünk, Vitkóczy Fanni tanárnő nélkül, akik fáradhatatlanul hajtottak minket és állandó segítségünkre voltak.

A németesek idén is elutaztak Bécsbe, amiről a többiek csak irigykedve hallgathatták beszámolóikat, és moroghattak maguknak az élet igazságtalanságairól.

Miután még pár – ugyan érdekes, de fogalmazásom terjedelmére való tekintettel említésre nem méltó – program lezajlott, lezárult az első félév. Mindenki (többnyire) büszkén és elégedetten tekinthetett félévi bizonyítványára, és várhatta a kis megkönnyebbülést jelentő szünetet, amikor az osztály egyes tagjai részt vehettek egy rendkívüli iskolai sítáboron.

Azonban a sítábor előtt még hátra volt egy utolsó nagy esemény: a Trefort bál. Ezt a nagyvonalú programot idén is dicséretre méltóan szervezte meg a kilencedik évfolyam. Rengeteg jegy elkel, és birtokosaik nem is csalódhattak, igen magas színvonalú szórakozást nyújtottak nekik. Ezt ugyan én, egyszerű halandó nem tudhatom, de szemlátomást a tanárok is nagyon élvezték. Pencz tanárnő felkészítésének és rendkívüli színészi tehetségünknek köszönhetően az idei diákszínjátszó fesztiválon

is remekeltünk. Platina fokozatot értünk el, valamint megkaptuk a legjobb junior előadásnak járó különdíjat is.

A tizenkettedikesek ballagásán szomorú búcsút vettünk egy évfolyamtól. A tűző napon kellett állnunk nem kevés ideig, ez megérte, hisz megtudhattuk, hogy a Trefort valójában igencsak hasonlít egy túrós táskára. Nem sokkal ezután részt vettünk az iskolai sportnapon a Margitszigeten, ahol több dobogós helyezést szereztünk, és emellett nagyon jól szórakoztunk. Hamarosan kezdtünk búcsúzkodni az iskolától, és bemelegítésnek a nyári szünetre, el is mentünk osztálykirándulásra. Ezen rengeteg emlékezetes dolog történt, és ha valaki megemlíti, hogy a ph színskála fő színe narancs vagy citromsárga, vagy hogy kicsit sok a khm zaj, ami kiszűrődik, még most is görcsbe áll a szája néhány embernek. Ezeket most hanyagolva, nagyon jókat túráztunk, fociztunk és társasoztunk, így nagyon tartalmasan telt a kirándulás.

Visszatérve kissé álmodozva hallgattuk az évzáró beszédet, már úgy éreztük, vége a sulinak, felesleges ez a formalitás. Az osztályteremben megkaptuk bizonyítványainkat, sütitünk és beszélgettünk pár órát, majd fájdalmas búcsút vettünk egymástól és az iskolától.

Immár büszke kilencedikesként távozhattunk a Trefortból, hogy majd jövőre ugyanitt folytassuk.

Magapatona Márk

8. b

Osztályfőnök: Lenkefi Ferencné

1. Ádám Domonkos	17. Lichter Bertalan Ede
2. Ágoston Anna Rita	18. Lipcsey Magyar Márton Pál
3. Bartyuk Lili	19. Lutor Dóra
4. Böröndi Attila	20. Mayer Csilla Zsuzsanna
5. Fehér Botond	21. Mészáros Réka
6. Gácsi Gergely	22. Müllner Berta
7. Geiszt Hanna Klára	23. Nagy Alexandra
8. Golács Zita Réka	24. Ostrenkovic Zsófi
9. Horváth Luca Flóra	25. Plesoczki Márton Mihály
10. Jackli Dorottya	26. Sopuch Míra
11. Kardos Balázs	27. Szabó Sámuel
12. Kovács Veronika	28. Szabó Tas
13. Kucsera Fanni	29. Szalmás Áron
14. Kucsera Patrik	30. Szlotta Zsófia Szonja
15. Kulimák Panna	31. Tóth Borbála
16. Láng Tamás Róbert	32. Vörös Tímea

A LEGJOBB TANULÓK:

ÁGOSTON ANNA 5,00
 BARTYUK LILI 5,00
 FEHÉR BOTOND 5,00
 MÉSZÁROS RÉKA 5,00
 MÜLLNER BERTA 5,00
 NAGY ALEXANDRA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

január 26–27. fázós tábor (Kemence)
 augusztus 1–5. osztálytábor (Tiszabecs)
 a tanév folyamán az osztályt részt vett a Közös Nevező programban az ózdi Van helyed! alapítvány diákjaival, interjúkat készített a cigány és zsidó holokauszt túlélők sorsáról, ezekből kiállítást rendezett

Második évünk a Trefortban

A nyolcadik osztályt már kevésbé izgatottan kezdtük, mint a hetediket. Már tudtuk mire kell számítanunk, ismertük a tanárokat és egymást is. De azért a kellő lelkesedés megvolt bennünk.

Egész szeptemberben a verébavatás szervezésével voltunk elfoglalva. Minél kreatívabb feladatokat és állomásokat próbáltunk kitalálni. Egy kicsit segítettünk a b-seknek, mert nekik adtuk a mi tavalyi 1100 darabos bérletgyűjteményünket. Végül elérkezett a verébavatás napja, amit szerintem jól megszerveztünk az évfolyamunk.

Ezután a szürke őszi hétköznapok következtek dolgozatokkal, felelésekkel, beadandókkal. November vége felé már mindannyian azt vártuk, hogy kihúzzuk annak a nevét, akit majd meg kell ajándékoznunk karácsonykor. Miután ez megvolt, mindenki karácsonyi hangulatba került. Felállítottuk a teremben a fenyőnket, feltettük az égősorokat a táblára és a szekrényekre, mint tavaly, és nagyon vártuk a karácsonyi szünetet. Az utolsó tanítási napon késő délután megtartottuk a kis ünnepségünket, amelyen mindenki előadott valamit. Majd odaadtuk az ajándékokat és végre elkezdődött a téli szünet.

Januárban a szilveszteri bulik után nem túl kipihenten kezdtük el újra az iskolát. Pár hét múlva egy pénteki napon az utolsó óra után elindultunk Kemencére, hogy kipihenjük az első félév fáradalmait. Itt két napot töltöttünk filmezéssel, sok játékkal és kirándulással. A helyi kisvasúton is utaztunk, de a vonat útközben sajnos lerobbant, ezért haza kellett gyalogolnunk.

A rövid kis kirándulásunk után nekivágtunk az első félév utolsó hetének. Kiháztuk az utolsó lehetőségeket, hogy javítsunk a jegyeinken, mert közeledett a félévi lezárás.

Ezután elkezdtuk összerakni a színjátszó fesztiválra a darabunkat. A szövegkönyv már nyáron kész volt, de még így is sok dolgunk volt vele. Mikor ki voltak osztva a szerepek, elkezdődtek a próbák, és az ötletelés a díszleten, kellékeken. Nagyon sokat dolgoztunk mindennel, ez volt az első saját készítésű darabunk. Végül összeállt a Gyerekjáték című előadásunk. Büszkék vagyunk az elért eredményre. Április végén az Aquaworldbe mentünk, ahol mindenki nagyon jól érezte magát. Ezután annyit kellett tanulnunk, hogy majd belepusztultunk. Mindenki érezte, hogy itt az év vége, és egyre jobb lett az idő is, úgyhogy nehéz volt koncentrálni, de muszáj volt a jegyzéskor – ami mindig olyan távolinak tűnt – összeszedni magunkat. Miután vége lett a tanításnak, két standdal részt vettünk az utcabálon: az egyiknél sós sütitet árultunk, a másiknál pedig mém versenyt rendeztünk, amelynek nagy sikere lett, mert elég sokan beneveztek. Az utcabálon összegyűjtött pénzből dekorációkat vettünk, és végre kidíszítettük a termünket.

Ezután egy háromnapos osztálykirándulásra mentünk Szántódra. Sajnos mindhárom napon hideg és esős idő volt, de első nap azért megfürödtünk a Balatonban. A második napon átkompoztunk Tihanyba, ahol felsétáltunk az apátságához, és megnéztük a kiállítást is. A kompon egyébként majdnem halálra fagytunk, annyira erősen fújt a szél, úgyhogy alig vártuk, hogy hazaérjünk. Otthon a fiúk megnézték a foci vb első meccsét, majd megvacsoráztunk, közösen játszottunk (többek között táncpárba-joztunk is). Másnap délelőtt elhagytuk a szállást és visszavonatoztunk Budapestre.

Az évvárón végre megkaptuk a bizonyítványunkat, aztán elbúcsúztattuk Ple-socski Marcit is, aki jövőre sajnos már nem fog ide járni. Elköszöntünk egymástól, és végre elérkezett a nyári szünet.

Nem kellett sokáig várni, hogy újra együtt lehessen az osztály, mert augusztus első hetében Tiszabecstre utaztunk, hogy felkészüljünk a nomád táborra. A Vidám Delfin nevű kempingben laktunk az ukrán határ mellett sátrakban. Összesen öt napot töltöttünk itt, ezek közül az első nap kivételével kenutúrákon vettünk részt. Első nap a sátorállítási küzdelmei után részt vettünk egy kenus oktatáson. Másnap korán reggel indultunk az Öreg-Túr folyóhoz. Egész nap eveztünk és fürödtünk, fáradtan tértünk haza a kempingbe. Másnap egy hosszabb evezésre indultunk. A negyedik napon egy igen növényes szakaszon kellett eveznünk, ahol elég sokszor hajtottunk be véletlenül a nádasba, ezért néhány pók is bemászott a kenukba, amelyeknek mi, lányok annyira nem örültünk. A nap végén tábortűzet raktunk a szálláson. Közben énekeltünk (legtöbbször a Meggyfát Horváth Tamástól), beszélgettünk és játszottunk. Másnap reggel összepakoltunk, felraktuk a cuccainkat egy buszra, de mi még elmentünk egy rövidnek szánt túrára a Tiszán. Végül egy másik kempingnél kötöttünk ki, ahol átszálltunk a buszunkra és elindultunk Budapestre.

Összességében egy kihívásokkal, de sok jókedvvel és vidámsággal teli évet zártunk. Jövőre még többet kell bizonyítanunk, de azért remélem ugyanilyen jó hangulatban fog eltelni a kilencedik osztály is, mint a második évünk a Trefortban.

Szlotta Zsófia

8. c*Osztályfőnök: Szakmány Csaba*

1. Andok Júlia	18. Molnár Dávid
2. Banyó Liza	19. Nemes Nóra
3. Czene-Polgár Donát	20. Olasz Milán
4. Csegzi Lóránd Márton	21. Ökrös Tamás Atrúr
5. Farnyik Zsófia	22. Polgár Anna
6. Fehér Luca	23. Reményi Péter
7. Gábor Sára	24. Rossi Levente
8. Horváth-Pajor	25. Semjén Adriána Mária
9. Hoványi Anna	26. Sörfőző Réka
10. Ittész Hanna	27. Szücsi Nándor
11. Jakovác Réka	28. Tussinger Ábel Domonkos
12. Kálmán Kristóf	29. Varga Fanni
13. Kovács Domonkos	30. Varga Luca Gyöngyi
14. Lelkes Katalin	31. Várnagy Blanka
15. Lévai Zsófia Csenge	32. Veres Lilla
16. Magyar Júlia	33. Wijnands Margit Suzane
17. Mihályi Sára	

A LEGJOBB TANULÓK:

LÉVAI ZSÓFIA CSENGE 5,00
MAGYAR JÚLIA 5,00
CSEGZI LÓRÁND MÁRTON 4,94
KOVÁCS DOMONKOS 4,94
POLGÁR ANNA 4,94
SZÜCSI NÁNDOR 4,94
VÁRNAGY BLANKA FLÓRA 4,94
WIJNANDS MARGIT SUZANE 4,94

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

szeptember 1.	tanévnnyitó métázás
szeptember 29.	kutatók éjszakája
október 13–14.	osztálykirándulás (Visegrád)
október 21.	színház
október 27.	osztály Halloween-party
november 18.	színház
december 21.	osztálykorcsolyázás
március 9.	filmezés, pizzázás
április 20.	filmezés, pizzázás
május 6.	színház
május 12.	családi nap
május 16.	színház
július 1–4.	osztálytábor (Szilvásvár)

A szilvásvárad osztálytábor

Az egész tábort végigkísérő általános jókedv, az egyre könnyebb együttműködés, a segítőkészség, egymás szeretete és hasonló szavak minden beszámoló részei, itt is itt van, velünk is így volt.

Középen egy nagy kupac jól megpakolt bőrönd és sporttáska, körülötte az iskolát még nem kiphent, kicsit talán félkómás gyerekek. Hang alapján nagyjából negyven, igazából szűk harminc fő. Így festhetett a táborunk bevezető jelenete a Keleti pályaudvaron. Vonattal mentünk, osztályfőnökünk útravaló mondata zengett mindannyiunk fejében: a vonaton utasként viselkedünk. Ez a talán negyvenfős óvodás csoport érkezéséig maradéktalanul megvalósult, utána vállalható kompromisszumokkal valósult meg. Úticélunk Szilvásvár volt. A szállásunk egy kalandpark szomszédságában volt, amit a tábor alatt egyszer sem látogattunk meg, de ez elhanyagolható apróság. Szobáinkat elfoglaltuk, első programunk a szállás kertjében egy rögtönzött lézerharc volt. Ekkor már bőven délután volt, aznapra mást nem terveztünk. Vacsora következett. Ez – mint minden táborban – nem fejedelmi adag, nem is nagymamánk főztje, de megettük. A neheze a gyerekeknek és tanárainknak egyaránt az este volt. Mosakodás, átöltözés, beágyazás, nem kell nagy dolgokra gondolni. Az élmény része, hogy nincs zuhanyfüggöny, a huzat nem passzol teljesen a paplanra, úgyhogy nem aggódtunk. Este tíz fele kezdett csendesedni a ház. Ekkor jött a feketeleves.

Nem egy frissen tatarozott szállásra érkeztünk, ezt mindenki sejtette. Csakhogy az ágyak, az ajtók mind fából készültek. Abból a fajta fából, ami már a gondolattól, hogy hozzáérsz, nyikorog. Mindenki elképzelheti milyen, mikor egy ilyen emeletes ágy tetején például egy cseppet túlmozgásos ember alszik, vagy éjszaka az illemhelyre kóborló alvajárók nyitogatják az ajtókat. Egy ilyen éjjel után igazán frissen vágtunk neki a Szalajka-völgynek. Nem esett, nem volt kánikula, úgy történt, ahogy a nagykönyvben meg van írva. Mégis jobban kifáradtunk estére, így nagyobb sikerrel tudtunk aludni. Szükségünk is volt rá.

A következő nap túráztunk. Sokat. Egész nap. Térkép alapján, erre szánt útvonalon haladtunk, míg az élbolyban haladók kezükbe nem kapták a térképet. A cél a rövidítés volt. Ennek köszönhetően mentünk meredek emelkedőn, sűrű bozótban, araszoltunk patakapton, maximum tíz centi széles úton, esetleg térdig érő csalánban. Mi ez, ha nem életreszóló élmény? A panorámáért és a gyönyörű helyekért igazán megérte. Pihenésképpen ellátogattunk a bélapátfalvai ciszterci apátságba.

Lezárásnak tábortűzet raktunk, amelyben mindenki megtalálta azt, amiért szereti. Valaki a tűzért, valaki a pillecukorért, valaki a hangulatért. Körben ülve népdalokat énekeltünk, és a mindenki által ismert, az énekórákon tanult dalokat is elénekeltük.

A másnapi vonatúton mindenki élményekkel gazdagon, utasként viselkedve zötyögött hazafele. Így indult a nyarunk.

Semjén Adriána

9. a*Osztályfőnök: Szemethy Tamás*

1. Arányi Marcell	18. Labancz Laura
2. Bárány Benedek	19. Mányoky Réka
3. Bauman Richárd	20. Máté Szabolcs
4. Bedő Katalin	21. Matus Anna
5. Bötös Zsófia Nóra	22. Molnár Viktor
6. Dénes Anna	23. Moravcsik Dániel
7. Epres Barnabás	24. Rieder András
8. Feksz Csaba	25. Sári Júlia
9. Fertő Emma	26. Schiszler Bertalan
10. Gödény Ákos	27. Sipos Miklós
11. Hermann Anna	28. Szigetvári Zsófia
12. Héthelyi Máté	29. Trenyik Luca
13. Kada Bendegúz	30. Vadász Zsófia
14. Kardos Olivér	31. Varga Franciska
15. Kása Csaba	32. Verschitz Flóra
16. Korda Sára	33. Zou Liyuan
17. Kormos Ákos	

A LEGJOBB TANULÓK:

TRENYIK LUCA 5,00

SÁRI JÚLIA 5,00

MATUS ANNA 5,00

BEDŐ KATALIN 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

december 2.	osztálykirándulás (Bécs)
március 2–4.	osztálykirándulás (Bakony, Vinye)
június 2–7.	nomád tábor

Fele? Fele!

Túléltek!

Három év, hogy elrepült! Mintha csak most léptem volna át először a Trefort küszöbét. Hányszor rohantam le a lépcsőn valamelyik tanárom után kezemben lobogtatva a kikérőm, hányszor írtam le a nevem a dolgozatra, hátha kapok rá egy fél pontot, és hányszor sóhajtottam fel megkönnyebbülve, mikor nem engem hívtak ki felelni kémiaiából. Három év, három csodálatos év, és a java még hátra van!

A tanárok már nyolcadik év végén a kilencedik rémségeivel riogattak bennünket, hogy most kell majd erősnek lennünk, mert az elvárások egyre nőnek, és nem mindenki bírja az iramot. Ennek a sok okításnak az lett a vége, hogy már szeptember elsején úgy éreztem magam, mintha az Éhezők viadalába csöppentem volna bele.

Idén az osztály kívüllálloként nézte végig a verébavatást, nagyokat neveltünk a jelmezeken, és felidéztek azokat a régi szép időket, amikor nekünk kellett nagyapának és nagymamának beöltöznünk, s akkor hirtelen tényleg nagyon öregnek éreztük magunkat.

Persze a karácsonyi osztálykirándulás sem maradhatott el, Szemethy tanár úr, akit Bécs koronázatlan királyává nyilvánítottunk – akinek az udvari tudását már megtaláltuk, ő Máté, aki az összes töri versenyen kiváló eredményt ért el –, kijelentette, hogy idén is az osztrák fővárosba látogatunk el. Ismer ugyanis egy nagyszerű múzeumot, melyet feltétlen meg kell néznie az osztálynak. Egy feladatlapot is kaptunk tőle, melynek kitöltéséért cserébe ötöst ígért. A félév végéhez közeledve ugyan kinek nincs szüksége a jó jegyre? A sok évszámot és információt leöblíthettük egy punccsal.

Ebben az évben sok színházba eljutottunk, közösen megnéztük a fásasztóbbnál fásasztóbb viccekkel teletűzdelt Lóvá tett lovagokat, a meghökkentő Mesél a bécsi erdőt, a „helyes vígszínház-as fiúk” előadásában a Pál utcai fiúkat, a rejtélyes Hamletet, a nagyszerű Hello náci! c. darabot. Év végén még szerelmesek is lehetünk Shakespeare-be. Azonban a kilencedik nem csak ezekért volt felejthetetlen... emlékszem arra a bizonyos pénteki napra, amikor minden lány izgatottan fészkelődött a padban, és minden fiú unottan bámult maga elé. Aztán belépett a vendég, akit magyartanárnőnk, és egyben osztályfőnök helyettesünk, Fűzik tanárnő hívott meg az egyik órára. A látogató Wunderlich József, a Vígszínház egyik színésze volt. A negyvenöt perc alatt sok kérdés merült fel, amelyekre részletes választ adott, utána aláírta mindenki cd-jét, papírját, sőt – legnagyobb örömünkre – még közös fotó is készült vele.

Eközben természetesen lázasan készülődtünk a színjátszó fesztiválra. Az idei színdarab nagy kihívást jelentett, volt benne minden: tánc, zene, nyomozás, örület, tigris, Szemethy tanár úr és kisfilm, amiért minimum Oscart érdemel az osztály. De három napos kirándulás nélkül, nem is színjátszó a színjátszó, ezért a bemutató előtt

mindenki összepakolta a csomagját, felültünk a vonatra, és Vinyéig meg sem álltunk. Hála Istennek, a szállás alig öt percre volt az állomástól, így nagyobb nehézségek nélkül odataláltunk. Most nem kellett azon aggódni, hogy nem lesz mit ennünk, mert mindennap elzarándokoltunk egy kis étterembe, ahol meleg ételt kaptunk, bár – bevallom őszintén – nekem hiányzott a saját készítésű paprikás krumpli. A rövid tábor végét egy kiadós hócsatával zártuk, senki sem úszta meg szárazon, és mindenki kapott legalább egy adagot a márciusi hóból.

Idén nem csak a művészetekről szólt minden, ugyanis a három kilencedikes osztály részt vett egy iskolák közötti matekversenyen, amelyen ötödik helyezést értünk el, ami bámulatos eredmény. A csapat ujjongott, amikor megtudtuk a hírt, sose éreztem magam annyira okosnak, mint akkor... Egyre közeledett az év vége, és vele együtt a nomád tábor. A felsőbb évesek beszámolóí alapján kész rémálomnak tűnt az egész, a sátorban való alvástól rettegtünk, a patakban a fürdés pedig egyenesen szörnyűnek hangzott, a „mosdókról” nem is beszélve. Mindenesetre június másodikán szinte kivétel nélkül óriási hátizsákokkal ácsorogtunk a Hősök terén. Egy igazi kiképző tábor várt ránk, és megint elfogott az „Éhezők viadala” érzés. Akár egy ezer oldalas regényt is tudnék írni erről a hét napról, annyi élményt szereztem a puliszkától kezdve az esti tábortűz körüli éneklésen és a túrákon át egészen a reggeli ébresztésig. Most is hallom, ahogy a tizenegyedikesek kiabálják, hogy „naposok!” A francia himnuszt éneklek, ha rossz kedvem van, és még a sátor beázása is szép emlék maradt, a patak ugyan nagyon hideg volt, de elég Fűzik tanárnőre gondolnom, ahogy leöntötte őt Hermann, és máris melegség járja át szívem, és nevetni kezdek. Mi lehettünk a kiváltságosok, mert az egyik nap öt tanár vigyázott ránk, igaz, túrázás közben teljesen magunkra maradtunk. Hat fős csoportokban kellett teljesítenünk a távot, életemben nem kacagtam annyit, mint akkor. Ezen a héten végre nem kellett azon aggódnom, hogy elérjem a villamost, nem kellett azon stresszelnem, mit vegyek fel, csupán három dolog járt a fejemben: éhes vagyok, álmos vagyok, irány a WC! Nagyon jól éreztem magam, és meg kell jegyeznem, hogy a tizenegyedikesek

odaadó munkája nélkül ezt nem mondanám. Ha bármi problémánk volt, bátran fordulhattunk hozzájuk, és elsőosztályú ételt főztek nekünk, igazán kitettek magukért. A kísérőtanárok, Mészáros tanár úr és Weiszburg tanárnő pedig bebizonyították, hogy nem csak gyönyörű hangjuk van, hanem kiváló túravezetők is, akik térképet legalább olyan jól olvasnak, mint kottát.

Miután koszosan és fáradtan hazaérkeztünk Budapestre, senki sem érezte magát kínosan, amikor gumicsizmában végig slattyogott az utcákon. Nem pihenhattunk sokat, mert másnap volt az utcabál és a néptáncelőadás, ennek keretében mi egy jó sátrat üzemeltettünk, ami hihetetlen népszerűségnek örvendett. Nagyon sok trefortos diák és tanár meg akarta tudni, mit hoz számára a jövő. Benő nagyszerű jósnak bizonyult, magabiztosan mondta a legelképesztőbb történeteket, és boldogan keverte meg újra meg újra a cigánykártyát.

Ezután már csak az évszáró volt hátra. A műsort persze mi csináltuk, ami szerintem kevésbé sikerült unalmasra, bár azért néha elkaptam a tekintetemmel egy-egy kósza ásitást. Végül, nagy nehezen „elaltattuk” a Trefort valamennyi „lakóját”, a búcsú, mint minden évben, most is nehezen ment, de kilencedikesként már volt ebben egy kis rutinunk.

Remélem tizedikben már elég érettnek gondolnak majd minket a tanárok, és eltekintenek az ültetéstől.

Hajrá, gyeplabdások! Ricsi a gólkirály!

Szigetvári Zsófia

9.b*Osztályfőnök: Cserös Borbála*

1. Bereczki Domonkos	17. Korda Bonifác
2. Böde Zsombor	18. Kovács Benedek
3. Braun Barbara	19. Kováczházy Anna
4. Deák Tímea	20. Kulcsár Péter
5. Dobsa Dávid	21. Lóránt Levente
6. Domokos Emma	22. Nagy Zsófia Lilla
7. Faragó Lili Mária	23. Oláh Márton
8. Farkas Gabriella	24. Pafféri Péter
9. Filotás Dénes	25. Papp Gergő
10. Frigyes Kristóf	26. Ragályi Réka
11. Glavinics Anna	27. Sipos Zsófia
12. Hajdu Zsolt Ármin	28. Szitt Zsófia
13. Horváth Anna	29. Szücs Péter
14. Hruby Lili	30. Vásárhelyi Ronja
15. Ihring Dorottya	31. Vuleta Gergely
16. Kardos Bálint	32. Wang Xiang

A LEGJOBB TANULÓK:

DOMOKOS EMMA 5,00
SIPOS ZSÓFIA 5,00
VÁSÁRHELYI RONJA 5,00
WANG XIANG 5,00
FARAGÓ LILI 4,93
FILOTÁS DÉNES 4,93
KOVÁCSHÁZY ANNA 4,93
NAGY ZSÓFIA LILLA 4,93

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

szeptember 8–10.	osztályhétvége (Zamárdi)
szeptember 22.	színház (Kolibri, Helló, náci!)
december 15.	osztálykarácsony
február 2.	Trefort bál, büfé: szervezés, lebonyolítás
március 5.	színház és színházbejárás (Vígsház, Pál utcai fiúk)
április 2.	osztályhúsvét
május 28.–június 2.	nomád tábor (Börzsöny)
július 16–20.	osztálytábor (Visegrád)

Delikát

Minél több a Delikát, annál jobb! Tartja egy nomád táboros mondás, valahonnan Krisztus után kétezer-tizenkilenc nyaráról, amikor még a 2021b osztály tanulói nem is sejtették, micsoda kulináris élvezetet nyújt majd a puliszka az utolsó napok megpróbáltatásaiban, és nem látták maguk előtt, hogy a sors hány réteg szűnyogsípést tartogat a bőrüknek. És valójában csak félhangos próféciákból vagy egy-egy elejtett jövődőlésből tudták, hogy ez lesz a kéz, mint valami fonséges megváltó, amely kiragadja őket a technológia világából.

Legalábbis így gondolhatták annak idején, de a nomád titkai várathatnak magukra, s ne rohanjunk ilyen előre az év szövevényes történetében. Kezdjük meg utunkat az alapoktól: a kilencedikes diák már joggal nevezheti magát „embernek”, mikor belép a porlepte osztályterembe, amely valahol a harmadik emelet eldugott szegletében foglalja el méltó helyét, ahol télen dermesztő hideg, nyáron pedig tikkasztó fülledt meleg van, és szeptember év eleji szakaszában inkább az utóbbi állapot uralkodik. De miért „ember” a kilencedikes? Hiszen a szó biológiai értelmében eddig is az volt. Ám ők eszményekről beszélnek, és nem csak ők, hanem a tanárok egy igen nagy (száz) százaléka is. Ez már a gimnázium, az igazi, a nagybetűs, mint az élet maga, és bármilyen nagyok is azok a betűk, ez egyszerre áldás és átok is egy kezdetleges embernek, aki még csak névlegesen az, de már a szájában érzi a csábító ideológia ízét. És itt a csapda, amelybe akkor, év elején az „ember” beleesett: egyáltalán nem félt, mert már két osztályt kijárt, és nem csak hogy nem félt, hanem élvezte is, hogy már a nagyok földjét tapossa. Akkor az „ember” belépett az osztályterembe, és valami furcsa érzés öltött benne testet, és megfogalmazódtak benne a kétségek. Vajon képes-e erre, ennyi feladat teljesítésére, talál-e célokat, társakat? És mikorra a Delikátot tette

a krumplipaprikásba, tudta, hogy jó helyen volt abban a szűkös teremben harmincegyed magával.

Amikor nem tudta megtalálni a megoldásokhoz vezető utat, az „ember” felfedezte a tüzet. Ott volt végig az orra előtt a társai szemében, csak a sajátját nem láthatta meg, ezért mindenki társat talált magának, és megkezdődhetett a programok szervezése. Nekilátott hát a 9. b, és megalkotta a Trefort bált, ahogy generációk óta szokás, és patakokban folyt az almalé, mindenki gyönyörű ruhákban táncolt, a szokásos határon túli rítusos mozgáskultúra oktatása sem maradhatott el. Az este végére mindenki úgy szambázott, mintha Dél-Amerikából jött volna, és az édességet is úgy vitték, mint a cukrot.

Így az „ember” már szórakozott is, de többre vágyott, használni akarta az agyát, és beállt a szemek tűzébe, amelyek lentről figyelték, és így a 2021b osztály színházát csinált, hogy mindenki láthassa, mire képesek ők. Magasabbra hágtak, mint valaha, Isten székéről szólt a darab, és több volt ez, mint játék, büszkén nevezhette akkor már magát mindegyikük „embernek.” Minden nehézség ellenére a Delikát íze egyre közelebb volt, és élvezték a hozzá vezető utat is.

A fizika sem állíthatta meg az „embert”, aki még a matematika alatt sem roskadt meg, szögfüggvénnyel kiszámolta, milyen messze kell még görgetnie a sziklát felfelé a hegyre, és ment tovább a sinus által kijelölt úton. Amikor a tizenkettedikesek ballagtak (és a mazsolás, túrós rétesről is megtudhatták, hogy jó az, csak minek bele a mazsola), akkor már látszott a csúcs, a kiérdemelt hét, távol a kötöttségektől, ahogy annak idején megmondták nekik, az utazás elején.

Elérkezett a várva várt nomádtábor. Olyan volt ez, mint amikor felfedezték a tüzet, és ők is a tűz közelében tudták magukat jól érezni, ételt melegíteni, énekelni, táncolni. Három nap kellett hozzá, hogy minden, amit megjósoltak, leírtak, ígértek, mondtak, sejtettek és titkoltak valóságossá álljon össze, és az osztályban tényleg közel kerültek egymáshoz az emberek. Nemcsak az együtt ásás, a közös túrázás vagy az emésztőhasználat tette ezt, hanem az is, hogy egy év elteltével igazi emberek lettek a diákok, egyedül megtalálták a hazavezető utat a térkép segítségével, együtt fürödtek a patakban, megbarátkoztak a kísérőkkel, az erdővel, és megkóstolhatták a Delikátot, ami egyben tartotta a sok különböző ízt a kondérban.

Azóta eltelt a nyár, és Visegrádon még erősebbre kovácsolta az osztályt a tábor. Az esztergomi közös fürdőzés és emberi toronyépítés már könnyedén ment a nomád tábor megpróbáltatásai után, tökéletesen működött a csapat, és szeptemberben a két gránátost énekelve, felkészülve az érthetetlen képletekre, némi fáradtsággal, de ugyanazzal a tűzzel a szemekben és Delikát ízzel a szájukban indult az ember lefelé a hegyről.

Korda Bonifác

9. c*Osztályfőnök: Bajza Sándor*

1. Bánszki Balázs	17. Nagy Balázs
2. Benczur Máté	18. Nagy Dóra
3. Bocsárdi Anna	19. Ónozó Zsófia
4. Csapó Dániel	20. Papp Zoé Beáta
5. Dobi Emőke	21. Penc Márk
6. Erdély Simon	22. Prácsér Adél
7. Esztári Zsombor	23. Rádlér Blanka
8. Farkas Péter	24. Sándor Alice
9. Iszak Máté	25. Seres Máté
10. Jábor Tímea	26. Szalmás Zoltán
11. Jókay Benedek	27. Szurop Száva
12. Karászi Tamara	28. Terjék Soma
13. Kovács Noémi	29. Túri Eszter
14. Kürti Emese Réka	30. Ujváry Áron
15. Lőrincz Máté	31. Vasvári Vince
16. Mangoff Máté	32. Vichnalek Luca

A LEGJOBB TANULÓK:

BÁNSZKI BALÁZS 5,00
DOBI EMŐKE KINCSE 5,00
JÁBOR TÍMEA 5,00
JÓKAY BENEDEK 5,00
PAPP ZOÉ BEÁTA 5,00
RÁDLER BLANKA TARA 5,00
SZUROP SZÁVA SZÓFIA 5,00
TÚRI ESZTER 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

„Plusz egy szendvics a rászorulókért” heti adománygyűjtő akció iskolai szervezése és koordinálása, a nagyiváni általános iskola diákjai számára karácsonyi adománygyűjtő akció szervezése, színházlátogatás hat alkalommal, vállalatlátogatások (MITO, Prezi, Microsoft, MÜPA), pénzügyi ismeretek workshop (OTP Fáy András Alapítvány), nomád tábor

Nomád tábori élménybeszámoló

Május 22-én reggel összegyűltünk a Városligetben, hogy felszálljunk egy buszra, és mindenféle technikai eszköz nélkül elinduljunk az erdő közepe felé. Ekkor még nem tudtuk, hogy az évünk egyik legjobb élménye lesz ez a kevésbé szerencsésen induló, nomád tábornak keresztelt furcsaság. A buszúton odafelé valamiért megálltunk körülbelül húsz percre, hogy miért, azt senki sem tudja, viszont ez elég időt adott arra, hogy a fiúk elkezdjék a hét egyik legmeghatározóbb tevékenységét, a kattogást.

A buszról leszállva szomorúan konstatáltuk, hogy a táskáink nehezek, és még mindig nem érkezünk meg a táborhelyre. Három pihenővel sikerült megtennünk azt az öt kilométert, ami a legközelebbi civilizációval összekötötte az akkor még fel nem épült táborunkat. Odaérve megláttuk a kísérőinket és tanárainkat, akik már elkezdtek építkezni, így nekünk szerencsére csak a saját sátrainkat kellett felállítani. De még attól is távol álltunk, ugyanis a sátraink helyén akkor még egy derékmagasságig érő csalánmező állt. Annak ellenére, hogy tudtuk, hogy ennek a letaposása a mi dolgunk lesz, volt olyan osztálytársunk, aki rövidnadrágban és papucsban állt neki a munkának. Szerintem nagyon jó volt, hogy mi építettük a tábort, és nagyon sajnálom a többi csapatot, hogy nem tudta úgy látni a tábort, mint valamilyen szinten a saját munkájukat.

Már az első este nagyon tudtuk értékelni, amikor eljött a vacsora ideje. A fáradt nap után a tojásos lecsó sokaknak pozitív csalódás volt. Nagyon furcsa volt úgy élni, hogy mikor lement a nap, akkor mi is mentünk aludni, mert alig volt más fényforrásunk. Az első éjszaka kitapasztaltuk, hogy milyen göcsörtök fogják nyomni a hátunkat az elkövetkezendő hat napban, illetve hogy jó szomszédokat választottunk-e, mert a sátrak nem igazán jó hangszigetelők. A legkellemesebb az egész táborban az volt, hogy minden reggel négykor ébredtünk, mert az erdő közepén a madarak a nappal egy időben kelnek, és bizony szeretnek hangoskodni. Ennek ellenére legtöbbször kipihentek voltunk reggelente, ami szintén pozitív csalódás volt.

A második nap befejeztük az építési munkálatokat, és elkezdünk fát gyűjteni a tűz táplálásához. Összeszedtük a közelben található összes kisebb-nagyobb fát egyrészt azért, hogy a következő csoportnak nehezebb dolga legyen, másrészt, hogy

tényleg legyen mivel tüzelni. Később rájöttünk, hogy túl sok fát gyűjtöttünk, ezért tábortüzeink esténként gyakran szükségtelen nagy lánggal égtek. Délután – kiegészülve két érettségiző iskolatársunkkal – elindultunk az első túránkra. A kevésbé fitteket itt jötték rá, hogy bizony a hegyek között vagyunk, ami néha egy-egy emelkedőt jelent. Ezután megint nagyon szívesen ettünk, de már csak a farönkök is luxuskényelemnek számítottak. Ezen az estén a bátrabbak már lementek a patakhoz egy kicsit lemosni magukat, ami nem csak kellemes, hanem az elmúlt két nap fizikai munkáinak mennyiségét tekintve hasznos is volt. A fiúk természetesen csapatostul indultak fürdeni, és ezért olyankor az egész völgy az ő üvöltéseiktől és sikításiaktól zengett, de a kattogás már nem jutott el hozzánk, pedig abból is volt bőven.

Az elkövetkezendő napok leginkább abból álltak, hogy túráztunk és ettünk. Persze az is érdekes, hogy hogyan jutottunk ételhez, mert a kísérőink mellé naponta kijelölt naposok gyakorta inkább nem segítettek nekik, minthogy teljesítsék kötelezettségeiket. A túrákra egyre kisebb csoportokban és egyre önállóbban mentünk, így készültünk fel az utolsó napi tájsétára. Az esti programok a tábortűznél színesek voltak: egyik este „beugróztunk”, ebből több szállóigénk is származik, volt irodalmi estünk is, amit szerintem mindenkinek kellene csinálnia, sőt, még szalonnát is sütöttünk, természetesen általunk készített nyársakkal.

Ha valaki kérdezné, hogy melyik a kedvenc történetem a nomád táborról, nehéz lenne választanom, mert annyi dolog történt, amit nagyon jó mesélni, és amire jó visszaemlékezni. A mi nomád táborunk különösen gazdag volt állatokban. Az egyik túra alatt egy vadászháztól hozzánk szegődött egy nagyon barátságos kutya talán azért, mert megsimogattuk. Egészen a táborig hűségesen követett minket, ahol körülbelül nyolcféle nevet aggattunk rá. Szinte már a további elhelyezésén gondolkodtunk, amikor az a fantasztikus ötletünk támadt, hogy hívjuk fel a vadászházat. A kutyaért eljött a gazdája, és könnyes szemmel elbúcsúztunk tőle. De – hogy ne maradjuk sokáig állat nélkül – másnap az egyik csoport a kirándulásuk alatt talált egy fészkéből kilökött cinegét. Természetesen nem hagyhatták ott, ezért a táborba egy madárral többen érkeztek vissza. Nagyon sokáig gondolkodtak, hogy mit csináljanak vele, mert a madárka cuki volt, és még az életképességre is mutatott jeleket. Végül a kísérőink vették gondozásukba. Másnap, ahogy egy kicsit engedték ugrálgatni a fűben, egy másik cinege odajött, és vele együtt otthagyták a tábort. De természetesen még itt sincs vége, mert vaddisznóval is találkozott egy ember, aminek egy hegyre merőleges gyors futás lett a vége.

Aki még ezen történetek után is félne az elkövetkezendő nomád táborától, annak megmondom: ez a félelem addig fog tartani, amíg meg nem érkezel. Szerintem így osztályosan ez volt az egyik legnagyobb kalandunk, és örülök, hogy átélhettem ezt a tábort ezekkel az emberekkel.

Bánszki Balázs

10. a

Osztályfőnök: Fernengel András

1. Ács Krisztián Attila	17. Kolossay Lili
2. Adolf Diána Éva	18. Lukács Anna
3. Biró Máttyás István	19. Mészáros Bence
4. Czentnár Enikő	20. Mészáros Jakab
5. Csépany Bianka	21. Mosoni Péter
6. Dászkál Laura	22. Nagy Levente
7. Debreceni Kristóf	23. Pákozdi Petra
8. Demku Roland	24. Pap Dóra
9. Gál Tamara Nóra	25. Pintér Tamás János
10. Gereczi Botond Géza	26. Pucsok Bence
11. Hajós Dániel	27. Reznicek Máttyás
12. Hégen-Szénás Henrietta	28. Réz Noémi
13. Jósvai Máté	29. Sedlmayer Eszter
14. Király Réka	30. Uhrinyi Jázmin
15. Kiss Dorottya	31. Veszeli Liza
16. Kiss Franciska	32. Wiszkidenszky Sára

A LEGJOBB TANULÓK:

UHRINYI JÁZMIN VIRÁG 4,87

VESELIK LIZA 4,87

ADOLF DIÁNA ÉVA 4,80

PUCSOK BENCE 4,80

REZNICSEK MÁTYÁS 4,80

$$6 - 4 = 2$$

Mikor nyolcadikban Kéri tanár úr azzal kezdte az évet, hogy mindjárt érettségizünk, senki sem értette, hogy miről beszél. De ő csak titokzatosan mosolygott ránk tovább. Azóta két év telt el, és egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy túl vagyunk életünk legutolsó, közös földrajz óráján.

Hogyan lehetséges, hogy ilyen hamar eltelt ez a négy év, mikor a kémia labori falióra mutatói mintha meg sem mozdultak volna? Mikor Varga tanár úr szótárában a nyári szünet szó nem is szerepel? Mikor Kubicza tanár úr vért izzasztó tesi órái miatt a fiúknak még mindig izomlázuk van? Mikor Kálmán Éva tanárnő négy év küzdelmes próbálkozása ellenére a lányok közül sokan még mindig képtelenek lépéshiba nélkül ziccert dobni? Teljesen megmagyarázhatatlan dolgok ezek, azonban még pontosan két évünk van arra, hogy megtaláljuk a keresett válaszokat.

2017 nyarán, mikor osztályunk újra összegyűlt a már hagyományként megszervezett augusztusi kenu táborban, mindenki érezte, hogy valami jócskán megváltozott. Persze nem magáról az osztályról beszélek, hogyan is tehetném? Két hónap koránt sem elég arra, hogy elfelejtsük kedves osztályfőnökünk már szállóigévé vált megjegyzését, miszerint „egy jó poén mindent megér.” Ugyanazok maradtunk, talán egy-két centi eltéréssel, a fiúknál pedig az arcokon néhol megjelenő egy-egy szőrszál hirdette, hogy nem minden maradt ám a régi.

A rádió közölte, hogy „van valami a levegőben”, és ezúttal igazat is adtam neki. Szép lenne úgy folytatni, hogy „a változás szele háborgatta éjszakánként a gondosan felállított sátraink oldalát”, azonban abban az egy hétben egy árva szellő sem járta be a Szigetköz településeit. Inkább azt mondanám, hogy 15-16 évesen már úgy éreztük, hogy átléptük az a bizonyos láthatatlan határt, amely különbséget tesz gyermek és felnőtt között. Akarva akaratlanul, ennek egy igen különös, bár mégis hétköznapi módon adtuk jelét.

Ennek következményeként a 2017/18-as tanév első felében megszületett az Újszövetség, amely elődjének kiköpött mása, kivétel a megjelenés időpontját, a tartalmat és a borítót. A dokumentumhoz osztályunk minden egyes tagja a nevét adta. Ez figyelmeztet és emlékeztet minket az ígéretünkre, és annak örökös betartására.

A tanév folyamán számtalan közös programban vettünk részt. Színházról színházra jártunk, a futóversenyeken kiemelkedő eredményeket értünk el, beleértve azokat is, akik minden energiájukat beleadva, magukat nem kímélve, utolsóként értek célba. Év végén az Őrségbe látogattunk el, ahol pechünkre abban az időszakban pont nem lehetett fürdeni a helyi tóban, mert a gát az érkezésünk előtti pár napban szakadt át. A víz tele volt szennyel és szeméttel.... és mindez abszolút hidegen hagyta az osztályunk tagjait. Vidáman, egymást a stégről lökdösve pancsikoltunk a nem is említem, mihez hasonló, barna színű vízben.

Június 15-én véget ért a negyedik közös kalandunk. Azt kérdezték, hogy mivel lettünk gazdagabbak? Kaptunk egy lányt, aki magyar származása ellenére is kérdéses, hogy németül vagy angolul beszél-e jobban, két szarkát, akik időt és energiát nem spórolva fáradoztak, hogy minél több iskolai órát felejthetetlené tegyenek a számunkra, és ami a legfontosabb: osztályunk összesített fizika átlaga meghaladta a három egészet.

Király Réka, Pap Dóra

10. b

Osztályfőnök: Keisz Ágoston

1. Bori Gergely	18. Pásztor Lilien
2. Edényi Kristóf	19. Pucsok Réka
3. Felföldi Kata	20. Rigó Petra
4. Gombkötő Marcell	21. Ritoók Mihály
5. Hadas Balázs	22. Sonnevend Barnabás
6. Halas Nina	23. Szabó Kincső
7. Halász Lili	24. Szabó András
8. Hamza Sári	25. Szabó Réka
9. Jakab Márton	26. Telegdy Dorottya
10. Józsa Júlia	27. Tóth Fruzsina
11. Kardos Bence	28. Tóth Hanna
12. Kevevári Diána Édua	29. Ulicsák Bálint
13. Kis Lili Anna	30. Velinsky Gréta
14. Kovács Kristóf	31. Veszeli Petra
15. Milovecz Laura	32. Zelei Regina
16. Moravcsik Balázs	33. Zelei Róza
17. Papp Bence	

A LEGJOBB TANULÓK:

MORAVCSIK BALÁZS 5,00
 HAMZA SÁMI 4,94
 SZABÓ ANDRÁS 4,94
 FELFÖLDI KATA 4,88
 GOMBKÖTŐ MARCELL 4,88
 VESZELIK PETRA 4,88

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

október 20. osztályszületésnap
 december 10. kirándulás (Bécs)
 december 19. osztálykarácsony
 január 26–28. téli túra (szlovák paradicsom)
 május 4–5. égy éjszaka (Horány)
 június 13–15. osztálykirándulás (Orfű)

2017–2018

10. b lettünk, már majdnem igazi nagyok. Valójában még nem, de majdnem. A no-mádtól megerősödve vonultunk be szeptember elsején az egyre kopottabb padlón lépkedve második otthonunkba. Immár negyedik éve néztük ugyanazokat a szemben lévő házakat egy-egy unalmasabb órán, hintáztunk ugyanazokkal a székekkel, és futottuk ugyanazokat a végtelen köröket a nagyudvaron.

Osztályfőnök-helyettesüinktől, Tóvizi tanárnőről sajnos fájó szívvel meg kellett válnunk, emlékezetünkben azonban örökké velünk maradt a nyár alatt is, valamint – nem meglepően – néhány kirándulás alatt szintúgy.

Ez az év politikailag meglehetősen túlfűtött volt. A választások szele még a Tre-fortig is eljutott, az osztály György-portréit meglegetve kigyózott tovább, akár a kigyók. Ez a szél azonban nemcsak poénokat és illetlen mémeket hordott be két-szárnyú ajtónkon, hanem egy ideiglenes új osztálytársat is, Pretzlik Hannát, akivel még ha nem is túl sok ideig, de megoszthattuk zűrzavaros felfogásunk, felbolydult életünk és törődő osztályfőnökünk.

Ne feledkezzünk meg a tanárokról se, hiszen minden év egy új talány, főleg, ha fizikáról van szó. A negyedik évben az osztály már a harmadik fizikatanárt koptatta: a katedrára most Piláth Károly tanár úr állt, aki sajnos (spoiler alert) leadott minket év végén... Erről majd jövőre mesélek... Az óra eleji itatásokra mindig emlékezni fogunk, a csoportos dolgozatokra szintúgy. Isten áldja, tanár úr!

Természetesen idén is a kistanárok idegeire mentünk, amiből később bajok és barátságok is születtek. Vegyük példának Föci Bécyt, aki igazán jó tettetársnak bizonyult. Na de Béla! A történelmi emlékezet élénken őrzi azt a tanárjelöltet is, aki, ööö, szóval, ööö, kicsit, ööö, határozatlan volt, de nagyon nem szerette, ha a diákok feküdtek a, ööö, padon...

Már Bécsben is vagyunk, majdnem félévvé vált a helyzet: így vagy úgy, de sikerült a legszebb vasárnapot kifognunk, amikor véletlen pont minden zárva volt. Ebben az évben a Forever21 és a H&M nem belőlünk gazdagodott meg, a vásárok viszont annál inkább!

Ha már télnél, hidegnél és hónál tartunk, meg kell említenem az első közös külföldi utunkat is (Bécset leszámítva persze), ami egészen a Szlovák Paradicsomig vitt minket, nem messze egy apácalaktól. Hála Csabinak, a velünk étkező buszsofőrnek, még ha nekünk is kellett tolnunk a buszt...

Keisz tanár úr ismét megtúráztatott minket, de a nehézségeket levette este a vállunkról a jól megszokott fényképnézegetéssel és a kivételesen teljesen legális DVD-ről vetített Testről és lélekről című filmmel. A túránk során squatoltunk folyó közepén, ettünk mandarint egy pucolásból és megborított minket az a sok fehér por, amit nevezzünk most hónak...

Íme, máris tavaszodik, kibújtak a színészpálánták a hosszú, éjszakai próbák lepléből és végre osztályszinten képviselhettük magunkat a színjátszó fesztiválon, amelyen nem is voltunk rosszak! Mityu, akinek szíve ügye volt az asztal – ami ugye a lakás díszé –,

igazán feldobta a nézőközönséget. Persze nem csak egy közösségi eseményen vetünk részt, az utcabál arcait mi színesítettük, szívárványokat, unikornisokat festve arcra, lábra, hátra...

Már itt is van a nyakunkon az év vége, pár kedves tanártól búcsúzni kellett. Emlekezni fogunk Kis Kelemen tanárnő tortájára, amit nem volt nehéz bekebelezni, de annál bonyolultabb lenne meghálálni... Elköszöntünk még Mészáros tanár úrtól is, akivel énekelve fejeztük be tanulmányainkat.

Oh, a nyár, az nem volt napos, nem volt forró és nem volt túl sok fürdés sem. Orfű nem szívesen fogadott minket, mi azonban annál boldogabban vetettük magunkat a hideg, ködös, esős időben a tóba, nem törődve semmivel, csupán a nyár ígéretével. Aki egyszer nomádban fürdött, annak már semmi sem árthat, ez a titkunk! A nehezen emészthető közömlék kínzóan lassan csúsztak le a torkunkon, nem úgy, mint szeretett Grétikénk szemüvege az orfűi tóba, amit majd csak tíz év múlva fognak leereszteni. De ne féljen senki, akkor vissza fogjuk szerezni, ami a mienk! A legkézenfekvőbb lenne bevízibiciklizni vagy becsónakázni, kár, hogy addigra víz már nem lesz...

Medvét ugyan nem vadásztunk, de gyrost és házasságot igen, Batmanként menekültünk a láva elől, Supermenként vészeltük át a nyuszi csókjait, és Keisz tanár úrként túrtuk az igazságtalan kártyaosztást.

Ezer közös röpizést kívánok még nekünk, ezer ilyen élményt, ezer esős Orfűt, de a legjobban egy állandó osztályfőnökhelyettest!

Kevevári Édua

10. c

Osztályfőnök: Farkas Ferenc

1. Balla Gréta	17. Kuti Rózsa
2. Bányai Máté Zorán	18. Lányi Réka
3. Bokor Lili Júlia	19. Marczika András
4. Brenzovics Péter	20. Moharos Veronika
5. Czaun Boldizsár	21. Moharos Viktor
6. Érsek Rebeka	22. Pap Bence
7. Fodor Júlia	23. Pásztor Léda
8. Golács Nóra	24. Pelenczei Bálint
9. Gulyás Nóra	25. Popp Liliána
10. Harangozó Balázs	26. Riba Gergely
11. Horváth Lili	27. Rozsáli Artúr
12. Jerminecz Marcell	28. Szalai Botond
13. Klotz Zsófia	29. Szonder András
14. Kovács Boglárka	30. Szöllősi Lili
15. Kovács Judit	31. Varga Eszter Anna
16. Kovács Lili	

A LEGJOBB TANULÓK:

KOVÁCS JUDIT 5,00
 LÁNYI RÉKA 5,00
 PAP BENCE 5,00
 PELENCZEI BÁLINT 5,00
 POPP LILIÁNA 5,00
 VARGA ESZTER ANNA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

szeptember 29–30.	osztálykirándulás (Zebegény)
november 12.	élménypedagógiai foglalkozás
június 13–17.	osztálykirándulás (Krakkó)

A krakkói osztálykirándulás

Idén hosszas gondolkodás és rengeteg egyet nem értés után úgy döntöttünk, Krakóba megyünk osztálykirándulásra, ahová osztályfőnökünk mellett Kálmán Éva tanárnő kísért el minket.

Az öt nap során, azt hiszem, kijelenthetem, hogy mindannyiunk számára a legmeghatározóbb élmény az Auschwitzba tett látogatásunk volt, ahol majdnem egy fél napot töltöttünk el. Bejártuk Auschwitz I.-et és Birkenaut is, és leírhatatlanul sokkoló élmény volt, mindannyiunkat szó nélkül hagyott, és jó ideig meghatározta a hangulatunkat. A magyar áldozatokról szóló külön kiállításrész és az áldozatok arcképei láttán néhányunkat még a sírás is elkapta, és azt hiszem, jó páran gyomor-görccsel bírtuk csak végignézni az egész kiállítást.

Persze vidám és vicces programokból is volt bőven, például amikor ellátogattunk a Wieliczkában lévő hatalmas sóbányába, ahol a sószobrok, hatalmas bányajáratok és mindenféle sóképződmények, bányászesszközök mellett a falak voltak a legizgalmasabbak. Ugyanis az idegenvezetőnk nagyon sokszor kihangsúlyozta, hogy a szobrokon kívül bármit megnyalhatunk, nyugodtan nyalogassuk a padlót vagy a falakat. Néhányakat nem kellett sokáig győzködni, és örömmel nyalogatták minden lépésük után a bánya falait, másokat egy darabig visszatartott a tudat, hogy a bányának évente nagyjából egymillió látogatója van, akik valószínűleg mind végig nyálazzák a bányát, de a látogatás végére mindenki megtört és senki nem távozott úgy, hogy a falat meg ne nyalta volna.

Ezek mellett jártunk Schindler gyárában, Repülési múzeumban, a Wawelben, vagyis a királyi palotában, és a maradék szabadidejében pedig mindenki feltérképezhette a városnak azokat a részeit, amelyek a legjobban érdekelték. Sokan jártak a zsidó negyedben, sokan a Visztula partján üldögéltek, vagy a belváros árusait térképezték fel szuvenírek után kutatva, vagy hagyományos lengyel ételeket keresve járták a várost, néhányan pedig a fotózásra alkalmas helyeket keresték.

Esténként pedig együtt töltöttük az időt közös kártyázással, játékkal, (néha túl hangos) beszélgetéssel, és zenehallgatással, a szintén ezen a szálláson tartózkodók nem túl nagy örömére.

És persze mint mindig, most is nagyon fontos dolgokat tanultunk meg. Például azt, hogy előfordul, hogy a szomszéd ház helyett véletlenül hozzánk hívják ki a lengyel rendőrséget, vagy, hogy néha csak az emberek felének jár ágynemű, és a szállásadóknak nem mindig szabad elhinni, hogy tud angolul, és hogy ad reggelit.

Kovács Boglárka

11. a

Osztályfőnök: Weiszborg Zsuzsanna

1. Bärnkopf Dávid	17. Papp Sára
2. Berta Réka	18. Peremiczki Zsófia
3. Cervenak Miklós	19. Rothärmel Réka
4. Csizmadia Zsombor	20. Sipos Noémi
5. Élő Dorottya Anna	21. Szabó Boglárka
6. Eszes Viktória	22. Szécsi András
7. Farkas Eszter	23. Szilárd Pálma
8. Farkas Zsuzsanna	24. Szűcs Dániel
9. Hegedűs Márton	25. Tass Bulcsú
10. Karancsi Boldizsár	26. Tory Eszter
11. Kis Anikó	27. Tóth Kristóf
12. Koczka Vencel Dávid	28. Tóth Máté
13. Körösi András	29. Tóth Réka
14. Lipták Zoltán	30. Turiák Anita
15. Németh Kitti	31. Vucskics Ádám
16. Nyuzó Bence	32. Zára Villő

A LEGJOBB TANULÓK:

ÉLŐ DOROTTYA ANNA 5,00
FARKAS ZSUZSANNA 5,00

LIPTÁK ZOLTÁN 4,90
SIPOS NOÉMI 4,83

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

december 19–20.	bent alvós osztálykarácsony az iskolában
január 11.	pizzázás és tortázás az iskolában
január 26–27.	osztálykirándulás (Dunabogdány)
március 24.	büfé szervezése a színjátszó fesztiválon
május 12.	éjszakai túra (Budai-hegyek)
június 13–17.	osztálykirándulás (Erdély)
július 11–14.	osztálykirándulás (Vonyarcvashegy)

Beszámoló a tizenegyedikes évről

Érdekes és eseménydús év volt. Az utolsó olyan évünk a Trefortban, amikor még nem az érettségi a központi téma, bár tény és való, hogy azt ebben az évben is többször emlegettük már. Szeptemberben a tanév kezdetével a fakultációk is beléptek a mindennapjainkba. Legtöbbször természetesen a továbbtanulásunk kapcsán választottuk a plusz órákat, de akadt, aki csak az adott tárgy szeretete miatt vette fel a heti plusz két órát.

Mire beleszoktunk a kicsit más, új rendszerbe, közeledett a végzősök szalagavatója, aminek a szervezése a mi feladatunk volt. Konferálás, szalagtűzésnél való segítség, palotás táncolása, rokonok eligazítása a sportkastélyban, jegykezelés és hasonlók. Fura volt belegondolni, hogy egy év múlva ilyenkor már rólunk fog szólni ez az esemény.

Egy szűk hónappal később, mielőtt téli szünetre mentünk volna, karácsonyoztunk az osztállyal. Ismét megajándékoztuk egymást (a korábban kihúzott nevek alapján), zenét hallgattunk, és házi készítésű finomságokat ettünk az ünnepi asztalról. Vidáman és családiasan búcsúztunk el, majd januárban ismét egyfajta „ünnepséggel”, közös eseménnyel kezdtük meg az új évet, új osztálytársunkkal, Marcival. Marci Chilében volt cserediák egy évig, korábban az eggyel felettünk lévő osztályba járt. Közös játékokkal ismerkedtünk, miközben pizzáztunk és zenét hallgattunk.

Kibővült osztályunkkal mentünk el két év után ismét Dunabogdányba, hiszen a tél végi (évszakváltó) kirándulás nem maradhatott el. Természetesen megint magunknak főztünk volna, ám a berendelt élelmiszerek igencsak késve érkeztek, így a csoport kénytelen volt kettészakadni. Néhányan csak később jöttek utánunk a tanárnővel autóval, és az előre megrendelt alapanyagokkal. Ottlétünk alatt felidéztek

a kilencedikes kirándulást, megnéztük az akkor forgatott és összevágott kisfilmeket. A Fazekas gimnázium egyik tizenegyedikes osztályával szó szerint váltásban voltunk, hiszen az indulásunk előtt egy-két órával már ők is ott voltak a diákszálláson. Ezért lehetőségünk volt megismerkedni egymással, különböző játékokat játszotunk, feladatokat kaptunk. A fiktív előadott iskolai jelenetekkel mondhatni már rá is hangolódunk a tavaszi színjátszófesztiválra, amelyen osztályunk felelt a büféért. Saját készítésű, és vásárolt dolgokat is árultunk a színdarabok nézői számára.

A tavasz további része is zsúfoltan telt. Pihenésre is jutott persze idő, egyik hétvégén a Budai hegyekbe ment éjszakai túrára osztályunk nagy része. A program megkoronázása a közös napfelkelte nézés volt, ám aki ezt nem tudta megvárni, fáradt volt, félúton is leválhatott a csapattól. Május eleje a végzősök számára az érettségi közeledtét jelentette, ez valójában részben minket is érintett. Az előrehozott érettségit legtöbbször idegen nyelvekből tettük le. Azonban a vizsgák előtti nekünk kellett megszervezni a ballagást. Beszédírás, majd felolvasás, búcsúéneklés, és a dekorálás is a feladataink közé tartozott. Ismét többször megfordult a fejünkben, hogy mennyire hamar el fog telni ez a pár hónap a végzős évig, és persze az az egy év is, amikor már számunkra fog díszbe borulni az iskola épülete.

A ballagás után már mi számítottunk a legidősebbnek. A nyár közeledtét is éreztük, ám az utolsó hónapra még elég időt kellett fordítanunk a tanuláson kívüli iskolai teendőkre. Ott volt például a Kolos Dávid-emlékdíj, melyet minden évben egy tizenegyedikes diáknak ítélnek az évvázrón. Osztályunkon belül két körben is szűkítettük a jelölteket, majd végül Lipták Zolit gondoltuk a legalkalmasabbnak a díjra. Kisfilmjének forgatásánál nagy segítség volt a drónja, amivel nagyon szép légi felvételeket tudtunk készíteni. A videózás egyik fele a Trefort kertben volt, a másik pedig az iskolában, ahol diákok és tanárok mondhatták el, mit szeretnek Zoliban, miért találják őt méltónak a díjra.

Az év talán legjobban várt eseménye a júniusi erdélyi kirándulás volt. Az osztály egyes tanulói már korábban kiselőadásokkal készültek bizonyos látnivalókról, helyekről, de volt, aki éppen az adott helyszínen említett meg pár fontosabb tudnivalót. Remek hat napot töltöttünk el Erdélyben, megmásztuk a Tordai-hasadékot, voltunk sóbányában, és magyar lakta kis falukban is. Odafele úton megálltunk a Királyhágónál, az utolsó két napot pedig Kolozsváron töltöttük el. Valóban pörgős és időhöz kötött programjaink voltak, mégsem bántuk, hiszen gyönyörű helyekre juthattunk el együtt, utolsó tanév végi osztálykirándulásunk alkalmából.

Érdekes és eseménydús év volt. Szeptembertől hivatalosan is végzősökként, az előttünk álló megmérettetésekre és ünnepekre készülve vethetjük bele magunkat utolsó trefortos évünkbe. Azt pedig, hogy utána merre megyünk, nem tudni... de a gimnáziumi éveinket, köztük az utolsó kötetlenebb évünket, a tizenegyediket a szívünkbe zárjuk.

Rothärmel Réka

11. b

Osztályfőnök: Ujházy Márton

1. Balkányi Gábor	18. Molnár Péter
2. Benke András	19. Nagy Benedek Sándor
3. Bíró Kamilla	20. Nagy Julianna Henrietta
4. Bolváry Kata	21. Papp Márton
5. Böde Márton	22. Peterdi Panna
6. Csontos Boldizsár	23. Rácz Laura
7. Csordás Dávid	24. Reményi Réka
8. Domahidi Noreen	25. Streicher Laura
9. Egry Dániel	26. Szabó Olivér Norton
10. Gruhala Patrícia	27. Szirtes Panna Réka
11. Guttengeber Luca	28. Szombathelyi Anna
12. Horváth Anna Zsófia	29. Tingyela Dorottya
13. Hosszú Máté Gergely	30. Tornai Zsombor
14. Kérdő Virág Panna	31. Varga Márk
15. Kerényi Tamás	32. Vásárhelyi Márton
16. Majoros Boglárka	33. Vitéz Benedek
17. Mihály Léna	

A LEGJOBB TANULÓK:

GRUHALA PATRÍCIA 5,00
SZABÓ OLIVÉR NORTON 5,00
BÍRÓ KAMILLA JANKA 4,91
PETERDI PANNA 4,91
SZIRTES PANNA RÉKA 4,91
VITÉZ BENEDEK 4,90

11. c*Osztályfőnök: Nikolics Noémi*

1. Abdul-Nour Fady	18. Kulimák Péter
2. Bánhidi Eszter	19. Láng Péter
3. Berky Boglárka	20. Mészáros Dorina
4. Böröczky Csenge	21. Mezősi Eszter
5. Csabai Lili	22. Nádi Flóra
6. Csesznok Flóra	23. Nyerges Balázs
7. Dávid Gáspár	24. Pallós Dávid
8. Del Medico Anna	25. Payrits Márton
9. Egri Áron	26. Penc Patrik
10. Erhardt Júlia	27. Reiter Márton
11. Forray András	28. Ruff Eszter
12. Frizzi Sámuel	29. Takács Ákos
13. Gyuró Kinga	30. Tingyela Stefánia
14. Jókay Kristóf	31. Várkonyi Dorottya
15. Kádár Kinga	32. Várnay Ádám
16. Kardos Dávid	33. Wentzel Panna
17. Kirilenko Katerina	34. Zilahy Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

ERHARDT JÚLIA 5,00
JÓKAY KRISTÓF 5,00
KÁDÁR KINGA 5,00
KIRILENKO KATERINA 5,00
PENC PATRIK 5,00
WENTZEL PANNA 5,00
ZILAHY ANNA 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

- szeptember 29–30. osztálykirándulás (Visegrád)
december 20. osztálykarácsony
február 18. színházlátogatás (Portugál, Katona József Színház)
február 23–24. osztálykirándulás (Pilisszentkereszt, Dobogókő)
június 7. színházlátogatás (Tündöklő közészer, Pintér Béla Társulat)
június 13–18. osztálykirándulás (Erdély)

Erdély testközelből

Június 13-18. között Erdélybe utaztunk az év végi osztálykirándulásunkra. Szerdán reggel 6 óra 45-kor indultunk a Keleti pályaudvarról, ahonnan vonattal mentünk Biharkeresztesig, ahol is átszálltunk a buszra, amely az elkövetkező napokban szállított minket.

Nagyváradra érve megálltunk egy kis városnézésre, és meghallgattuk a néhány történelmi jellegű előadást a város nevezetességeiről. Ezt követően egyesek megmártóztak a Sebes-Körösben, végül estefelé érkezünk meg a szállásunkra, Farkaslakára. Aznap még elfoglaltuk magunkat mindenféle közös programmal. Másnap finom, laktató reggelivel kezdtük a napot – ahogy az egyébként később is minden nap történt –, majd összepakoltunk, és nekivágtunk erdélyi kirándulásunk második napjának. Az aznapi foci világ bajnoki mérkőzések tudnivalói már délelőtt áthatották a fiúk beszélgetéseit, akik folyamatosan követték a futballvilág eseményeit. Ezen a napon Székelyudvarhely, valamint a parajdi sóbánya megtekintése volt a program. Székelyudvarhelyen szabadidőt is eltölthettünk, és az Emlékezés parkjában letudtuk a kötelező osztálykép készítését is, amiről mindenki tudja, hogy sosem maradhat el.

Innen egészen a sóbányáig buszoztunk, ahol huzamosabb időt töltöttünk el, voltak akik a bányába épített kalandpályán is végig mentek. A fásarstó nap után hazaérve este kezdődött a meccsnézés.

A pénteket az előző naphoz hasonlóan kezdtük, reggeli, aztán pakolás, fel a buszra, azután utazás, míg elértünk a célállomáshoz, a Szent Anna-tóig. Sajnos itt nem töltöttünk el hosszabb időt, mert a tóban betiltották a fürdözést, habár annak mindenki örült volna. Ezzel szemben viszont szereztünk kürtőskalácsot, amit akárhol álltunk meg, mindig találtunk, és valaki mindig vett magának. Mialatt a tópart felé sétáltunk, a fák közt feltűnt két medvebocs, akik önfeledten játszadoztak az anyjuk körül. Az ottlévő árusok szerencsére megnyugtattak minket, hogy ez a medvecsalád, ami a tó környékén él, nagyon hozzászokott már az emberekhez, így ránk nem jelentenek veszélyt. Kevésbé volt elmondható már ez arról a medvéről, amelyik az út széléről figyelte a buszt, ahogy elhaladtunk mellette a Szent Anna-tótól visszaindulva. Ezután a közeli mohos tőzegláphoz tartottunk, ahol ismételten bővültek növényismereteink, bár az kétséges, hogy ez mennyire maradt meg a fejünkben. Kaptunk egy gyorstalpaló oktatást arról is, hogy egy esetleges medvetámadás esetén mi a teendő, majd visszatértünk a buszhoz, és tovább indultunk. Rövid tiszteletünket tettük Csíksomlyón a Hármashalom-oltárnál, újabb csoportképpel megörökítve a csodás látképet, végül megint visszatértünk a buszhoz.

Szombaton Énlakán tartózkodtunk, ahol a kedves Veronka néni mesélt nekünk a falu sanyarú sorsáról. Énlaka sajnos előbb-utóbb ki fog halni, mert alig néhány gyermek van a településen. Megismerkedtünk a hagyományos székely falusi életmód több eszközével és jellegzetességeivel. A szekerezés volt a következő program, szekerekkel felmentünk az esztenára (a falu juhainak nyári szállására), és legalább két órát eltöltöttünk ott. Juhsajtot is kóstoltunk. Igazi hírnevet szereztünk egy szerencsés kiskecskének, amelyet nagyjából harmincan fogtunk közre, és tartottuk a karunkban. Megnéztük az énlaki unitárius templomot is, ahol a felújított kazettás famennyezeten megtekinthettük az unitáriusok jelmondatát, a híres székely rovás-

írással készült feliratot: „Egy az Isten”. Aznapi ebédünket Alpár biztosította, aki nagy barátunkká vált, nemcsak fantasztikus főzőtudománya, hanem kimeríthetetlennek tűnő pálinkakarára miatt is. Itt aztán újabb szabadidős tevékenységünkkel foglalkozhattunk. Végül megint visszatértünk drága buszunkhoz, ami a nap végén hazatért velünk Farkaslakára, ahol utolsó esténket töltöttük.

Másnap reggel elindultunk Válaszút felé. Útközben nagy zuhé volt, de éppen elmúlt, mire a Tordai-hasadékhoz értünk, ezért úgy határoztunk, hogy megnézzük azt. Mivel erre reggel nem számítottunk, nem voltunk igazán alkalomhoz illő öltözetben, több lány például szoknyában és szandálban küzdött az esőtől sáros és csúszós úton. Szerencsére mindenki épségben átjutott a hasadékra, amit meg is örökítettünk egy csoportkép formájában, majd a buszt egy közeli faluba rendelve megindultunk mi is arrafelé. A várakozási időt a fiúk amerikai focival és egyéb sporttevékenységgel töltötték ki, majd elmentünk a következő szállásra. Válaszúton, a Kallós Zoltán Alapítvány által működtetett diákszálláson töltöttük az éjszakát, és néhányan megnézték a páratlanul gazdag néprajzi tárlatot is.

Hazaindulásunk reggelén Kolozsvárra mentünk. Ott – miután Mátyás király szobra előtt fotózkodtunk –, több óra szabadidőt kaptunk. Ennek végén pontosan kellett érkezniünk a találkozási ponthoz, mivel a busz nem tudott kiállni a forgalomból, és csak pár pillanat időnk volt felszállni, de szerencsére senkit sem kellett Kolozsvár szép városában hagynunk. Onnan tovább menve megálltunk még Nagyváradon, ahol a buszra visszaszállva egyik osztálytársunk nem találta a személyi igazolványát, nem kis riadalmat okozott ezzel. Már azt tervezgette az osztály, hogy hogyan csempésszük át őt a határon, de végül osztályfőnökünk és a talpraesett sofőrünk segítségével sikerült megoldani a helyzetet a határőrséggel. Ezek után már csak azon kellett aggódnunk, vajon elérjük-e a vonatunkat. Hála a buszvezetőnk gyors, ám mégis biztonságos vezetésének, sikerült épp időben odaérni a biharkeresztesi pályaudvarra. Utána már csak egy igen hosszú vonatút várt ránk, aminek a végén mindenki mehetett haza, a sokak szerint addigi legjobb osztálykirándulásunkról.

Del Medico Anna, Berky Boglárka

Az etika projekt témái	
Abdul-Nour Fady	Az európai migrációs válság mint tematizációs eszköz
Bánhidi Eszter	Tömegmanipuláció
Berky Boglárka, Del Medico Anna	Háborús propaganda
Böröczky Csenge, Gyúró Kinga, Mezősi Eszter, Takács Ákos	Az értelmi fogyatékosok társadalmi beilleszkedése
Csesznok Flóra, Tingyela Stefánia, Wentzel Panna	A mű elválaszthatósága a művésztől
Dávid Gáspár, Kardos Dávid, Nyerges Balázs	Sport etika – leginkább amerikai foci
Egri Áron, Láng Péter	Menekültválság a sorok között
Erhardt Júlia, Farkas Eszter (11. a)	A menekült kérdés etikája
Forray András, Frizzi Samu, Kulimák Péter, Payrits Márton	A választási kampány etikai vizsgálata
Jókay Kristóf	Szexuális zaklatási botrányok és a #metoo mozgalom
Kádár Kinga, Ruff Eszter	Vallások
Kirilenko Katerina, Mészáros Dorina	A gyermekotthon és az örökbefogadás etikája
Penc Patrik, Várnay Ádám	Az ideális étrend
Reiter Márton	Etikus hackerség
Zilahy Anna	Katona József Színház, Behívó, Eltáv

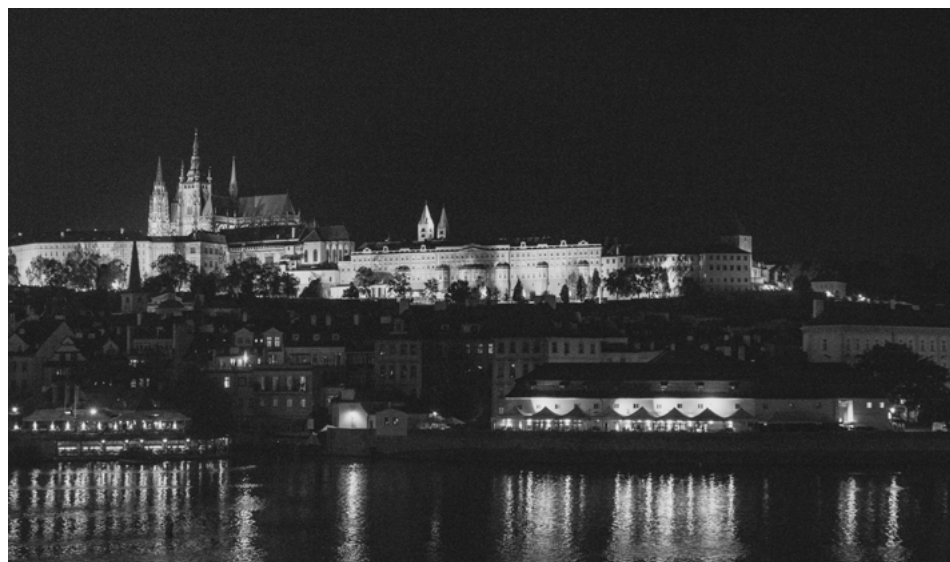

12. a*Osztályfőnök: Mészáros Péter*

1. Bodrogi Flóra	18. Nagy Beáta
2. Borbély Dóra	19. Nagy Katica
3. Csomós Bálint	20. Nagy Petra
4. Enzsöl Ákos	21. Nemes Tamás
5. Gál Laura Dalma	22. Nguyen Huong Giang
6. Graning Sára	23. Pál Fanni
7. Gyulai László	24. Pápay Domonkos
8. Gyurcsányi Réka	25. Papp Dávid
9. Hecker Sára	26. Pócz Gergely
10. Hetesi Ilona	27. Szabó Kata Sára
11. Kanyik Dániel	28. Székely Ákos
12. Kovács Csongor	29. Teplán Emília
13. Kovács Gabriella	30. Tulipán Norbert
14. Mészáros Gergő	31. Ulicsák Ádám
15. Mile Dávid	32. Vásárhelyi Rebeka
16. Monostori Réka	33. Walder Csenge
17. Nagy Balázs	

A LEGJOBB TANULÓK:

BORBÉLY DÓRA 5,00	NAGY KATICA 5,00
GÁL LAURA DALMA 5,00	NAGY PETRA 5,00
GRANING SÁRA 5,00	NGUYEN HUONG GIANG 5,00
GYURCSÁNYI RÉKA 5,00	PAPP DÁVID 5,00
KOVÁCS CSONGOR 5,00	SZABÓ KATA SÁRA 5,00
MONOSTORI RÉKA 5,00	TULIPÁN NORBERT 5,00
NAGY BEÁTA ÉVA 5,00	

12. b

Osztályfőnökök: Domokos Katalin és Kiss Csilla

1. Bakos Anna	16. Köböl Karina
2. Barabás Bíborka	17. Kun Bernát
3. Baranyai Emese	18. Lázár Péter
4. Csép András	19. Maruszki Milán
5. Cserhalmi Júlia	20. Moses Franciska
6. Edényi Dorottya	21. Nagy Roland
7. Epres Laura	22. Puska Richárd
8. Fröhlich Péter	23. Simon Mihály
9. Hetényi Gergely	24. Sőregi-Niksz Alfréd
10. Ilinyi Blanka	25. Szabó Eszter
11. Illés Anna	26. Tornai Dorottya
12. John Tamás	27. Tóth Csinszka
13. Károlyi Angéla	28. Wootsch Benedek
14. Koronczai Johanna	29. Zarka Áron
15. Kovács Csenge	

A LEGJOBB TANULÓK:

BAKOS ANNA 5,00
CSÉP ANDRÁS MÁRK 5,00
EPRES LAURA 5,00
JOHN TAMÁS MIKLÓS 5,00
KOVÁCS CSENGE 5,00
KÖBÖL KARINA 5,00
MOSES FRANCISKA 5,00
TORNAI DOROTTYA 5,00
WOOTSCH BENEDEK 5,00
ZARKA ÁRON 5,00

12. c*Osztályfőnök: Faragó Norbert*

1. Ágoston Dorottya	17. Mangoff Nóra
2. Budavári Richárd	18. Peremiczki Dorottya
3. Csapó Gréta	19. Pintér Kinga
4. Dobos Gergely	20. Pistyán Ági
5. Donkó Zsombor	21. Ruzsbánszki Sára
6. Erdős Gréta	22. Sahin-Tóth Sarolta
7. Garai Petra	23. Sárosi András
8. Gecse Soma	24. Schuch Barnabás
9. Gombár Zsófia	25. Stephenson Dániel
10. Gulyás László	26. Szabó Liliána
11. Hosszú Karina	27. Szabó Milán
12. Imre Zoltán	28. Szauder Anna
13. Király Csenge	29. Tóth Gergely
14. Kiss Laura	30. Ujváry Flóra
15. Koncz Álmos	31. Varga Eszter
16. Kovács Tamás	32. Velinsky Janka

A LEGJOBB TANULÓK:

ÁGOSTON DOROTTYA 5,00
CSAPÓ GRÉTA 5,00
GECSE SOMA 5,00
GOMBÁR ZSÓFIA 5,00
MANGOFF NÓRA 5,00
PEREMICZKI DOROTTYA 5,00
RUZSBÁNSZKI SÁRA 5,00
TÓTH GERGELY ÁRON 5,00
VARGA ESZTER 5,00
VELINSKY JANKA 5,00

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI

A felvételi

Október végén honlapunkon nyilvánosságra hoztuk a 2018/2019-es tanévre vonatkozó felvételi tudnivalóinkat.

Csapodi Zoltán igazgató úr, Szabó Éva és Pál Gergely igazgatóhelyettesek, valamint Keisz Ágoston tanár úr, a magyar munkaközösség vezetője november 17-én, pénteken komplex tájékoztatót tartott a szülőknek az iskoláról, melyet négyszáz szülő tisztelt meg jelenlétével. Számukra a Kodály terem is megnyitottuk, ahol kivetített képen követhették a tornatermi tájékoztatót. A várakozás perceiben diákjaink által az iskolai életéről készített filmeket néztek az érdeklődőket. Meghívtuk két tavaly végzett diákunkat, Koncz Lilit és Tompa Gábort, akik személyes beszámolóval és rövid diasor segítségével mutatták be a Trefortban diákként eltöltött hat esztendőjüket. Minden szülő kapott egy kis brosúrát „Egy évem a Trefortban” címmel, melyben nyolcadikos diákjaink az előző évben szerzett élményeiket, tapasztalataikat foglalmazták meg.

Amellett, hogy a szülőket az igazgatóság az iskolai élet legfontosabb területeiről és az aktuális felvételi eljárásról tájékoztatta, az előzetesen elektronikusan regisztrált kettőszáztíz hatodikos diák hét különböző helyszínen ismerkedhetett iskolánkkal. Saját diákjaink által előkészített látványos természettudományos laborkísérletek, művészeti műhely, honlap- és épületkvíz, illetve többféle játék várt rájuk. A harminc fős gyerekcsoportok kísérésében, valamint a ruhatárak működtetésében 9-10. osztályos diákjaink segítettek.

A felvételin a pontszámítás a következő volt: magyar nyelv és matematika írásbeli 50-50 pont, szóbeli felvételi beszélgetés 36 pont, általános iskolából hozott eredmények 10 pont, összesen 146 pont.

A magyar nyelv és matematika központi írásbeli felvételi vizsgára január 20-án, szombaton délelőtt került sor. Iskolánkban 215 diák írta meg a dolgozatot, előtte és utána hetedikos diákjaink szépen segítették a felvételizőket és szüleiket a kalauzolásában. Január 26-án este a kijavított írásbeli dolgozatok eredményeit feltettük a honlapra, január 29-én és 30-án a szülők és a felvételizők megnézhatték a kijavított feladatlapokat.

A február 19-i határidőig 801 diák jelentkezett a Trefortba. Megajánlottuk a felvételt az írásbelin elért eredménye és hozott pontszáma alapján a rangsorunk legelején álló huszonnégy tanulóknak, így nekik nem kellett a szóbelin részt venniük, részükre jóváírtuk az ott megszerezhető 36 pontot. A rangsorban utánuk következő mintegy 250 tanulót szóbeli beszélgetésre hívtuk.

Február 23-án, pénteken délután a „Fedezd föl a Trefortot!” programon azok az előzetesen regisztrált diákok vehettek részt az iskola tantermeiben, akiket a szóbelire behívtunk. A tíz-husz fős diákcsoportoknak szóló programokat a szaktárgyi munkaközösségek szervezték. Amíg a 155 hatodikos diák egy-egy óra időtartamban

– egyebek mellett – idegen nyelvi és matematika foglalkozáson, okosház építésen, drónröptetésen vagy tornatermi floorball bemutatón vett részt, addig a velük érkezett szüleiknek a Kodály teremben pódiumbeszélgetést szerveztünk. Ezen az iskola tanárai mutatták be a Trefort tantárgyi struktúráját, iskolai és azon kívüli programjait, az osztályok életét, illetőleg válaszoltak a szülők által feltett kérdésekre.

A szóbeli felvételit március 3-án, szombaton tartottuk. A diákoknak rövid bemutatkozás után egy szöveg és egy kép alapján kellett egy-egy történetet elmesélni vagy befejezni, illetve a szövegből hangosan fel kellett olvasni egy rövid részt. A szóbeli vizsga során az alábbiakat figyeltük: szókincs és kifejezőkészség, fantázia, asszociációs készség, kreativitás, kapcsolatteremtés, együttműködés, szabálykövetés, alkalmazkodó készség.

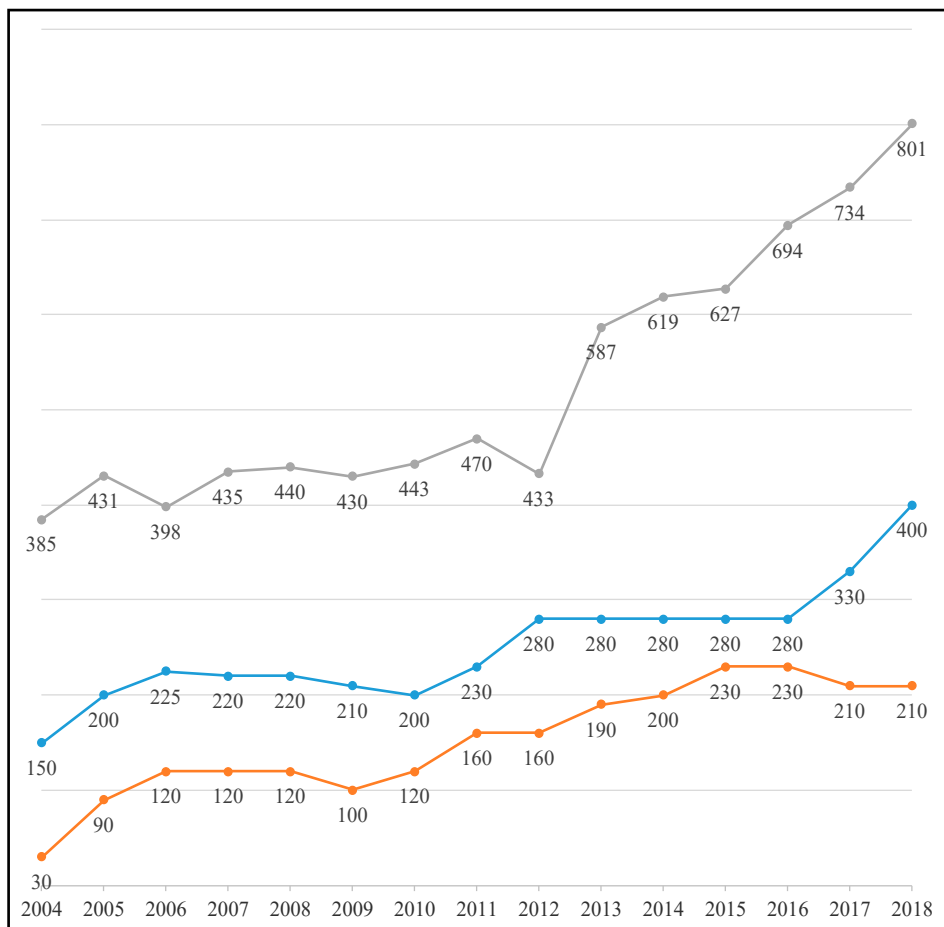
Március 9-én kihelyeztük a honlapra a megszerzett összpontszámokat tartalmazó felvételi jegyzéket, ennek ismeretében a szülők a jelentkezési lapon általuk megjelölt iskolák közötti rangsort március 22-ig módosíthatták. Ehhez kapcsolódóan új elemmel bővítettük felvételi rendszerünket: azoknak a diákoknak a szülei, akiknek szóbeli nélkül ajánlottuk meg a felvételt, március 12-én, még az esetleges rangsormódosító döntés előtt, személyes találkozót kezdeményeztünk az iskolában. Ezen kb. a szülők fele meg is jelent, és feltehetette kérdéseit az iskola vezetőségének. Április elején elküldtük a győri Felvételi Központba a hozzánk felvételiző tanulók listáját az elért eredményeik szerinti sorrendben. Két héttel később visszakaptuk azon diákok neveit, akik hozzánk járhatnak majd a 2018 ősztől. Április végén a felvételi eredményéről levélben értesítettük az érintett diákokat és szüleiket, majd május 23-án a felvett diákokat besoroltuk három osztályba. Június 5-án az igazgató úr és a három hetedikos osztályfőnök évfolyam-, majd osztályszintű szülői értekezletet tartott. A három új osztályunk beiratkozására 2018. június 21-én került sor.

Pál Gergely

A 2018/2019-es tanévre a következő tanulók nyertek felvételt a három hetedik osztályba:

Ágoston Máté, Bártfai Zita, Bartyúk Márton, Beleki Júlia, Bene Sára, Berente Leó, Biró Artúr Marcell, Boczárdi László Márton, Bulcsu Berta Lili, Coillinge Brúnó, Csabai Petra, Csorba Péter, Daniss Virág, Demeczky Artúr, Demeter Áron, Deskó Amira, Drótos András, Egyed Veda, Fábry Kinga Katalin, Fehér Flórián, Gedeon Ábel, Gémes Bendegúz, Göndör Jakab, Greiner Zsófia, Gyenes Péter, Gyéresi Gergely, Gyimesi Eszter, Gyurcsányi Anita Henriett, Hevesi András, Hiezl Petra Noa, Horváth Hanga Alexandra, Horváth Réka, Huszár Hanga, Ittész Rebeka,

AZ ÉRDEKLŐDŐK ÉS A JELENTKEZŐK SZÁMA

A felső grafikon a felvételi eljárás során a Trefortba jelentkező hatodikos diákok számát mutatja. Minden évben közel száz helyre jelentkezett ennyi tanuló.

A középső grafikon azt mutatja, hogy a felvételi eljárást megelőző igazgatói tájékoztatón hány szülő, az alsó azt, hogy azon hány hatodikos diák vett részt. A diáklétszám a kétezer-tízes évek közepén kétszáz fölé emelkedett, 2016-ban pedig olyan magas értéket vett fel, hogy 2017-től létszámkorlátozást (210 fő) kellett bevezetnünk, hogy a rendezvény elég hatékony legyen. Az érdeklődő szülők nagy száma miatt 2017-től nem csak a tornaterem, hanem a Kodály terem is helyet ad a tájékoztatót jelen levő szülőknek.

Jaczkó Janka Mária, Jánoska Lili, Kapitány Réka Boglárka, Karai Miklós, Kardos Levente, Kemény Zalán, Koleszár György Pál, Koncz Júlia, Kovács Anna Réka, Kovács Eszter Melinda, Kovács-Sebestyén Dominik Károly, Köpecsiri András, Kőszeghy Vilmos, Láng Vilmos György, Lutor Júlia, Márta Rebeka, Marx Lili Anna, Mészáros Nóra, Miklósi Nóra, Nagy Ádám Gábor, Nagy Jázmin, Nagy Sebestyén, Németh Kata Borbála, Orosz Tímea, Paál Bendegúz, Paz Fanny Anahí, Raza Martin, Rutkai Janka, Sali Ádám, Schekk Lili, Schilling Bertalan András, Schmidt Helga Katalin, Sebők Dániel, Seres Viktor, Simák Pál Dániel, Sinkovics Marcell, Soós Márton, Sörfőző Míra, Spiesz Anna, Stopp Blanka, Szabó Boglárka, Szabó Dorottya, Szendlay-Köves Borbála, Szitkey Zsófia, Szücs Dalma, Takács Veronika Maja, Tóth Emma Blanka, Tóth Fanni Laura, Valachi Mandula, Varga Júlia, Varga Tamás Tibor, Vass Benedek, Vass Milán Zsolt, Vida Bori, Vigh Teodóra Boglárka, Wiener Márton, Wittmann Benedek, Zupkó Aliz Lola, Zsótér Zsófia Míra

A Frankofónia ünnepe

(2018. március 21.)

Mint minden évben, a Trefort francia színjátszó társulata az idén is az iskolai Frankofónia ünnepén tartotta a Pécsi Frankofón Diákszínjátszó Fesztiválon való fellépés előtti főpróbáját. A társulat *No et moi – Delphine de Vigan* azonos című (magyarul *No és én* címmel megjelent) regénye alapján készült darabját adta elő Poros András tanár úr rendezésében, majd a műfordító verseny eredményhirdetése következett. Idén a Frankofónia napjának tematikáját az 1968-as párizsi diáklázadás 50. évfordulója határozta meg, így a műfordítóverseny résztvevői Georges Perec *A dolgok* című 1965-ben megjelent, a fogyasztói társadalmat ábrázoló regényének részletét fordították. Az eredményhirdetést követően a győztes Szabó Milán műfordítását is meghallgatta a közönség. Az 1968-as párizsi diáklázadásokhoz kapcsolódóan Zilahy Anna és Jókay Kristóf a hippizmus mozgalomról tartott előadást, majd az 1968-as párizsi diáklázadás eseményeivel foglalkozó kvízre került sor. A tizenegyedikes francia fakultációs csoport 1968 májusát feldolgozó projektjének munkáit bemutató iskolai kiállítás címe pedig a párizsi diáklázadás talán legemlékezetesebb szlogenje volt: „Legyetek realisták, követeljétek a lehetetlent!”

Gonda Zita

A könyv napja

Április 23. „A könyv napja” Spanyolországban és számos más országban is. Ezen a napon az első emeleti folyosón az erre a célra kihelyezett tablóra diákok és tanárok egy számukra kedves vagy fontos szépirodalmi műből származó idézetet írhattak. A tablóra számos, különböző műfajú, magyar illetve világirodalmi műből származó idézet került, melyek olvasgatása különleges irodalmi élményt nyújtott a könyveket és az olvasást kedvelő diákoknak és tanároknak.

A könyv napjához kapcsolódva április 24-én a tizedik évfolyamos diákok spanyoloráján Novák Csilla, 2016-ban érettségizett diákunk, romanisztika-spanyol szakos egyetemi hallgató és évfolyamtársa spanyol nyelvű színdarabot mutattak be. Élvezettel néztük José Luis Alonso de Santos szerző „Cuadros de humor al fresco” című művének egy darabját és alkalmunk volt Csillával egyetemi tanulmányairól és színjátszó élményeiről is beszélgetni, természetesen spanyolul. Az órán Carmen Botella spanyol nyelvi lektor is mesélt nekünk a könyv napjához kötődő ünneplésről és hagyományokról.

Bogdán Krisztina

A néptánctanításról

A tánc sport és művészet. Tánc közben valami megváltozik, minden egy egésszé válik. Fittséget, fizikai terhelést ad, miközben a mozgáskultúra fejlődése során szépséget, harmóniát kölcsönöz a táncosnak. A tánctanulás közben átéled, hogyan állnak össze az apró elemek egy egésszé. Az előadások előtt izgulsz, de utána egy büszke mosollyal emlékszel rá vissza, és arra is, hogy a tanulás elején még nem szeretted a lány-fiú beosztást a körben, ám később már azt is tudtad, hogy kivel szerettél volna táncolni.

Ezek mellett a rendszeres testmozgás fontossága és a tánc kultúránk megőrzése jelentette a motivációt, hogy a kilencvenes években néptáncot kezdtünk tanítani a Trefortban. Akkor Hidas György tanár úr a két alsó évfolyamnak tartott órarend szerinti órákat, a kétezres évektől pedig csak a hetedikesek számára volt heti egy néptánc óra. Néhány éve – a mindennapos testnevelés bevezetése nyomán – a néptánc újra kötelező tárgy a nyolcadikosoknak, a kilencedikes, tizedikes és tizenegyes tanulóknak számára pedig választható tantárgy lett. A táncosok számára évente két előadást szervezünk, egyet decemberben, az adventi koncert keretében, egyet pedig júniusban az összművészeti napon. A diákokat ezeken értékeljük. A közönség a szülőkből, a tanárokból és a diáktársakból áll, akik ekkor meglátják, hogy a tánc tanulásban meddig jutottak a gyerekek, milyen a kiállásuk, mennyit fejlődött a mozgásuk, hogyan tudnak egymásra, önmagukra és a tánc lépésekre figyelve egy szép közös produkciót bemutatni. Az összművészeti nap bemutatóit egy tánc házzal zárjuk, amelyen élő zenére együtt táncolhatnak kicsik és nagyok egyaránt.

Tél elején a szalagavató bálon a tizenegyedikes tanulók palotást táncolnak, ez a bál nyitótánc, amelyet két hónappal később az alsóbb évfolyamosok számára rendezett Trefort-bálon is előadnak. Az elmúlt húsz évben a szalagavató bálon, újabban pedig az adventi koncerten is fellépett a tanárok egy csoportja is titokban betanult és gyakorolt, néhány perces táncoreográfiával. Néhány éve a hatodikosok számára rendezett „Fedezd fel a Trefortot!” rendezvényen megtáncoltatjuk a felvételiző tanulókat, ennek lebonyolításában nagy segítségemre vannak iskolánk jól táncoló diákjai. Ebben a tanévben a szülők számára rendezett programon is felléptek iskolai néptáncos csoportok. A 10-11. osztályos néptáncosokkal az iskolai kórossal együtt néhány napra ellátogattunk Erdélybe, ahol kiemelkedő és szép élmény volt erdélyi magyar közönségnek táncolni, énekelni közösen, előadni azt, amit tanultunk. Ez az utazás, az ottani előadás, és mindezek közösségformáló ereje nagyon szép emléket adott mindannyiunknak.

A tánctanítás mellett elméleti tananyaggal is foglalkozunk. A táncfolklórisztikán belül a diákok megismerkednek a táncok stílusával, típusaival, kialakulásuk és fejlődésük időbeli és térbeli elhelyezkedésével és történetével. A néphagyományban kialakult ünnepi népszokások és jeles napok tanulmányozása is sorra kerül. A mozdulatok elemzése pedig segíti a diákokat, hogy jól megértsék azok elméleti hátterét, a különböző motívumokat és motívumfűzéseket így hitelesebben tudják majd eltáncolni.

A tánc a lányoknak szépséget, a fiúknak erőt ad. Addig, amíg vannak gyerekek, akik különböző helyeken és iskolán kívüli rendezvényeken örömmel táncolnak, amíg szívesen működnek a néptáncos csoportok, és amíg a tizenegyedikes diákok azt mondják, hogy szívesen táncolnának tizenkettedikben is, addig nagyon jó. Mert lehet tánc nélkül lenni, de nem érdemes.

Draskóczy-Littner Anita

A Trefort egy élő pszichológiai kultúra

Nagy örömmre szolgál, hogy már a harmadik tanévetem fejezhettem be pszichológusként a Trefort Ágoston Gyakorló Gimnáziumban. Mottóm a tanulók személyiségfejlesztése, lelki egészségvédelme, és az, hogy segítsen a nevelő-oktató munka hatékonyságát, amelyet az iskolai körülmények jelentős mértékben támogatnak. Minden túlzás nélkül elmondható, hogy az intézményben él a mentálhigiénés kultúra, létezik a pszichológiai szemléletmód. Mi a titka ennek a kultúrának, amely élővé teszi a gimnáziumban az iskolapszichológiát? Az alábbiakban ezekre a tényezőkre térek ki.

Talán az egyik legfontosabb tényező a diákjaink nyitottsága, a lélektan iránti fogékonysága, amelyet az elmúlt évek statisztikái is alátámasztanak. Legyen szó egyéni tanácsadásról, vagy csoportos foglalkozásról, az átlagosnak nem mondható diákjaink esetében azt tapasztalom, hogy előbb-utóbb megfogalmazódnak bennük olyan, önmagukkal és a környezetükkel kapcsolatos kérdések, dilemmák, fókuszba kerülnek olyan érdeklődési területek, amelyek nem elégíthetők ki a hagyományos iskolai keretek közt. A tanulás és a kognitív képességek mellett él bennük az igény önmaguk mélyebb megismerésére, nehézségeik konstruktívabb kezelésére, szociális készségeik fejlesztésére. Részben az értelmi képességeiknek, részben a szülői háttérnek, részben a pedagógusok által is gyakorolt mentálhigiénés szemléletnek, vagy épp az órai keretek közt megvalósuló csoportos pszichológiai foglalkozások során szerzett „előképzettségüknek”, másrészt pedig a más diákoktól hallott egyéni tanácsadási „saját élménynek” köszönhetően az tapasztalható, hogy az évfolyamok előrehaladtával egyre nagyobb számban kopognak be diákok a pszichológusi szobába egyéni tanácsadási időpontért, vagyis diákjaink mindennapjainak természetes része a segítségnyújtás kérése. A belső motivációt és a szemlélet beágyazottságát igazolják azok az esetek is, amikor egyesek párban jelentkeznek időpontért, vagy amikor egy kisebb csoport kér mediációra lehetőséget konfliktuskezelés céljából.

A másik, s egyben az előzőhöz szorosan kapcsolódó fontos tényező a pedagógusok lélektannal szembeni elköteleződése. A velük folytatott konzultációk magas száma, az osztályfőnöki órákhoz kapcsolódó pszichológiai témájú tréningek gyakorisága és szerteágazó témavilága (kommunikáció, empátia, tolerancia, önértékelés, párkapcsolat, pályaválasztás, stb.), a problémás diákokhoz kapcsolható pedagógusi jelzőrendszer szenzitivitása mind élő bizonyítékai annak, hogy a gimnáziumban tanítók nem csak a tananyagra, hanem a tanulók személyiségére is koncentrálnak. A pedagógia és a pszichológia összefonódik, ugyanazt a célt szem előtt tartva, de más-más oldalról támogatja diákjaink fejlődését. Így fordulhat hogy egy diák egy tanóra közben vesz részt egyéni tanácsadáson, de így jöhet létre akár egy olyan kettős vezetésű osztályfőnöki óra is, amelyet közösen tart a pedagógus és a pszichológus valamilyen témában.

A harmadik, szintén nem elhanyagolható szempont, a szülők motivációja. Az iskolapszichológia működését biztosító szülői háttér nyitottságára a következő példa a legjobb magyarázat. Amikor elkezdtem ebben a gimnáziumban dolgozni, akkor felmerült bennem, hogy a munkaidőm mennyire fog illeszkedni a szülői konzultációk lehetséges időpontjaihoz. Az ugyanis leginkább a reggeltől koradélutánig tartó, napközbeni időpontokra koncentrálódott, és nem annyira a szülők számára is könnyen elérhető, késő délutáni órákra. A trefortos szülők nyitottságát mutatja, hogy az elmúlt három évben hozzám forduló, vagy általam megkeresett szülőkkel kapcsolatban szinte egyszer sem fordult elő olyan, hogy ne tudtunk volna munkaidőben találkozni. Az élő pszichológiai kultúrának tehát fontos részét képezik azok az együttműködő szülők, akik készek elfogadni akár a gyerekük számára nyújtott egyéni tanácsadást, akár további, az iskola falain kívülre terjedő pszichés támogatását. Azok a szülők továbbá, akik elfogadják gyermekük problémája kapcsán az önreflexió lehetőségét is tartalmazó, így a nehézségekre teljes kontextusában rátekintő pár- és családterápia igénybevételét, vagy a pszichológiai témákra fókuszáló csoportos szülői beszélgetéseket. A motivált diák, nyitott pedagógus mellett tehát a támogató szülő is fontos elemét képezi az iskolában működő mentálhigiénés szemléletnek, vagyis a komolyabb problémák megelőzésének, illetve kezelésének.

Nagyon fontos szempontja ugyanakkor ennek a kultúrának a vezetés lélektan iránti nyitottsága, és a gimnáziumban meglévő szervezeti feltételek. Ha a vezetőségnek fontos a diákok pszichés fejlődése, ha a pszichológus a hét minden napján, a szervezet szerves részeként, bekapcsolódva az iskola mindennapjaiba, az intézmény elkötelezettjeként van jelen, ha a tantestület tagjaként, és nem „külsős”, az intézménybe időnként látogató, utazó szakemberként tartják számon, akkor ezek a tényezők továbbra is mind az iskolapszichológiának kedveznek. És a Trefortban mindez teljesül.

Az élő kultúrához hozzátartozik a pszichológus személyes elhivatottsága, aktivitása is, ez, úgy gondolom, a részemről elmondható. A pszichológia nagyon fontos szegmenseként tartom ugyanis számon az iskolapszichológiát, amely kiváló terepet nyújt a fiatalok komolyabb pszichés zavarainak prevenciójához, pszichés immunrendszerük támogatásához. Jómagam pszichológusként és pedagógusként is, a két tudományt egyesítve a gondolkodásmódomban, ennek a feladatnak vagyok teljes elkötelezettje, és azt remélem, hogy még több nyitott trefortos diákot, elkötelezett pedagógust és motivált szülőt nyerhetünk meg a jövőben az élő mentálhigiénés kultúrának.

Aszódi-Angyal Andrea

Az installációkról

Kovács Gabriella tanárnő másfél évtizede készít tanítványaival együtt komoly, nagy munkával az épület leglátogatottabb, legforgalmasabb helyszínén, a főemeleti és első emeleti lépcsőházban, illetve a folyosón – alkalmanként másutt is – jeles alkalmakra installációkat. Ezek a néhány hétig kint levő alkotások mindig illeszkednek valamiképpen a meglévő térhez, annak építészeti adottságaihoz, és mindig kifejeznek valamit az adott nap vagy esemény mondanivalójából. Ezekről olvasható itt egy rövid összefoglalás.

Az installáció jelentése berendezés, felszerelés. A XX. században és azóta a képzőművészet egyik műfaja. Az installáció egy erősen helyhez kötött, ahhoz idomuló, azt aktivizáló, rendezett műegyüttes. A néző nem passzív, hanem egy életszerű szituáció részese.

A lépcsőházi, folyosói installációk készítése az elmúlt évek, lassan évtizedek során számomra mindig az adott tanév egyfajta csúcspontja volt. Ezek a tevékenységek kiléptek a tanórák rendjéből, hogy új értékeket mutassanak fel a vizualitás közegeiben.

Nem mindig azonos módon hat ez a műfaj. Egy ilyen újonnan létrehozott látvány átlénygeítheti a jól ismert teret. Ez történt például a 2009-es Trefort nap Afrikához kapcsolódó folyosói képei esetében, melyek folytatták a meglévő építészeti elemeket. Ez történt a színes ballagási ablakok elkészítése során, melyek első felhelyezésekor, 2010-ben ártító hatású volt a lépcsőház légtérének színekkel telített atmoszférája, illetve hasonló hatás elérését célozta meg a 2018-as ballagásra az udvar felületeire készített színes borítás. Más lett az érzésünk az udvaron állva.

Lehet a látványnak erősebb tematikus üzenete, és akkor ez a vezető elem: mint a remek 2004-es Föld napja installáció, vagy a 2006-os Víz világnapja, vagy a 2009-es Euler-szoba esetében. Ide tartoznak a főemeleti nagy faliújságra készített munkák is, bár ez a faliújság sajátos arányai révén (87x287 cm) formai szempontból is külön műfajjá vált.

Végül egy harmadik csoportot azok a munkák alkotnak, melyek a műalkotás mint olyan erejével hatnak: különféle szobrászati, olykor festészeti megmozdulások, melyek általában a Trefort napokhoz, azokon tartott műhelyekhez, vagy projekt-napokhoz kapcsolódtak: drótszobrászat, fóliaszobrászat, a közelmúltban a 2015-ös Trefort nap menekültek-installációja és még számtalan.

Fontos tanulságok: lehetett arra vállalkozni, hogy az előkészítésben több osztály és csoport működjön együtt, egymás munkáját folytatva, így ezek a tevékenységek évfolyamokat kötöttek össze. Szabadon és kreatívan együtt tudtak működni munkaközösségek (pl. a matematika munkaközösség az Euler hét (2007) és a gömb projekthét (2009) megvalósítása során). Lényeges, hogy ténylegesen művészeti élményt valósítsunk meg középiskolai keretek között. A legkiemelkedőbbben ezt a ballagási ablakok (2010) és a menekültek-installáció (2015) esetében éreztem.

Az installáció ugyanakkor nem kizárólag látvány. Az alkotó diákok részére egy új, érdekes élethelyzet. Mindez azt is szolgálja, hogy a készítés folyamatában résztvevő diákok is, és én is valamit megtanuljunk, folyamatosan. Felmérni helyszíneket, dönteni megoldási módokról, végigvinni koncepciókat, értelmezni a kiváltott hatást. Egy kis ideig másképp élni az iskola közegében, bár csak alkalmakhoz kapcsolódóan, de valódi, élő művészeti műhelyt létrehozni. Ennek nincs, nem is lehet módszertana, a lehetőség kell, hogy meglegyen, s aztán jelenlétre és szabad aktivitásra van szükség.

Nem is lenne hely és túlzó is lenne az összes munkát részletesen bemutatni, ezért csak tallózom. A bemutathatóságot korlátozza az is, hogy az egy évtizednél régebbi munkákról kevés fénykép van.

2004 Föld napja

Ennek a minden szintet behálózó installációnak a globalitása volt egyedülálló – hogy stilszerű legyen. Az iskolai évkönyv megőrizte a nap tematikus szerkezetét. Földszint: a világegyetem keletkezése, az ősrobbanás, a csillagok és galaxisok keletkezése, Tóth Árpád, Petőfi Sándor és más költők e témához illő költeményei, Vörös Botond (11. a) tanuló nagyméretű galaxisképe. I. emelet: a Naprendszer, a méretek arányos érzékeltetése a folyosón, az égitestek jellemzése, elméletek fejlődése. II. emelet: Hogyan keletkezett a Föld? Válaszok a mítoszok nyelvén (egiptomi, görög, buddhista, maja, vietnámi, polinéz kultúrákból). Válaszok a földrajztudományok szerint. A földi légkör keletkezése, a földrészek neveinek eredete. III. emelet: az élő bolygó, életterek (lombos erdő, esőerdő, szavanna, sivatag, tundra, óceán), ezen helyek ökológiai problémái, kihalt állatok.

2005 Föld napja

2006 Víz világnapja

2007 Euler-hét

Leonhard Euler matematikus születésének 300. évfordulójára a dolgozószobáját álmotduk újra, melynek egyik – festett – ablaka Königsbergre, a másik a Néva-parti Szentpétervárra nézett. Szőnyeg, asztal, régi körzők... csodálatosra sikerült.

2008 A Nyugat (Trefort nap)

2009 Gömb – projekt hét

Amíg a matematika tanárok a Lénárd-féle gömb használatával vezették be a nem-euklideszi geometriát, addig mi az erre vállalkozó diákokkal a festészet, a szobrászat sőt az építészet műfajaiban léptünk a szférikus terekbe.

2009 Afrika (Trefort nap)

2010 Ballagás

Ablakok: Henri Matisse vence-i kápolnájának üvegablakai ihlették ezt az egyedülálló installációt. Sem a szavak, sem a fotók nem adhatják vissza a színes fényekkel telt tér érzetét, melyet az üvegfestékekkel színesre festett vastag fóliáknak az ablakok üvegfelületeire történő pontos elhelyezésével értünk el. A négyzetméterben kifejezve is jelentős installációt nagyon nagy munka volt elkészíteni. Egész osztályok – és osztályfőnökeik – álltak neki anno a fóliák kidolgozásának...

2011 A húsvét (Trefort nap)

2012 Holokauszt-emléknap

„Messzeríngő gyermekkorom világa” – e Radnótitól származó címmel gyűjtötte össze Gonda Zita tanárnő a félelemeti faliújságon elhelyezett emléktablók anyagát. A megvalósításkor ezt a sort fénnel írtuk ki, ő pedig minden reggel korán érkezett, és bekapcsolta e világítást. Egy tanuló véleménye szerint „... olyan jó volt reggelente, hogy ott fénylett, könnyebb volt felsietnem.”

2012 Szalag-szobrászat

2012 Jubileumi év (125 éves az iskola épülete)

2014 A Nagy Háború (Trefort nap)

Kovács Lehel tanár úr segítségét is igénybe véve nagyon sok festett elem készült. A pipacs, mint az első világháború áldozataira való emlékezés jelképe többször megjelent, volt pipacskészítő állomás is.

2015 Menekültek (Trefort nap)

Ehhez kapcsolódóan készítettük el a Menekültek-installációt az iskola lépcsőházába, két, egyenként hat méter hosszú lépcsőkorlátra. Az eddigi legjobb installáció volt. Feltűnően hosszú volt az inkubációs fázis, a gondolatoknak lappangásának ideje, talán ezért is volt olyan elemien kitörő a tanulók által megtalált megoldás. Az, hogy az installáció ennyire nem természetes lett, az elhatározás, a gyerekek látásmódja, a sietség, a szabadság és minden egyéb műve, és ettől lett egyszerű, egyetemes és kellően absztrakt. Az alkotás folyamata végig feszült és jó volt, fogalmunk sem volt a várható végeredményről, azt sem tudtuk közben, mit csinálunk – ezt pozitívan érve. Tudtuk, mit szeretnénk, csak azt nem tudtuk, hogy ilyen sokrétűvé válik. Mindennel sietni kellett: a drótozással, a gipszeléssel, a korlátra ragasztással. Tökéletes szobrok születtek. A művészet eredendő nagysága mutatkozott meg a végeredményben, ez lett a kéretlen és felemelő segítőnk, ezt tapasztalhatták meg a diákok óriási erővel. Mondanom sem kell, ez többet ér, mint akárhány éven át művészettörténet órákon beszélni a művészet nagyságáról – a viszonyítás miatt mondom ezt, nyilván nagyon fontos tanulni is.

Az is nagyon formabontó cselekedet volt, hogy az iskola lépcsőházi korlátjaira ragasztunk fel szobrokat. Az elhaladó, elsiető diákok meglepett felkiáltásai csodálatos élmények voltak...

A kis figurákat a téli szünet beköszönte előtt levettük (komoly nehézséget okozott feldolgoznom, hogy mint mindent, ezt is levettük, ergo már nincs meg). Levétel után asztalokra helyeztük őket és kiírtam, hogy el lehet vinni. Kettő óra múlva már nem volt egy sem, a diákok hamar elkapkodták őket, ez hihetetlen volt. Ez is azért történt így, mert érezték, hogy nagyon komoly közük volt hozzá.

2016 „Hét krajcár” (Trefort nap)

2017 Trefort Ágoston 200 és a reformáció 500 (Trefort nap)

Adódnak olykor olyan nagy rajztehetségek a Trefortban, akikre nyugodtan rá lehet bízni egy installáció megalkotását, ahogy ez például a Trefort bicentenárium évében történt.

2018 Ballagás: udvar

Mivel régóta készítünk installációkat, néhány dolog változni látszik. Még nem is olyan régen több diákot érdekelt mindez, kéretlenül, magától értetődően. Most többet kell mindent értelmezni, kötni valamihez, hogy működjön a dolog. Ez azért kevéssé jó. A spontaneitásnak is kell, hogy terepe legyen, viszont kíváncsálgatást ez nem lehet megfogalmazni, akarni, de az alkotás csodája így is megadatik.

Kovács Gabriella

2009 Gömbhét (szobrászat)

2010 Ballagási ablakok készítése

2009 Gömbhét (festészet)

2009 Gömbhét (szobrászat)

2008 Nyugat, Jónás könyve

2010 Ballagási ablakok

2012 Jubileumi felirat

2012 Jubileum utcaszobor

2012 Holokauszt emléknapi

2017 Tingyela Dorottya és Vencel Panna (11. c) rajza alapján készült a Trefort-fej (144. oldal)

2012 Szalagszobrászat

2014 A Nagy Háború

2015 Menekültek

2014 A Nagy Háború

2014 Az 1956-os forradalom és szabadságharc ünnepe

2015 Az aradi vértanúk emléknapja

2015 Menekültek

2017 Reformáció 500

2017 A wittenbergi vártemplom kapuja (Reformáció 500)

2017 Trefort Ágoston-fej

Az iskolai kórus egy esztendejéről

Ha ki kellene emelnem egyet a rengeteg idei program és koncert közül, akkor az az erdélyi kóruscsere lenne. Idén összel ellátogatott hozzánk a kolozsvári Báthory Líceum kórusa és nálunk töltöttek néhány napot. Egy részük a kórustagok családjainak lakott, így nagyon hamar kialakultak jó barátságok, és persze rengeteget énekeltünk együtt, nem csak a próbák és a fellépés alatt, hanem a közös programok során is. Meglátogattuk Budapest nevezetességeit, de hogy jobban megismerjék a város valódi arcát, szerveztünk nekik egy városvetélkedőt, amelyen ráadásul mindenféle nyilvános, vicces feladatot is megcsináltattunk velük. Ezen kívül pedig sportoltunk, többféle kapcsolat-építő játékot játszottunk, és sokat beszélgettünk. Természetesen a hatalmas közös pizzázás sem maradhatott el. A közös programok mellett mindannyian külön is elvittük érdekes vagy fontos helyekre azokat, akik nálunk laktak. Ittlétük utolsó napján pedig a Bazilikában is énekelték a vasárnapi misén. Ezt szomorú búcsú követte, de várakozással töltött el minket, hogy tudtuk, tavasszal mi fogjuk meglátogatni őket.

És így is lett, áprilisban a tizedikes és tizenegyedik néptánc csoporttal kiegészülve útnak indultunk Kolozsvárra. A felállás most fordított volt, de a programok hasonlóak. Közülünk is sokan családoknál laktak, ami mindenkinek nagyon jó élmény volt, mindannyian nagyon kedves emberek. Kolozsváron is volt egy közös fellépésünk, és ők is csináltak nekünk városvetélkedőt, természetesen a vicces feladatok viszonzásával. Mi is bejártuk egész Kolozsvárt és még jobb kapcsolat alakult ki a két iskola között az újabb ismerkedős és beszélgetős játékok, illetve sportolás során. A búcsú most is könnyes volt, de azt hiszem többünknek lettek olyan barátai az út során, akikkel hosszú távon is tartani fogja a kapcsolatot.

Az erdélyi kórus után az év végéhez közeledve egy német kórus is meglátogatott minket. Ők ugyan kevesebb időt töltöttek velünk, de egy közös fellépésünk velük is volt, ami szintén nagyon jól sikerült. Ezt a rengeteg új baráttal, ismeretsséggel és élménnyel teli évünket pedig az utcabállal zártuk, ahol – bár már fáradtan, de még kitartóan – megtartottuk az idei utolsó koncertünket.

Fellépéseink

- október 13. fellépés egy ötven éves érettségi találkozón az iskolában
- október 26–29. a kolozsvári Báthory líceum diákjainak fogadása Budapesten
- október 27. közös koncert báthorysokkal az iskolában
- december 16. adventi koncert
- április 6. minikórustábor
- április 12–15. kolozsvári utazás
- április 13. koncert a Báthory Líceum dísztermében (Kolozsvár)
- május 7–9. a böblingeni Albert Einstein Gimnázium kórusának fogadása Budapesten
- május 8. közös koncert az ELTE Jogi Karán a böblingeni kórusal
- június 8. utcabál, minikoncert

Kovács Boglárka (10. c)

ÉGIG műhelytalálkozó – a német mint idegen nyelv

Január 15-én iskolánk volt házigazdája az Élenjáró Gimnáziumok Igazgatói Grémiuma (ÉGIG) szakmai programjának. Közel harminc német szakos kolléga érkezett hozzánk az ország több mint tíz gimnáziumából. A műhelymunka célja az volt, hogy betekintést nyerjünk egymás munkájába, és működő jó gyakorlatokkal gazdagítsuk egymást.

A program gerincét a hetedik és a tizenegyedik évfolyamon két-két bemutató óra képezte, melyeket Havasi Helga, Jászné Kajmádi Mónika és Szabó Éva tanárnők tartottak. Mind a négy óra a környezeti nevelés témakört járta körül, mely – mint iskolai pedagógiai programunk fogalmaz – alapvetően fontos terület, és sokak számára a gimnáziumi tanulmányok nyújtanak utoljára lehetőséget arra, hogy ezen problémákkal tervszerűen foglalkozzanak. A környezeti nevelés célja egyrészt szemléletformálás, másrészt az, hogy elindítsa diákjainkat egy olyan úton, melyen tovább haladva a „környezetet értékek tekintő és e szerint cselekvő felnőtté váljanak” (idézet a pedagógiai programunkból). Ez hitünk és iskolai gyakorlatunk szerint nem csak a természettudományos szakórákon valósulhat meg, többek között az idegen nyelv órák is teret adhatnak a témáról való közös gondolkodásnak.

Ennek szellemében a hetedik évfolyamon a tudatos kisállattartás, míg tizenegyedikben a környezetvédelemmel foglalkozó civil szervezetek munkája volt az órák témája. Mindkét évfolyamon két párhuzamos órát látogattak kollégáink. Módszertani tekintetben a hozzánk látogató kollégáknak azt szerettük volna megmutatni, hogy kellő nyelvi előkészítés után ugyanaz a téma, ugyanazon szövegek más-más nyelvi szinten is feldolgozhatóak. Sávós nyelvoktatásunkban ugyanis német nyelvből a párhuzamosan futó nyelvi csoportok azonos tematikus egységeket dolgoznak fel, ezzel is elősegítve a csoportok közti átjárhatóságot.

A bemutató órákat szakmai beszélgetés követte, melyen üde színfoltként jó néhány volt tanárjelöltünk immár más gimnáziumok képviselőjeként tanárként vett részt. Az oldott hangulatú beszélgetést Csapodi Zoltán igazgató úr bevezető gondolatai indították. A legtöbb pozitív visszajelzés arról érkezett, hogy iskolánkban akkor is sikerült megőrizni a német nyelv első nyelves státuszát, mikor néhány éve a németül tanulók száma országos szinten visszaesett. Ezt az átmeneti időszakot áthidalva most fordított tendencia tapasztalható, így több gimnázium is fontolgatja, hogy a többnyelvűség elvét szem előtt tartva ismét indít majd olyan csoportokat, amelyekben a németet korábban első nyelvként választó diákok tovább vihetik választott nyelvüket. Sok kérdést és elismerő szavakat kaptunk a munkaközösségünkben tapasztalt intenzív szakmai együttműködésről, mely lehetővé teszi a párhuzamos nyelvi csoportok munkájának összehangolását. Mint fogalmaztak, a kollegiális együttműködés, melynek része a kiegészítő tananyagok együttes kidolgozása is, számos nyelvi munkaközösség számára követendő példa.

Jászné Kajmádi Mónika

Felújítások 2012–2018

Ferencz Gábor tanár úr hat éven át volt műszaki, gazdasági igazgatóhelyettes. Rövid visszatekintéséből kiderül, milyen jelentős fejlődésen ment keresztül az iskolának az a területe, amely az ő felügyelete alá tartozott.

Hosszú ideje vagyok már benne a trefortos élet hétköznapijaiban, és úgy hozta a sors, hogy a diákéveim, a kosárlabda edzői, majd tanári (testnevelő szaktanári, diákönkormányzatot segítő tanári, osztályfőnöki) tevékenységeim, illetve a közalkalmazotti tanácsban betöltött szerepem után 2012. augusztus 1-től 2018. augusztus 15-ig műszaki, gazdasági igazgatóhelyettesként is segíthettem iskolánkat. Az első két évben Poros András igazgató úr, később Csapodi Zoltán igazgató úr mellett dolgoztam, de közben egy rövidebb időszakban Schróth Ágnes megbízott igazgatóasszony irányítása alatt végeztem munkámat. Nagyon sok minden történet ebben a hat évben, igyekszem összeszedni, milyen változások voltak iskolánk műszaki állapotúban.

Igazgatóhelyettesi időszakom elején, a 2012/2013-as tanévben érkezett a megvalósítás szakaszába az Öveges-pályázat, melynek keretében építkezéssel, felújítással egybekötött beruházás is érintette épületünket. A harmadik emeleten a kémia szekció területe – a tanári szobát kivéve – teljesen átalakult, és két modern, középiskolai természettudományos labor került kialakításra a szükséges kiszolgáló helyiségekkel (előkészítő szoba, laboránsi szoba, vegyszerszoba), gépészeti technológiákkal, a szerteágazó tanórai használatához tartozó eszközökkel, felszerelésekkel. Ezzel párhuzamosan megújult a biológia szekció is, az ottani labor helyett biológia előadót, mellette öltözőt és előkészítő helyiséget hoztunk létre, a korábbi biológia előadóból pedig – a kémia területén megszűnő terem pótlására – egy új osztálytermet alakítottunk ki. Ezeket a munkálatokat az tette teljessé, hogy a régi, több helyen is beázó lapos tetőt teljes területén felújítottuk, leszigeteltük, így védetté váltak az újonnan kialakított, felújított helyiségek is.

A következő időszak az ablakcserék jegyében telt. Először az első emelet utcai frontra néző ablakainak korszerűsítése, felújítása történt meg (a 2013/2014-es tanévben), majd egy évvel később ez a második emeleten folytatódott. Közben részlegesen felújítottuk, használhatóbb állapotra hoztuk a pincében található népráncstermet (klubszobát), az alsagsori tornatermet, a konditermet, és új aszfaltburkolatot kapott az udvar is.

A 2015/2016-os tanév során előkészítettük a következő időszakban esedékes nagyszabású energetikai felújítást. Ekkor iskolánk összes ablakát modern, az új előírásoknak is megfelelő hőszigetelt szerkezetekre cseréltük le. A régi – már szinte muzeális – kazánt szintén új, korszerű, energiafelhasználás szempontjából jóval hatékonyabb kazánok váltották fel. Az összes radiátor új vezérlőszelepet kapott. Az

iskola lapos tetős részén nagy teljesítményű napelem rendszert helyeztünk el. Ezen energetikai korszerűsítésnek köszönhetően rövid és hosszú távon egyaránt jelentős költségmegtakarítás várható.

Az évek alatt folyamatosan fejlesztettük az iskola informatikai eszközparkját. Ennek keretében lecseréltük az I. emeleti informatika terem összes számítógépét, továbbá az osztálytermekben és a szaktantermekben lévő médiadobozok asztali számítógépeit. Új laptopokat, projektorokat, nagyteljesítményű fénymásolókat szereztünk be, és kialakítottunk egy „mobil” wifi hálózatot is, hogy a tanárok a tanítás folyamatában a diákok mobiljait is bevonhassák az órai munkába. Az épületben több helyiségben lecseréltük a bojleret, új villanytűzhelyt vásároltunk, elkezdtünk kialakítani egy új kerékpártároló rendszert. Az utolsó időszakban sikerült beszerezniünk egy új, mozgatható elektromos zongorát, és hosszú évek után sikerült végre a néptánc terem talaját puha szivaccsal aládúcolt balett szőnyeggel befedni. Sok osztálytermet kifestettünk, sok teremben lecsiszoltuk, átlakkoztuk a lambériát, lámpatesteket cseréltünk, illetve új, modernebb PVC burkolatot tettünk le. Az osztályokban több helyen újfajta, a diákok által használható szekrényeket építettünk be. Új bútorzatot kapott a titkárság, és részben a földrajz tanári is.

Többször odaálltunk – anyagi, szervezési, döntéshozatali stb. segítséggel – más kezdeményezések mellé. Így alakult ki többek között a nagytanáriban a színpad és a hozzá tartozó technikai eszközök széles skálája, így szerelhetek fel LED fénycsöveket a folyosókon, a lépcsőházban, a tornatermekben, így lett mozgásérzékelős a harmadik emeleti világításvezérlés és így rendeztük meg a Trefortos Öregdiák Egyesülettel három alkalommal is a Trefortos Támogatói Vacsoraest rendezvényt.

A 2017/2018-as tanév után nyáron elkezdődhetett a második emeleti tornaterem, illetve az itteni és a földszinti öltöző blokkok teljes körű felújítása. Ezen munkálatok nagy részét azonban már – a munkakörömet 2018. augusztus 15-én átvevő – Farkas Csaba igazgatóhelyettes úr irányította, felügyelte.

Igazgatóhelyettesi munkám nagyon szép vagy éppen nehézségekkel teli időszakokon keresztül sok tapasztalattal vétezett fel. Sok minden olyat láttam, értettem meg az iskola működéséből, működtetéséből, amit szaktanárként esélyem sem lett volna megismernem. Beosztásomnak köszönhetően a tanári kar teljes tagságával sokkal szorosabb munkakapcsolatba kerültem, így talán jobban megismertem őket, közelebből láttam iskolai tevékenységüket. Bízom benne, hogy munkámmal sikerült meghálálnom az igazgatók, a tantestület bizalmát, és tényleg segíteni tudtam az iskola működését.

Francia színjátészó

Faites toujours la fête!

Péntekenként újra összejöttek a francia színjátszósok – volt és mostani trefortosok és egy radnóti diák –, akiket a francia nyelv és a társaság szeretete köt össze.

A tanév elején különféle dráma- és szituációs játékokkal, francia verssel és nyelvtörőkkal foglalkoztunk. Nagyon jó hangulatban teltek ezek a péntek délutánok, melyeken egy francia nyelvű színdarabot is megtanultunk. A darabot Poros tanár úr rendezte, aki már a nyáron elkezdett a darab forgatókönyvével foglalkozni. A színdarabunk Delphine de Vigan „No et moi” (No és én) könyve és az abból készült film alapján készült. A főszereplő Lou, egy 13 éves lány, aki találkozik No-val egy párizsi pályaudvaron. No huszonéves, az utcán él, nincs semmije és senkije. A darab nem csak a két lány barátságáról, hanem egy nagyon fontos társadalmi problémáról, a hajléktalanok életéről is szól.

A trefortos francia színjátészó csapat – mint ahogy az előző években – idén is indult a pécsi nemzetközi francia diák-színjátészó fesztiválon (FTLE, Festival de Théâtre Lycéen Francophone). Mielőtt elutaztunk volna a négynapos fesztiválra, a Trefortban is bemutattuk a darabunkat a Frankofónia napján, ami a kezdeti izgalmak ellenére nagyon jól sikerült. Ezután már semmi nem állíthatott meg bennünket, másnap reggel indultunk vonattal Pécsre, a színjátészó fesztiválra.

Miután megérkeztünk, egyből a Bóbitába, a pécsi Bábszínházba mentünk, ugyanis itt adta elő minden társulat a színdarabját. Mivel ez nemzetközi fesztivál, így Romániából, Spanyolországból, Libanonból, Tunéziából, Kanadából és Csehországból is jöttek csapatok, ezek mellett Magyarországról is több csoport érkezett. Az előadások már aznap délután elkezdődtek, s négy napon keresztül lehetőségünk volt végignézni, hogy milyen darabokkal készült a többi csoport. Az előadásokat zsűri pontozta, illetve a közönség is díjazhatott előadásokat. A fesztivál végén mi is kaptunk a zsűritől egy díjat, amely az előadásunk társadalmi üzenetét értékelte. Az előadások után különböző programokon lehetett részt venni. A délelőtti és délutáni kerekasztal-beszélgetéseken bárki kérdezhetett – persze franciául – az előadóktól az addig látott színdarabokkal kapcsolatban. Sajnos hamar eltelt ez a négy nap, amely nagy élmény volt számomra.

Már most kíváncsian várjuk a jövő évi fesztivált és a darabot, amit majd Pécssett adunk elő.

GyalogTrefort

A túramozgalom tizedik évében Ferencz Gábor tanár úr (ld. a képen) vezetésével három túra volt.

RÉSZLETES PROGRAM

időpont	helyszín	táv (km)	idő (óra)	lépés (darab)	kalória (kcal)	létszám (fő)
2018. jan. 27.	Pilis	17	6,1	16888	2830	17
2018. febr. 24.	Velencei-hegység	14	4,9	18570	2015	10
2018. márc. 29.	Pilis	12	4,7	14900	1750	7
összesen		43	15,7	50358	6595	

A TANÉV SORÁN

A TÚRÁZÓK ÁLTAL MEGTETT KILOMÉTEREK SZÁMA

Bajza Sándor	17	Gulyás László	43	Patakfalvy Domonkos	12
Benedek Zsuzsi	17	Irmalós Bence	17	Sasvári Tamás	14
Bocsárdi Zsófia	17	Karászi Tamara	17	Tobisch Márta	31
Csabai Lili	17	Kovács Gábor	17	Tóth Bence	12
Eiben Ingeborg	26	Kovács-Peterman Sára	17	Türi Eszter	17
Ferencz Gábor	43	Makra Lilla	43	Várkonyi Dorottya	17
Ferencz Katalin	14	Makra Zita	31	Zsoldos Lili	14
Filotás Dénes	17	Nagy Levente	12		
Gedeon Gábor	17	Novák Csilla	14		

„Legyetek realisták, követeljétek a lehetetlent!”

Francia nyelvi projekt a kritikai gondolkodás és az érzelmi intelligencia fejlesztéséért

Az 1968-as párizsi diáklázadások ötvenedik évfordulójához kapcsolódva a tizenegyedikes francia nyelvi fakultációs órákon több hetes nyelvi projekt zajlott.

A projekt kiindulópontjaként Gilles Caron emblemikus 1968-as fotója szolgált. A projektben résztvevő diákok nem ismerték a fotó születésének körülményeit, így mindenféle előzetes tudás nélkül szabadon tudtak kreatív címet adni a képnek, majd a címválasztást indokolták is. A címet a későbbiekben természetesen módosíthatták.

Gilles Caron: Daniel Cohn-Bendit face à un CRS devant la Sorbonne, Paris, 6 mai 1968

A fotó – amelynek eredeti címében név, pontos dátum és helyszín is szerepel – lehetőséget nyújtott arra, hogy a tragikusan fiatalon meghalt fotós, Gilles Caron munkásságát, a fotón látható Daniel Cohn-Bendit tevékenységét, illetve 1968 tavaszának történéseit – benne a francia rohamrendőrség (CRS) szerepével – a diákok otthoni internetes kutatómunka során megismerjék.

Az internetes kutatómunka eredményeinek birtokában került sor az otthoni kreatív írásra. Az íráskészséget fejlesztő feladat formai keretét a Paris Match francia magazin *Le jour où...* (Az a nap, amikor...) című rovata adta, amelyben egy-egy ismert személy mesél élete egy sorsfordító napjáról. Minden diák szabadon választhatott egy, a Gilles Caron-fotón látható személyt vagy magát a képen természetesen nem látható fotóst, és a választott személy nézőpontjából írta meg 1968. május 6-a napjának történetét. A különböző szempontokból elmesélt történet,

az egyes szereplők nézőpontjába való belehelyezkedés – különösen abban az esetben, ha ez a más nézőpont nem feltétlenül egyezett meg az írás szerzőjének személyes véleményével – a diákok érzelmi intelligenciájának és egyben kritikai gondolkodásának fejlesztését is célozta. Így történhetett, hogy azok a diákok, akik esetleg a rohamrendőr szemszögéből idézték fel 1968. május 6-át, kénytelenek voltak végig gondolni egy CRS gondolatait, motivációit, esetleges dilemmáit.

1968 májusának gazdag intellektuális és művészi hozadékaik voltak a plakátok, graffitik, politikai szlogenek. A korabeli párizsi lázadó diákok és a trefortos gim-

nazista csoport nagyjából ugyanazt a korosztályt képviseli, hasonló problémákkal, kétségekkel, élethelyzetekkel. A korszak egyik legismertebb plakátja a fiatalok helyzetét sűríti bele egyetlen frappáns szlogenbe: *Fiatal, hallgass!*

A plakát vizuális elemzése után a diákok egyéni munkában írtak a szlogenből kiinduló reflexiókat. A feladat két síkon zajlott: a *Sois jeune et tais-toi!* szlogen egyrészt a korabeli, 1968 előtti autoriter viszonyokat tömörítette egy mondatba, másrészt a mai fiatalok legkülönbébb hétköznapi élethelyzeteit, mindennapjait is jellemezhetette. Civilizációs ismeretbővítésként a diákok megismerték Charles de Gaulle személyét, 1968-as szerepét, akiről a későbbiekben az interneten még további informá-

ciókat gyűjthettek. Az írásbeli reflexiókat tanári javítás után visszakapták, majd csoportmunkában szóban is megosztották egymással a gondolataikat.

1968-ra nyúlik vissza a ma már gyakran hivatkozott „*Il est interdit d’interdire*” („Tilos tiltani”) szlogen is. A diákok először táblázatba gyűjtöttek értelmezhető, illetve értelmetlen tiltásokat, majd ezeket párban megvitatották egymással. A szlogenből kiindulva reflexiókat írtak, majd végül vita keretében értelmezték a dilemmát. Ez a többlépcsős, komplex feladat a kritikai gondolkodást is fejlesztette.

A Gilles Caron-fotón látható jelenetből 1968-ban plakát is született, amelynek szlogenje a párizsi diákoknak a későbbiekben Franciaországból kiutasított német zsidó származású Daniel Cohn-Bendittel való szolidaritását fejezi ki: „*Nous sommes tous des Juifs et des Allemands*” („Mi mindannyian német zsidók vagyunk”).

A továbbiakban tehát a szolidaritás jelenségével, lehetséges megjelenési formáival, hatásaival foglalkoztunk, és eljutottunk a Charlie Hebdo elleni 2015-ös merénylet után született „*Je suis Charlie*”-szlogenig, amelynek alanya az 1968-as többes szám első személyű alanytól különbözően elgondolkodtató módon már egyes szám első személyben fogalmaz. A szolidaritás magánéleti és társadalmi jelenségének körülménye ismét csak a résztvevő diákok érzelmi intelligenciájának fejlesztését szolgálta.

A projektben résztvevő diákok francia tankönyvének, a France-Euro-Express 2. kötetének 11. leckéjében szerepel a 68-as párizsi diáklázadások egyik fontos, azóta már a beszélt nyelvbe is beépült szlogenje, a „Métro, boulot, dodo” („Metró, meló, szunyó”), illetve egy párizsi lakos egy napján keresztül ennek a szlogennek az ilusztratív magyarázata. Ebből a szlogenből indult egy újabb íráskészséget fejlesztő feladat, amelynek formai keretét ezúttal az ELLE magazin Egy nap XY-nal című rovata adta. Ennek mintájára minden résztvevő leírta, mit jelent számára ma a Métro, boulot, dodo szlogen, hogyan telik egy átlagos napja, azaz ebben a feladatban a résztvevő diákok saját élethelyzetükre reflektáltak.

Az 1968-as francia diáklázadások egyik fő célpontja a fogyasztói társadalom volt, ezért az évente megrendezett francia műfordító versenyen az idén Georges Perec Les choses (A dolgok) c. regényének részletét fordították a résztvevők. Perec regénye az 1960-as évek francia fogyasztói társadalmát mutatja be egy fiatal pár életén keresztül. 1968 májusában több, a fogyasztói társadalom visszásságaira reflektáló szlogen is felbukkant a házfalakon. Ezek közül az egyik magyarul nehezen visszaadható szójáték: „Je ne veux pas perdre ma vie à la gagner.” (Nem akarom azzal vesztegetni az életem, hogy keresek.), míg a másik ennél még világosabban fogalmaz: „Consommez plus, vous vivrez moins.” (Minél többet fogyasztasz, annál kevesebbet élsz.). Mindhárom szlogenből kiindulva írtak egyéni reflexiókat a résztvevők, majd szóban is megvitatták a szlogen jelentését, illetve véleményt cseréltek.

A fogyasztói társadalom anomáliáira reagáló hippimozgalomról Zilahy Anna és Jókay Kristóf prezentációt tartott, illetve ugyanezt a kérdéskört érintve Maxime le Forestier San Francisco című dalát dolgoztuk fel, amelynek középpontjában egy korabeli hippikommunának otthont adó kék ház, és az ebben zajló élet áll. A projekt mindkét eleme a hippimozgalom ideáljait értelmezte, illetve tovább mélyítette a 68-as párizsi diáklázadások mozgatórugóinak értelmezését.

A projekt zárásaként az 1968-as párizsi diáklázadások talán legszebb, több szinten értelmezhető szlogenjét elemezték írásbeli egyéni munkában a diákok: „Soyez réaliste, demandez l'impossible” (Legyetek realisták, követeljétek a lehetetlent!). Számptalan értelmezés született, köztük volt diák, aki úgy vélte, hogy a szlogen üzenete nem feltétlenül pozitív, hiszen ha lehetetlenre vágunk, szinte biztosra vehető a kudarc, ugyanakkor szép számmal akadtak olyan vélemények, amelyek szerint nagyszabású, olykor lehetetlennek tűnő célok kitűzése nélkül nincsenek eredmények, és Kolumbusz Kristóf esetében például nagy felfedezések sem.

A projekt produktumaiból, a plakátokból, graffitiből, korabeli fotókból a Frankofónia ünnepére iskolai kiállítást rendeztünk. A kiállítás szinte napra pontosan ötven évvel az 1968. március 22-i, Robert Merle Üvegfal mögött című regényében leírt események után készült el.

Gonda Zita

Pillangóhatás

*Zilahy Annával (11. c), a francia OKTV 3. helyezettjével tanára,
Gonda Zita tanárnő beszélgetett*

- Anna, hogyan jutott eszedbe, hogy éppen franciául tanulj?
- Nagyjából tizenkét éves koromban döntöttem el, hogy majd franciául szeretnék tanulni, mivel megtudtam, hogy franciául a pillangót papillon-nak, az Istvánt pedig Étienne-nek hívják. Nagyon megszerettem a nyelv hangzását, úgy-hogy nem volt kétséges, hogy a franciát választom a második idegen nyelvemnek a Trefortban. Később egyáltalán nem bántam meg, hogy így döntöttem, mivel, azon kívül, hogy nagyjából megtanultam beszélni a nyelvet, rengeteg élményt is szereztem, a művészet és a kultúra különböző területeit is jobban megismertem.

– Ahogy mondani szokás, minden kezdet nehéz... Esetedben ez hogy történt?

– Az első franciás évemben megismerkedtem a nyelv alapjaival, bár ez

néha nehézkesen ment. Nem volt például zökkenőmentes az anyanyelvi lektorral, Laurent Jailly-val való szakkörös munka, viszont rengeteg köszönhetek neki, nagyon sokat segített, hogy anyanyelvű franciával beszélgethettem. Jacques Prévert francia költő verseinek, valamint Robert Doisneau fényképész fotóinak köszönhetően az órákon a tanárnő segítségével megismerkedtünk a 20. századi francia költészet egy részével, illetve vizualizálni is tudtuk a múlt századi Párizst, és az ott élő emberek mindennapjait. Mi magunk is írtunk verseket, ami miatt én már egészen más szemmel nézek a francia nyelvre, bensőségebb vele a kapcsolatomban.

– Volt-e alkalmad francia nyelvű projektmunkákban részt venni?

– Tizedikben már komolyabban foglalkoztam a nyelvvel, a tanárnő szakkört is tartott, aminek keretein belül egy párizsi lakóház lakóiként töltöttünk el hetente másfél órát. Az év második felében egy eTwinning-projekt keretében Ország Lili művészetével foglalkoztunk, ehhez csatlakozott egy belga egyetemistából álló csoport is, együtt gondolkodtunk Ország Lili képein, illetve a Nemzeti Galériában lévő életműkiállítás tágabban értelmezett tematikáján. Év végén, továbbra is a képzőművészettel foglalkozva a párizsi Musée d'Orsay impresszionista művészeinek festményeivel dolgoztunk. Jeleneteket írtunk bizonyos képekhez, amivel a színházi gondol-

kodásunk is fejlődött. Ez az egyik legszebb és legmeghatározóbb élményem a francia nyelvtanulással kapcsolatban.

– Ehhez az időszakhoz egy másik, szintén színházhoz kapcsolódó esemény is fűződik...

– Igen, a másik fontos kapcsolódási pontom a nyelvvel szintén a tizedikes évemhez kötődik, ugyanis ebben az évben kezdtem el a Trefort francia színjátszókörébe járni. Poros András tanár úrnak és a csoportnak köszönhetően rengeteget fejlődtem nyelvileg, és azt hiszem, hogy emberileg is, valamint sokkal magabiztosabb lettem. A pécsi francia diákszínjátszó fesztivál is csodálatos volt, sok hozzám hasonló érdeklődésű emberrel ismerkedem meg. Ekkor fogalmazódott meg bennem először az a gondolat, hogy valamilyen formában a színházzal szeretnék foglalkozni, a legjobb pedig az lenne, ha ezt francia nyelven tehetném.

– Mit jelent számodra, hogy francia irodalmat eredeti nyelven olvasol?

– Franciául olvasni egészen más, mint magyarul. Természetesen sokkal nehezebb, de egy francia könyv elolvasása eredeti nyelven hatalmas sikerélmény. A francia műfordító verseny rengeteget segített nekem abban, hogy irodalmi szinten barátkozzak a nyelvvel, és ne ijedjek meg attól, ha elsőre nem értek valamit. Minden franciául olvasott sorral egyre könnyebb a megértés, francia filmeket például már csak francia felirattal, vagy akár felirat nélkül nézek, ami nagyságrendekkel jobb, mintha ezt szinkronizálva tenném.

– Hogyan zajlott az OKTV-re való készülés?

– A harmadik franciás évem jelentős része az OKTV-ről szólt, de persze nem maradhatott ki sem a francia színjátszó, sem pedig a tanárnő által fakton bemutatott frankofón kulturális projekt sem. Ebben az évben az 1968-as párizsi diáklázadásokról gondolkodtunk közösen a csoporttal, én pedig a témához kapcsolódóan a hippizmus mozgalomról tartottam előadást. Egyértelműen kimondhatom, hogy a tavalyi évben is bővült a látóköröm, közelebb kerültem a francia kultúrához. Ennek az évnek természetesen nagy részét az OKTV-re való készülés tette ki. Heti rendszerességgel, sőt, a döntő előtt még gyakrabban voltak külön óráim a tanárnővel, és azt gondolom, hogy a lehető legjobb és legteljesebb felkészítés mellett csináltam végig a versenyt.

– Ezt jó hallani... Az OKTV-n egyébként tizenegyedikesként – alig három év franciatanulás után – milyen eredményt is értél el?

– Végül harmadik lettem.

– Hogyan tovább az érettségi után?

– A Színház- és Filmművészeti Egyetemre szeretnék menni dramaturgnak, de erősen gondolkodom azon is, hogy Franciaországba menjek egyetemre, valami színházzal vagy irodalommal kapcsolatos dolgot tanulni.

– Mostanában mi a kedvenc francia szavad?

– Guéridon¹.

1 Le guéridon – egylábú, kerek (kávéházi) asztalka

Szerelmes óda a Színjátszó Fesztiválhoz

Minden közösségnek szüksége van arra, hogy időről időre fölfüggeszse megszokott rendjét és hol görbe, hol egyenes tükröt tartson életmódjának, szokásainak, intézményeinek. Sok helyen évszázados hagyományt őrizve a karnevál tölti be ezt a szerepet, mint például Rióban, New Orleans-ban vagy éppen Velencében, ahol ilyenkor kifordul sarkaiból a világ, az emberek kilépnek hétköznapi életben megszokott szerepeikből és valami mássá változnak. Jelmezes alakok lepik el a városok utcáit, és elmosódnak a „szabad” és a „nem szabad” megszokott határvonalai is.

Az ókori Athénban a komédiákat, tragédiákat és kardalokat fölvonultató, március-április hónapban megrendezett Nagy Dionüszia adott alkalmat a közös elmélyülésre, a művészetben való gyönyörködésre és a kapcsolódásra. Egy hétre megállt Athénban az élet Dionüszosz isten tiszteletére: senki nem dolgozhatott, s athéni polgárok ezrei nézték végig a színházban a drámákat és izgulhattak azon, melyik szerző kerül ki győztesen a tragédiák versenyéből. A közösség nagyszerű ünnepe volt ez, hiszen néző, színész, drámaíró, énekes, karvezető ugyanabból a közösségből került ki. Előfordult, hogy valaki színészként szerepelt, majd a következő darabot nézőként ülte végig.

Az év ugyenezen szakaszában, márciusban rendezzük meg a Trefortban mi is a saját karneválunkat, a saját Dionüszáinkat, közösségünk nagy ünnepét: az iskolai Színjátszó Fesztivált, amely legalább annyira betölti a Trefort folyosóit, mint a Mardi Gras New Orleans utcáit. Az előkészületek is komoly munkát jelentenek: a próbák már az előző év őszén, október-november folyamán megkezdődnek, s folyának délutánonként, hétvégén, hajnalban, amikor csak akad idő. Januárban összeírjuk a készülő darabokat, és megkezdjük a program véglegesítését. 2018-ban 16 darab került színpadra, így ismét két napot vett igénybe a fesztivál versenyprogramja.

Ahogy aztán februárban közeledünk a fesztivál időpontjához, az egész iskolában szinte tapinthatóvá válik a várakozás izgalma: egyre több kellék halmozódik föl a földszinti folyosón, egyre nehezebb bejutni a nagyterembe próbálni, és egyre több szervezési kérdést kell megoldani. A szünetekben jelmezbe öltözött osztályok vonulnak a lépcsőházban, furcsa tárgyak járnak-kelnek az épületben, a hang és fény csapat tagjai pedig mindent beleadnak, hogy a háttér is biztosítva legyen.

Az iskolai élet keretei a fesztiválprogram kezdetével végleg megszűnnek pénteken kora délután. Megszűnünk tanárnak, diáknak, szülőnek lenni, és mindannyian átalakulunk rendezővé, szereplővé, nézővé, takarítóvá, büfessé, szervezővé – mikor mire van szükség. Megszűnnek az iskolai élet megszokott kényszerei is, hiszen csak azok dolgoznak a fesztiválon – közel háromezeren, az iskola fele –, akiknek valóban kedvük van hozzá, akiknek valóban szívügye a mi kis privát karneválunk. A szinte zökkenőmentes együttműködés egymás tiszteletén és a mindenki által elfogadott közös célokon alapszik. Másképp nem is lehetne, hiszen a szűk, ilyen mennyiségű

előadásra alkalmatlan teremben és folyosókon csak a maximális odafigyeléssel válhat ekkora élménnyé ez a néhány nap.

A fesztiválhétvégén az együttlét, az élmény ereje megközelíti a nagyvárosok karneváljainak intenzitását, mélységét. Leszedhetjük végre az elvégzett munka gyümölcsét, a sok-sok hónap munkával színpadra állított darabok bemutatója a társulatok számára gyakran katartikus, életre szóló tapasztalat. A közönség számára pedig ezek az előadások valódi színházi élményt jelentenek: hol megnevetetnek, hol pedig valóban elgondolkoztatnak. A karnevál szelleméhez hűen hol a bohócsipkát rakjuk föl, hol pedig a bölcs filozófus kérdéseit tesszük fel életünk lényegéhez kapcsolódóan.

Különleges és felemelő közösségi élmény látni az érzelmek, a gondolatok, a valódi történetek ilyen töménységű megnyilvánulását. Nem csoda, hogy majdhogynem az egész iskola nyomon követi a Fesztivál történéseit, s utána heteken át tart, amíg átgondoljuk, megértjük, kibeszéljük ennek a néhány napnak a történéseit.

Gyakran gondolkodom arra, milyen jó volna, ha az iskolai élet hétköznapijait is az a lelkesedés, elkötelezettségből fakadó együttműködés és önként elvégzett tengernyi munka jellemezné, mint amit a Fesztivál napjaiban átélünk. Elábrándozom azon, hogy milyen gyönyörű volna, ha a tanítási órákon is minden ilyen gördülékenyen menne, ilyen kevés probléma adódna, és olyan pontosan tudná mindenki a dolgát, mint ezen a márciusi Dionüsián.

Aztán mindig rájövök arra is, hogy ez lehetetlen, ez képtelenség. Egyrészt a Színjátszó Fesztiválon csak azok vesznek részt, akik ezt tényleg akarják – iskolába meg mindenki jár, az is, aki csak mérsékelt lelkesedik. És azért is lehetetlen, mert nem tudnánk egész évben olyan fordulatszámon élni, létezni, mint amit a Színjátszó Fesztivál intenzitása, mélysége megkövetel tőlünk. Annyi energia a világon nincs – s nem is kell. Nem lehet egész évben karnevál, nem lehet ünnep minden hétköznapi. A Színjátszó Fesztivál éppen kivételessége miatt lesz ilyen nagy élmény. Egész évben várunk rá, s amint vége van, már a következő fesztivált kezdjük tervezgetni.

Egy kollégám egyszer azt mondta nekem, hogy ő a Fesztivál napjaiban éli át a leginkább, miért is szeret a Trefortban dolgozni. A Színjátszó Fesztivál sűrűsége abból is adódik, hogy – a nomád tábor mellett – talán itt találkozhatunk legjobbinkkal, itt tapasztalhatjuk meg közösségünk, iskolánk működésének legszebb oldalait, leginkább szeretnivaló tulajdonságait: kreatív vénánkat, együttműködési készségünket, az odafigyelést, az empátiát. Szeretnénk hinni, hogy ez az ünnep valóban jellemző ránk, s ha nem is mindig, de legalább néha tényleg olyan jó emberek vagyunk, mint amilyenek ezekben napokban tűnünk.

A Fesztivál végeztével magunkkal vihetjük aztán az élményt a hétköznapiakra is. Az ünnep elmúltával visszagondolhatunk a szép napokra, s vágyakozhatunk a következő után. Tanárrá visszaváltozva eszünkbe juthat, hogy az első padban szunyókáló, motiválatlan diákunk milyen erővel dolgozta végig a Fesztivált, diákként pedig visz-

számlélkezhethünk, hogy a most mindenféle tudományról magyarázó, dolgozatokat írató tanárunk milyen „jó fej” volt a színjászó idején.

A karnevál tehát szükségszerűen véget ér. Véget ér Rióban, New Orleans-ban és Velencében is, miként a Nagy Dionüszia is csak néhány napig tartott. A mi szerény Színjászó Fesztiválunk is lezárul, 2018-ban már huszadik alkalommal ért véget. Magunkkal visszük viszont belőle mindazt, amit ezen a néhány örült, teljességgel irreális, hihetetlen mélységű és gazdagságú napban megtudhattunk önmagunkról – vagyis azt, hogy talán akkor vagyunk a leginkább önmagunk, amikor egy kicsit mások akarunk lenni.

Keisz Ágoston

Tehetséges? Lehetséges!

A gyermekeknek szárnyakat adnék, de hagynám, hogy repülni egyedül tanuljon meg
A un niño le daría alas, pero le dejaría que él solo aprendiese a volar
 (Gabriel García Márquez)

Nekünk, trefortos tanároknak céljaink között szerepel a tehetségek felismerése, fejlesztése. Fontos, hogy kielégítsük a tehetséges diák szükségleteit, olyanokat, mint a megismerés, az alkotás, a biztonság, ösztönözzük kreativitását, bevonjuk őket a társadalom jelenlegi problémáinak megismerésébe, abba, hogy keressenek lehetséges megoldásokat ezekre. Fontos, hogy készítsük fel őket arra, hogy kreatív és tehetséges felnőttekké váljanak. Mindenki számára elérhetővé tehető és teendő a kiemelkedő teljesítmény.

Mindenki szeretné, ha különleges, kiváló gyermeket nevelhetne, de amikor a feladattal szembesül, elbizonytalanodik, megretten a szülő, a pszichológus, a pedagógus. Kiderül, hogy a tehetség nem olyan, mint a dudva, hogy nő magától. Kiderül, hogy a tehetség nem is pálma, ami „teher alatt nő.” Nem egyértelmű, nincs rá szabály. Épp ez a lényege. A tehetség a legnagyobb kihívást magának a tehetségesnek jelenti. A belső hajtóerő tüze – amelyet eloltani nem lehet, legfeljebb különböző irányokba terelni – állandóan égeti. A tudás, amelynek birtokában van, felelősség, mert jól kellene befektetni. A látásmód, amely nagyon eltér a környezetétől, folyamatos konfliktus- és kudarcforrás, mert nehezen egyeztethető össze a többségi gondolkodással.

A kiemelkedő képesség, az egyéni látásmód és a gondolkodás, valamint a belső hajtóerő alkotja azt a felelős öntörvényűséget, amely a tehetségest teljesítményre sarkallja. Ebben különbözik jelentősen társaitól, és ez az, amit nem lehet megtanulni. Kiemelkedő értelmi képességeik mellett szociális és mozgásos képességeik lehetnek átlagosak vagy átlag alattiak.

Tehetséges vagy okos? Hogyan tegyünk különbséget? Jó tanuló a tehetséges gyermek? Nem biztos, sőt. Mert türelmetlen, mert mindig kérdez és „okoskodik”, mert öntörvényű, mert magányos, mert ő az igazság bajnoka, egyszerűen más. A meg nem értett zsenikből sokszor válik „rossz” gyermek, mert unatkoznak az órán, mert nem tudnak úgy gondolkodni, ahogy azt elvárják tőlük, mert nem férnek bele abba a nagy képzeletbeli dobozba, amelybe mi, pedagógusok mindenkit igyekszünk belegyömöszölni.

Egy tanár az egyéniségeivel vívhatja ki, hogy felnézzenek rá. Sok diák csak a tanárért tanul, érzelmi alapon működik. Ha magammal tudom őket ragadni, akkor szeretni fogják a tantárgyamat is.

Lev Tolsztoj szerint, ha a pedagógus szereti munkáját, akkor jó pedagógus lesz. Ha szereti tanulóit úgy, mint apja és anyja, akkor jobb pedagógus lesz annál, mint aki minden könyvet elolvasott, de nem szereti sem a munkáját, sem a tanítványait. Egy jó tanár arra tereli a tanítványait, amerre menniük kell, főleg, ha már látható egy ösvény. Kényszeríteni nem szabad, csak terelni.

Az emberi értékek megőrzése szempontjából az egyik legfontosabb teendő a tehetség fejlesztése.

A tehetség a következő területeken figyelhető meg: az általános intelligencia, a verbalitás, a térbeli tájékozódás, az emlékezet, a szótlalás gyorsasága, számolási képesség és az indukció, a vizualitás, a muzikalitás, a kreativitás és a motiváció, ezekhez járulnak hozzá még a család, az iskola, a kortárs csoportok és az általános társadalmi közeg hatásai. Tanári munkám során ezeket mind igyekeztem számításba venni.

A daltanítást a tehetségfejlesztés egyik lehetséges eszközeként alkalmaztam, alkalmazom. Segít a verbalitás minden területén, hihetetlen nagy szerepe van a már tanult dolgok bevésésében, felelevenítésében, hogy újra, másra, „kreatívan” elemként használjuk fel. Igen fontos a motivációban, segít az autonóm tanulásban, és – ami szintén hozzájárul a nyelvtanulás egészéhez – az interkulturális megértést is segíti, erőfeszítések nélkül, szinte észrevétlenül épül be a tanuló tudatába. A daltanulás soha nem öncélú, a nyelvtanítás szinte összes folyamatába be lehet építeni, változatos tanórai tevékenységekkel lehet bevinni a nyelvórára. Szinte valamennyi dal remekül felhasználható egy vagy több nyelvtani jelenség felvezetésére, bevésésére, s kitűnő kiindulópont lehet valamilyen lexikai-szemantikai egység bevezetésére. A dalok rendelkeznek egy olyan komponenssel, ami szintén a tanulást erősíti, az univerzális zenei nyelvezettel. Autentikus, valódi, élő anyag, ezáltal a kommunikáció folyamán elemeit állandóan használhatjuk.

Fontos a dalok érzelmi töltése, mivel a fiatalok egyik központi érdeklődési tárgya a szerelem, illetve az ahhoz kapcsolódó érzések, csalódások, stb., ezeket az érzelmek hallhatják viszont a zenei feldolgozásokban. A dalok segítségével lehet beszélni olyan közérdekű témákról, mint pl. a diszkrimináció, a rasszizmus, a fogyasztói társadalom, a környezetünk védelme, az emberi kapcsolatok, a család, a barátság, stb.

Fő erénye a daloknak, hogy „belemásznak a fülünkbe”, óhatatlanul is dúdoljuk őket, s az ott hallott, érzékelt nyelvtani jelenségek ezáltal könnyebben elsajátíthatóak. Hasznos az az „óvodás” módszer is, hogy például a diák rajzoljon, mutogasson, énekeljen is a nyelvórán. A daltanítás lehet kiegészítés a tanórán, s lehet az óra anyaga is, attól függően, hogy milyen célból használjuk fel. Kikapcsolásra, áthangolódásra, ilyenkor például egy komoly, intenzív munkaszakasz után segít a tanulónak az ellazításban, vagy bevezethet valamilyen újabb nyelvórai tevékenységet. Ha az áthangolódás, átvezetés a célunk, akkor alkalmazhatunk olyan dalokat is, amelyek mozgással kombinálhatók, a tanulók pantomimmal mutathatják a cselekvéseket, az irányokat, a főbb érzelmeket. A kinézis segítségével közvetlenül a jelentéssel köthetők össze a szavak, mutatható például a kicsi, a nagy, vagy a fent és a lent, a számok, az öröm, a szomorúság, a vidámság, stb.

A daltanítás tehát a tehetség- illetve a kreativitásfejlesztés egyik lehetséges eszköze. A tanulók életkori sajátosságain alapuló holisztikus és cselekvésorientált megközelítése a jellemző. A diákok az óra egyes lépései során egész személyiségüket bevonják a feladatok megvalósításába, mozognak, játszanak, olvasnak, dalt hallgatnak, elmondják feltételezéseiket, felfedezéseiket, énekelnek, gesztusokkal kísérik éneküket. Szemmel láthatóan élvezik a változatos tevékenységi formákat, miközben sokat tanulnak.

Tanári gyakorlatomnak részét képezik a művészetek is. Kezdve a hispán festőkön, Picasso, Dalí, El Greco, Frida Kahlo festményein keresztül a spanyol filmművészet nagyjáig igyekszem mindent felhasználni, megismertetni a diákokkal, amit lehet. A spanyol filmekből kettő állandó része tanári munkámnak. Az egyik Carlos Saura Carmen című filmje, ezen keresztül „több legyet üthetek egy csapásra”, film, opera, flamenco táncművészet Antonio Gades-szal és a spanyol gitárművészet Paco de Lucíával. A másik pedig a Volver című Almodóvar film, amely a spanyol valóság művészi bemutatása, egy csodálatos főcím-dallal, amelyet tananyagként is veszünk.

A nyelvórák rendszeres alkotóelemei a gondolatértéktől kezdve a szituációs gyakorlatokon át a projektkészítés, a drámajátékok, melyekről a diákok saját videofelvételeket is készíthetnek, ezek számos kompetenciát fejlesztenek. A tehetségesnek bizonyuló, versenyezni akaró diákok pedig személyre szabott felkészítéssel érhetik el remek eredményeiket úgy az Országos Spanyolnyelvű Vers- és Prózamondó versenyen, mint az OKTV-n. Ezeken a trefortos diákok rendre az élvezőnyben végeznek.

Éltető Katalin

Természettudományos hét

(2018. február 26. – március 2.)

A biológia, fizika, földrajz és kémia szakos tanárok természettudományos hetet szerveztek, hogy egyes, a tananyagon túli területek bemutatásával még inkább felkeltsék a diákság érdeklődését a természettudományok iránt. A program nem befolyásolta a rendes órarendi tanítást.

ÉVFOLYAM SZINTŰ PROGRAMOK

- Szakmány Csaba: Levegő és egyéb gázok: Felszállnak, áramlanak, néha robbannak (interaktív kísérletbemutató, 7. évfolyam)
- Kutrovácz László: Miért szerettem meg a kémiát? (interaktív kísérletbemutató, 8. évfolyam)
- Piláth Károly: Mérjük okos eszközökkel (interaktív kísérletbemutató, 9. évfolyam)
- Ferencz Orsolya: A globális felmelegedésről (előadás, 10. évfolyam)
- Lévay György: Mesterséges intelligencia és protézisek (interaktív előadás, 11. évfolyam)
- Utazó Planetárium (planetáriumi előadás 7. és 8. osztályosoknak a tornateremben)

DÉLUTÁNI PROGRAMOK

- Kovács Géza: A Szaturnusz gyűrűrendszere (vetítés, 7-12. évfolyam)
- Dr. Bögös Fruzsina: Környezetvédelmi jogesetek az EU-ban (előadás, 7-12. évfolyam)
- Szakmány Csaba: Világító fénypontok az éjszakában és a tenger alján, a lumineszcencia (előadás, 7-12. évfolyam)

PROGRAMOK A SZÜNETEKBE, KIÁLLÍTÁSOK, JÁTÉKOK

- Kilencedikes kémia szakkörösök kísérletei (Schróth Ágnes szervezésében)
- Nyolcadikos kémia szakkörösök kísérletei (Farkas Ferenc szervezésében)
- Lencsén át az élet (természetfilm részlet, Fernengel András szervezésében)
- A Mount St. Helens krónikája (folyosó)

- Játssz földrajzot! (második emelet, zsibongó)
- A kávé története – fair trade (folyosó)
- Olvass földrajzot! (harmadik emeleti folyosó)
- Budapest plakát, makett (folyosó, Kis Kelemen Éva szervezésében)
- A ZooFort látogatása (Gedeon Gábor szervezésében)
- Hóesés az iskolában (kísérletbemutató folyékony nitrogénnel Kutrovácz László szervezésében)

VERSENYEK, VETÉLKEDŐK

- A nap kételtűje (biológia faliújság, Kéri András szervezésében)
- Természetföldrajzi csodák, csodák a természetben (földrajz faliújság, Kis Kelemen Éva és Boronkai-Horváth Zsófia szervezésében)

DÉLELŐTTI INTERAKTÍV FOGLALKOZÁSOK TANÓRAI KERETBEN

- Nagy Bence és Kis Kelemen Éva: Energiatakarékosság lemondások nélkül (8. b és 8. c)
- Bethlendy Boglárka: Az orvoslás története (9. c, Kis Kelemen Éva szervezésében)

X

Az IKSZ az iskolán belül és a Facebook-on

Az utóbbi években rendszeressé váltak az IKSZ-es lehetőségek az iskolán belül. Ezek az alkalmak kényelmesek a diákoknak, hiszen helyben vannak, ugyanakkor óriási segítség tud lenni bizonyos rendezvények lebonyolítása során. Ezek közé tartoznak azok rendszeres alkalmak is, amikor adománygyűjtés útján szerzünk másoknak örömet. A 9. c osztály közösen valósított meg egy nagyon kedves projektet, melynek keretében egy Nagyivánban található iskola kisdiákjainak készítettek Mikulás-napi meglepetést. Teljesítették tíz gyermek kívánságát és adományokból Mikulás-ajándékokkal lepték meg a kisiskolásokat. Játék- és társasjátékgyűjtő akció keretében az iskola napközijét is segítették.

Az utóbbi két évben beindult az iskola IKSZ-es facebook csoportja, hogy könnyebben tudjunk kommunikálni az IKSZ-es lehetőségekről. A csoportnak közel háromszáz tagja van, ők rendszeresen értesülnek az éppen aktuális munkákról, illetve a jelentkezést is könnyedén le tudjuk rendezni online. A diákok azonban egyelőre még nem osztanak meg egymás között lehetőségeket, illetve tapasztalatot, pedig talán erre is használhatnánk ezt a fórumot. Ez alól persze mindig vannak kivételek, pl. Kis Anikó (11. a), aki szívesen reklámozza a Máltai Szeretetszolgálat által nyújtott lehetőségeket, ahogy ezt a következő írásában is megteszi. Köszönet Kiss Csilla és Cserös Borbála tanárnőnek, illetve Pál Gergely és Bajza Sándor tanár uraknak a sok-sok like-ért, amit az oldalnak adtak. Ők már biztosan elvégezték az ötven óra munkájukat ezzel.

Az IKSZ a következő rendezvényeken volt jelen idén valamilyen formában az iskolában

- ♦ Évnyitó – könyvosztás
- ♦ Adventi koncert – jegyszedés, lebonyolítás
- ♦ CaPe adománygyűjtés
- ♦ Karácsonyi jótékonyági vásár
- ♦ Fedezd fel a Trefortot – lebonyolítás
- ♦ Színjátzó fesztivál – jegyszedés
- ♦ Utcabál – sütivásár, lebonyolítás

Weiszburg Zsuzsanna

Jót (t)enni jó!

Azok közé a diákok közé tartozom, akiknek már teljesítenie kell az ötven órás közösségi szolgálatot. Kezdetben nem igazán tudtam, hogy hogyan is álljak neki, kitől kérjek segítséget, vagy egyáltalán milyen jellegű munkát kéne vállalnom.

Először a Bagázs programjáról hallottam, ami egy – akkor még – fél évre szóló lehetőség volt. A résztvevők rendszeresen jártak játszani, oktatni és más módon segíteni a bagi lakosoknak. Én azonban úgy döntöttem, hogy szívesebben vállalnék több alkalmi munkát. Ebben segítségemre volt az IKSZ facebook csoport, ahova Bogdán tanárnő, Kovács Gabriella tanárnő és Weiszburg tanárnő rendszeresen töltöttek fel önkéntes munkákat. Így akár az iskolán belül, vagy azon kívül is sok lehetőséget kaptam. Ezen keresztül találkoztam először a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Jót (t)enni jó! programjával.

Ekkor már közel huszonöt órát megszereztem, majd a program keretein belül az ötven órám teljesítése után is dolgoztam. Az egész program alapja, a szeretetszolgálat hét játszótere, ezeken található egy-egy kis ház is, hogy a hidegebb időkben is lehessen játszani, tanulni illetve enni. Én a Kerék utcai játszótérre jártam segíteni.

Az önkénteseknek több feladata volt: játszani a gyerekekkel, akár kint focizni, mászókázni, fogócskázni, vagy amit csak szerettek volna, akár bent társasozni, rajzolni, kézműveskedni. Egy idő után szinte csak a kézműves résszel foglalkoztam, megbeszéltem a szeretetszolgálatnál dolgozókkal, hogy mire volna hozzá szükségem, és ezt biztosították nekünk. Többször csináltunk arcfestést. A második feladat az volt, hogy segítsük a tanulást. Az általános iskolás tananyagot kellett elmagyarázni a gyerekeknek, és segíteni a házi feladatok megoldásában. A program harmadik részeként elő kellett készíteni a szeretetszolgálat által vásárolt ételeket a gyerekeknek. Meg kellett pucolni és fel kellett vágni a gyümölcsöket, illetve szét kellett osztani azokat.

A program már véget ért, azonban a játszóterek még most is használatban vannak, azzal a változással, hogy már nem tudnak ételt biztosítani. Összességében nagyon örülök, hogy korán elkezdtem a közösségi szolgálatot, és azt ilyen rendszerben végeztem. Akárhányszor elmentem a játszóterekre, a három-négy óra munka után mindig nagyon feltöltődve éreztem magam a gyerekek és az állandó nyüzsgés, nevetés miatt. Mindenkinek nagyon tudom ajánlani, mivel nem kötelező rendszeresen járni a játszóterekre, de mindig örülnek a segítségnek.

Kis Anikó (11. a)

MŰVEK

„Fejedelmek áldott csillaga” – Zrínyi Miklós első prózai műve

Részlet Farkas Zsuzsanna¹ (11. c) történelem OKTV dolgozatából

A 17. században a Szent László-kultusz ápolásában kiemelt szerepet töltött be a bécsi egyetem. A párizsi *universitas* hagyományaihoz híven a bécsi egyetem is „nemzetekre” tagolódott, amelyek végleges formájukat 1384-re érték el. Az egyetem újjászervezésekor a *natio Austriae*, a *natio Hungarica*, a *natio Saxonica* és a *natio Rhenensium* (vagyis az ausztriai, a magyar, a szász és a rajnai) nemzetekbe sorolták az egyetemi hallgatókat. Minden náció választott magának egy védőszentet: a *natio Rhenensium* Szent Orsolyát, a *natio Saxonica* Szent Móricot, a *natio Austriae* Szent Kálmánt, majd a 16. századtól Szent Lipótot. A magyar nemzet patrónusa pedig 1414 óta Szent László volt.² A döntést befolyásolhatta, hogy a Szent László-kultusz virágkorát élte a 15. század elején, amelyet többek között Luxemburgi Zsigmond magyar királynak köszönhetünk. A későbbi német-római császár jelenlétében állították fel Váradon a Kolozsvári-testvérek, Márton és György Szent Lászlót ábrázoló lovasszobrát 1390-ben (amit 1660-ban a török elpusztított).³ Ráadásul Luxemburgi Zsigmondot a szent király kulturális központjában és végső nyughelyén, Váradon temették el.

1 Ld. a képet a 178. oldalon.

2 PAPP Kinga, *Szent László-napi beszédek a bécsi egyetemen és Kálnoki Ádám Bellator Pacificusa = „...sok punctumocskáknak öszveköttött lánca avagy kötele”, A Res Litteraria Transylvaniae Vetus Irodalom- és Művelődéstörténeti Műhely fiatal kutatóinak tanulmányai*, szerk. Papp Kinga, Kolozsvár, Egyetemi Műhely Kiadó, 2016, 175–176.

3 Paulus Crosnensis humanista író művének 1509-es címlapján Szent Lászlót szintén lovon ülve ábrázolták. A kép utalt a váradi lovasszoborra. MAGYAR Zoltán, *Szent László a magyar művelődéstörténetben*, Korunk, 26(2016/8), 35. „(...) a lengyel Paulus Crosnensis Ruthenus, aki Thurzó Zsigmond püspök meghívására érkezett Váradra, maga is versben örökítette meg Szent László lovas szobrát.”

Szent László napján, azaz június 27-én⁴ a magyar nemzet énekes misével és lakomával (áldomással) köszöntötte védőszentjét a domonkosok bécsi templomában, majd 1593-tól a Szent István-székesegyházban. A két ceremónia között került sor a prédikációra, amit általában az egyetemi ifjúság egyik tagja adott elő az egész magyar nációnak. A téli szemeszterre felkért prokurátor és az egyetemi elnökség intézte a fiatal szónok kiválasztását.⁵ Gyakran azt is megszabták, hogy Szent László mely tulajdonságait emelje ki majd az orátor, vagyis a szónok. Mivel az orációk megírása nagy szaktudást és sok kutatást igényelt, a prokurátorok és az egyetemi tanárok minden valószínűség szerint segítették a diákokat a beszédek megalkotásában. E Szent Lászlóról szóló beszédvázlatokat a szónokok többször is felhasználhatták – akár egy másik szent ünnepén is – a szöveg átformálása, kibővítése után.⁶ Az orációkat többnyire a bécsi udvari nyomdában nyomtatták ki, amely kiválóan mutatja a Habsburg propaganda és az egyházi ünnep összefonódását.⁷ A kinyomtatott beszédeket pedig szétszórták a hallgatóság között, mint ahogyan ezt Zrínyi Miklós példája is bizonyítja.⁸ Ezeket az írásokat gyakran Szent Lászlót ábrázoló metszetek is kísérték, amelyek hasonlítottak a korabeli egyetemi diákok tézislapon található illusztrációkhoz.⁹

A barokk szigorú retorikai követelményeihez igazodó, latin nyelvű beszédek hagyománya egészen a középkorig nyúlik vissza. A 16. század második felében a bécsi egyetem elvesztette önkormányzatát, ami a nemzeteket vezető prokurátorok feladatkörének leszűkülését hozta magával. Az állami intézményben nem kötelezték a tanulókat a nációnak való belépésre. Emiatt a mindenkorai magyar nemzet prokurátora által szervezett Szent László-ünnepnek szerepe jelentősen megnőtt, hiszen ezen események segítették a magyar nációnak a diákjainak összekovácsolását.¹⁰

4 Jankovics Marcell, Jelkép-kalendárium http://jelesnapok.oszk.hu/prod/unnep/arpadhazi_szent_laszlo_kiraly, 1095. július 29-én halt meg. (...) Miután több csodás gyógyulás szemtanúi lehettek, egy égi jel végeképp meggyőzte az olasz csodaszakértőket. 1192. június 27-én, déltájban a váradi székesegyház fölött fényes csillag gyúlt ki, s ott lebegett a magasban két órán át. László napját a szokástól eltérően azóta sem halála, »égi születésnapja« évfordulóján üljük, hanem június 27-én, a csillagjelenés napján.” (letöltés: 2018.07.19.)

5 MADAS Edit, *Szent László, a bécsi egyetem magyar nációjának patrónusa*, „Bécsi egyetemi beszédek” = „Vállal magasb mindeneknél.” A Szent László-herma Győrbe érkezésének 400. évfordulóján megtartott tudományos konferencia előadásai, Arrabona Múzeumi Közlemények, 46(2008/1), 85.

6 MADAS, i. m., 86. „Ezek (...) olyan beszédminták, melyeket bármely képzett prédikátor többször felhasználhatott Szent László ünnepén, de kissé átszerkesztve, másként kibővítve más szentek ünnepén is.”

7 PAPP, i. m., 180. „A szövegeket pedig több éven az udvari nyomdában nyomtatták. Mindez azt is illusztrálja, hogy a politika, az udvari propaganda és az egyházi reprezentáció mennyire összekapcsolódtak.”

8 MAGYAR Zoltán, *„Keresztény lovagoknak oszlopa” (Szent László a magyar kultúrtörténetben)*, Budapest, Nemzeti Tankönyvkiadó, 1996, 420.

9 PAPP, i. m., 181.

10 FRANKÓI Vilmos, *Zrínyi Miklós a költő első irodalmi műve*, Magyar Könyvszemle, 25(1917), 146.

A 17. századra azonban a Szent László napi ünnepségek nagy változásokon mentek keresztül. Az egyre szélesebb körű hallgatóság megjelenése és a beszédekbe beépített politikai mondanivaló átformálta az orációk jellegét. A jezsuita rend vált a változások egyik mozgatórugójává.¹¹ A jezsuiták szervezték 1623-tól a bölcsészeti és teológiai oktatást az egyetemen, továbbá hatásukra 1593-tól a bécsi Szent István-székesegyház lett a megemlékezések helyszíne. A jezsuita gimnázium tanulói és a „Pázmánisták” is a magyar nemzet tagjaivá váltak, ezáltal részt vehettek és beszédet mondhattak az ünnepeken, amelyeket 1625-től minden évben megrendeztek.¹² A korszakban keletkezett Szent László-orációk híven tükrözik a jezsuita nevelés legfontosabb elveit. A szerzetesrend szorgalmazhatta, hogy az egyetemi ifjúságból válasszanak orátorokat Szent László napjára, hiszen a diákok egymásra nagyobb hatást tudnak kifejteni, mint egy idős tanár.¹³

A 17. század során az uralkodói reprezentáció és az udvari főméltóságok jelenléte is a megemlékezések szerves részévé vált, például 1632-ben II. Ferdinánd király és Lipót főherceg egész udvartartásával tisztelte meg Szent László napját. Ezáltal még fontosabb lett az orációk politikai tartalma, amelyben a kor legmeghatározóbb alakjaira és eseményeire is utaltak. Az uralkodói részvétel hatására alakulhatott ki, hogy egyes orátorok az éppen megkoronázott magyar királyt Szent Lászlóhoz hasonlították, felruházza a Habsburg-ház adott tagját a lovagkirály erényeivel.¹⁴

Az orációk címe általában utalt arra, hogy a szónok Szent László mely tulajdonságát állította az ünnepi beszéd központjába. A legkorábbi fennmaradt beszédekben a gyógyító, hős és kegyes király alakja tűnik fel, míg a felszabadító háború idejére előtérbe kerül a kereszténység védőbástyája toposz (*Christianorum defensor*) és a pogányok elleni harc eszméje. Ezek mellett megjelenik a „csábítás és megfélemlítés” (*amor et timor*) politikai eszköze, mint a Habsburg kormányzat egyik alapelve például Esterházy Mihály 1688-ban elmondott beszédében.¹⁵

A 17. század folyamán mintegy hetvenhat Szent László-beszéd íródott a bécsi egyetemen, amelyeket Barta István röviden felsorolt német nyelvű tanulmányában.¹⁶

11 KERNY Terézia, *Szent László és a magyar szentek tisztelete a jezsuitáknál (1550–1630)* = A magyar jezsuiták küldetése a kezdetektől napjainkig, szerk. Szilágyi Csaba, Piliscsaba, PPKE BTK, 2006, 432. „Olyan példaértékű modell vált belőle, amely az egyik leghatásosabb fegyvere lett az ellenreformációs küzdelmeknek.”

12 SCHRAUF Károly, *A bécsi egyetem magyar nemzetének anyakönyve 1453-tól 1630-ig*, Budapest, MTA, 1902, LXIX. „A 16. században azonban csakugyan feledésbe jöhetett ez a szép szokás, mert 1529–1630, tehát teljes 100 év alatt összesen csak 30 nemzeti ünnepélyt lehet kimutatni.”

13 PAPP, i. m., 177.

14 PAPP, i. m., 178.; BITSKEY István, „*Ab omnibus pius rex dicebatur*” (Szent László a magyarországi irodalomban) = Katolikus újjászületés Debrecenben, szerk. Orosz István és Papp Klára, Debrecen, DE Tört. Int., 2015, 141. „A későbbi bécsi dicsőítő beszédekbe a magyar király személye mellé beszívrogtak a Habsburg-házat magasztaló retorikai fordulatok is.”

15 PAPP, i. m., 179–180.

16 Stephan BARTA, *Ungarn und die Wiener Universität des Jesuitenzeitalters*, A Gróf Klebelsberg Kuno Magyar Történetkutató Intézet évkönyve, 7(1937), 138–139.

1625-től minden évben elhangzott egy oráció június 27-én, de nem minden esetben tudjuk a szónok nevét, a beszéd témáját és tartalmát. Számos nemesi család ifjú sarja tisztelte meg Szent Lászlót egy-egy szónoklattal, mint például Fejérváry Miklós, a Pazmaneum diákja (1625), Bosnyák István (1626), Gyulaffy László (1628), Erdődy György (1629), Tolnay Ferenc (1638), Murányi György (1643), Falusy Miklós (1648), Kéry Ferenc (1650), Bercsényi Miklós (1651), Erdődy László (1695), Kálnoky Ádám (1699), és Maholányi József (1700).

A 17. századi Szent László-beszédekről két gyűjteményes kiadás is a rendelkezésünkre áll. Az egyiket Jankovich Miklós (1772–1846) műgyűjtő és bibliofil állította össze a 18. század végén (1786-ban vagy 1789-ben). Hagyatéka az Országos Széchényi Könyvtárba került a 19. században, ahol a könyv ma is megtalálható. A lovagkirályról és a szász nemzet védőszentjéről, Szent Mórícrról harminc-harminc oráció olvasható a kolligátumban. A másik forrást Ignatius Franciscus Xaverius Cettonak köszönhetjük, aki 1693-ban összegyűjtötte és kiadta az 1655 után íródott Szent László-beszédeket.¹⁷ E kolligátumban összesen harminckilenc oráció található, amelyek közül huszonöt szónoklat a Jankovich-gyűjteményben is fellelhető. Nem véletlen azonban, hogy Cetto gyűjteménye 39 beszédet tartalmaz. Mikor a könyv megjelent I. Lipót éppen 39 éve uralkodott magyar trónon, ráadásul fia, I. József, akit 1687-ben koronáztak magyar királlyá (II. Lászlót nem számolva) a 39. az uralkodóink sorában Szent László után. Cetto még egy játékot megenged a számokkal, ugyanis 1693 utolsó két számjegyét megcserélve éppen harminckilencet kapunk.¹⁸ A párhuzamot beteljesíti, hogy I. Lipótot június 27-én, Szent László napján koronázták magyar királlyá.¹⁹ Cetto maga is mondott beszédet a szent király tiszteletére 1693-ban. Az orációját és a gyűjteményét egyaránt Kollonich Lipót esztergomi érseknek ajánlotta.

A Cetto-kolligátumból értelemszerűen hiányoznak a koncepciójába bele nem illő beszédek, amelyek 1655 előtt hangoztak el Szent László napján. Ezzel szemben Jankovich Miklós gyűjteménye a 17. századi orációk még felét sem tartalmazza. Nem ismert, hogy a 18–19. század fordulójának egyik legnevesebb magyar könyvgyűjtője mi alapján válogatta össze a kötetben szereplő szónoklatokat. Lehetséges, hogy csak ezt a harminc beszédet sikerült megszereznie a könyvpiacról, esetleg más gyűjtőtől, vagy csak ezeket tartotta megőrzésre méltónak. Jankovich számára a Szent László-beszédek fontosak lehettek, amit bizonyíthat az tény is, hogy az Országos Széchényi

17 SZELESTEI Nagy László, *17. századi orációk és prédikációk Szent László királyról*, Napút: irodalom, művészet, környezet, 19(2017/8), 118–120.

18 Svorad ZAVARSKÝ, *Some Notes on I. F. X. Cetto's Collection of Thirty-Nine Panegyrics on St. Ladislav (Vienna, 1655–1693)* = Slovakia and Croatia, Historical Parallels and Connections (until 1780), Ed. by Martin Homza, Ján Lukačka, Neven Budak, Bratislava–Zagreb, Filozofická fakulta Univerzity Komenského–Filozofski fakultet Vseučilišta u Zagrebu, 2013, 372–373.

19 SZÖRÉNYI László, *A Bécsi Egyetem magyar nemzetének, azaz a Natio Hungaricának a 17. században megtartott, Szent László tiszteletére elmondott beszédei* = In via eruditionis, Tanulmányok a 70 éves Imre Mihály tiszteletére, szerk. Bitskey István, Debrecen, Debreceni Egyetemi Kiadó, 2016, 82.

Könyvtárban fellelhető Cetto-gyűjtemény két példánya közül az egyik az ő tulajdonában (a másik pedig az egri jezsuita kollégiumban) volt.

Az 1630-as évektől a szónokok többsége a legbefolyásosabb magyar főnemesi, nemesi családokból került ki.²⁰ A Jankovich-kolligátumban megtalálható többek között Zrínyi Miklós horvát bán (1634), Lippay György esztergomi érsek (1653), Csáky László Doboka vármegye főispánja (1665), Széchényi György várkapitány (1671), Esterházy Miklós Antal püspök és királyi tanácsos (1672), Drugeth János országbíró (1676), Pálffy János nádor (1878), Esterházy László Ignác rátóti prépost (1681), Esterházy Mihály királyi kamarás és tanácsos (1688), Esterházy Gábor főispán (1689) és Csáky Imre kalocsai érsek (1690) beszéde. Több szónokról tudjuk, hogy a bécsi egyetem hallgatója volt, mint például Balassa Bálint (1646), Nagy Zsigmond (1677) és Sennyey Pongrác (1679). Meglepően sok, neve alapján Magyarországhoz nem köthető ifjú orátor mondott beszédet Szent László tiszteletére.²¹ A bécsi Pazmaneum (*Collegium Pazmanianum*), amit Pázmány Péter esztergomi érsek 1623-ban alapított, növendékei is adtak elő Szent László napján ünnepi orációkat: Hollovich Pál (1655), Vinczi András (1656) és Pataky János (1670). Ez alátámasztja a jezsuiták aktív jelenlétét a bécsi egyetemen a magyar náció életében.

Érdemes megvizsgálni, hogy a fent említett fiatal szónokok kiknek ajánlották Szent László napi beszédjüket. Számos orátor szentelte művét a Habsburg-család egyes tagjának: III. Ferdinánd trónörökösnek (Zrínyi Miklós), Lipót főhercegnek (Lippay György), majd magyar királynak (Hollovitz Pál, Vinczi András, Csáky László, Esterházy Miklós Antal, Skerlecz Miklós, Drugeth János, Pálffy János, Sennyey Pongrác, Esterházy László Ignác) és József magyar királynak (Maholányi Ignác, Esterházy Mihály, Csáky Imre).²²

Tanulmányom következő részében öt Szent László-beszédet mutatok be a Jankovich-kolligátumból, amely közül négyet Cetto gyűjteménye is tartalmaz.

20 R. VÁRKONYI Ágnes, A „Királyi cédrus”, *Zrínyi Miklós beszéde Szent Lászlóról* = „Vállal magasb mindeneknél.” A Szent László-herma Győrbe érkezésének 400. évfordulóján megtartott tudományos konferencia előadásai, Arrabona Múzeumi Közlemények, 46(2008/1), 94.

21 A nevükön túl mást nem sikerült kideríteni róluk: Johann Joachim Slavata von Chlum császári kamarás (1649), Peter Schmidt (1657), Skerlecz Miklós (1673), Johann Friedrich Holtz (1682), Franz Karl von Grimus (1683), Johannes Antonius Sauer (1684), Johann Christoph Vorster (1685), Johann Anton Carl Strell A Strallenberg (1686), Franz Wolfgang Plöckner (1691), Ignatius Franciscus Xaverius Cetto (1693) és Adam Ignaz Wolfgang Otzenasseck (1694).

22 Fontosnak tartom kiemelni az ettől eltérő dedikációkat, amelyek Lippay György esztergomi érsekhez (Balassa Bálint), Rottal Jánoshoz, a Wesselényi-összeesküvés egyik vizsgálójához (Pataky János), I. Rákóczi Ferenc választott erdélyi fejedelemehez és édesanyjához, Báthory Zsófiához (Baranyai János György), Raimondo Montecuccoli olasz származású hadvezérhez (Nagy Zsigmond), III. Sobieski János lengyel királyhoz (Johann Friedrich Holtz), Emmerich Sinelli bécsi püspökhöz (Franz Karl von Grimus), Sebastian Faber bécsi apáthoz (Johannes Antonius Sauer), Carolus de Belchamps udvari tanácsoshoz (Johann Christoph Vorster), Guido von Starhemberg császári tábornagyhoz (Johann Anton Carl Strell A. Strallenberg), Esterházy Pál nádorhoz (Esterházy Gábor) és Kollonich Lipót esztergomi érsekhez (Ignatius Franciscus Xaverius Cetto) szóltak.

*Zrínyi Miklós beszéde*²³

A harmincéves háború során a Habsburg Birodalom a vereségek és a belső feszültségek miatt válságba került. Az anyagi gondok orvoslására, a protestáns svédek legyőzésére Pázmány Péter bíboros érsek VIII. Orbántól várt segítséget, de a francia diplomaták a Habsburgok ellen hangolták a pápát. Veszélybe került az Oszmán Birodalommal fennálló béke, s ezzel párhuzamosan I. Rákóczi György, az erdélyi fejedelem kapcsolata is megromlott a Portával.²⁴ Ezen eseménydús időszakban született meg gróf Zrínyi Miklós első prózai műve, amely az 1634-es Szent László napi ünnepségen hangzott el.²⁵ A nyomtatvány az egész világon egyedül a Jankovich-kolligátumban maradt fenn az utókor számára.²⁶

Felettebb érdekes, hogy az elnökség választása a tizennégy éves ifjúra esett, aki számos iskolában megfordult az évei során és csak pár hónapja tartózkodott a bécsi jezsuita kollégiumban.²⁷ A döntést befolyásolhatta, hogy a magyar nemzet prokurátori pozícióját 1634-ben Petrus Mariani de Napoli Croata Segniensis (1605–1665), egy horvát származású pap töltötte be,²⁸ továbbá Zrínyit a szigetvári hős leszármazottjaként, magyar királyi főlovászmesterként és a horvát báni rang várományosaként ismerték Bécsben. Horvátországban egyébként is nagy hagyománya volt Szent László tiszteletének. A szent király alapította a zágrábi püspökséget, ahol számos emléket és relikviát őriznek vele kapcsolatban,²⁹ például egy 11. századi palástot.³⁰ A zágrábi Mária mennybemenetele-székesegyház homlokzatán pedig a két szent király (István és László) szobra látható. Zrínyi életében is fontos szerepet tölthetett be a lovagkirály tisztelete, hiszen a második nevét Szent Lászlóról kapta.

A jezsuita gimnáziumba járó diák elé azt a feladatot tűzte a prokurátor, hogy Szent Lászlót, mint a lovagkirályi eszme megtestesítőjét (*Rex Miles*) állítsa párhuzamba

23 Az elemzésemben lévő rövidebb Zrínyi-idézeteket nem jelölöm külön jegyzetben. A teljes beszéd olvasható: *Zrínyi Miklós prózai művei*, s. a. r. Kovács Sándor Iván, Budapest, Zrínyi, 1985, 449–458.

24 R. VÁRKONYI, „*Királyi cédrus*”, i. m., 95.

25 A művet részletesen elemzi KULCSÁR Péter, *Zrínyi és az eszményi fejedelem: 1634–1656. A »Szent László-beszéd« és a »Mátyás-elmélkedések«* = Gróf Zrínyi Miklós elmélkedései Mátyás királyról, s. a. r. Kovács Sándor Iván, Kulcsár Péter, Budapest, Magyar Bibliofil Társaság, 1990, 50–59.

26 GÁBOR Csilla, *Ritmus, ismétlődés, történelemteológia, Zrínyi Miklós Syrena-kötetének példája* = Ritmus és ismétlés, interdiszciplináris párbeszéd III, szerk. Veress Károly, Kolozsvár, Egyetemi Műhely, 2015, 64.

27 FRAKNÓI Vilmos, *Zrínyi a költő tanulóévei*, Budapesti Szemle, 45(1917), 174.; R. VÁRKONYI, „*Királyi cédrus*”, i. m., 98.

28 KULCSÁR, *Zrínyi és az eszményi fejedelem*, i. m., 53.; R. VÁRKONYI, „*Királyi cédrus*”, i. m., 98.

29 R. VÁRKONYI, „*Királyi cédrus*”, i. m., 98.

30 KERNY Terézia, *László király szentté avatásának évfordulója*, Buksz, 5(1993), 196.

III. Ferdinánddal, az 1625-ben megkoronázott trónörökössel.³¹ A magyar társadalom minden rétege ismerte a pogányokkal harcoló szent király szimbólumát, amelyet a kortárs szónokok gyakran aktualizáltak a török elleni harc jegyében. II. Ferdinánd fia azonban nem az Oszmán Birodalom elleni hadjáratra készült 1634-ben, hanem a protestáns svédek legyőzésére. A feladat nehézségét tovább fokozta, hogy a tizen-négyszer éves Zrínyinek csupán két hónap állt rendelkezésére a nagyjából félórás beszéd³² megírására.

Zrínyi korának egyik legjelentősebb könyvgyűjtőjeként tekintélyes könyvtárat hozott létre Csáktornyan. Nyilvánvalóan fiatalkorában is vonzódott a könyvekhez, nagyon szeretett olvasni, így számos antik művet³³ és középkori magyar krónikát³⁴ fel tudott használni beszéde megalkotásához Bécsben. Szent László-orációjába beépítette Vergilius *Aeneis*ének híres sorát is: „Ucalegon, a szomszéd is égett már”, amelyet 16–17. század során számtalan szónok alkalmazott a török harcokra aktualizálva.³⁵ Később Zrínyi újra elővette az említett idézetet egy levelében 1658-ban, ahol a Magyarországot fenyegető oszmánok veszélyére akarta felhívni az olvasó figyelmét: „De ó jaj, már a szomszédban ég Ucalegon háza és szerencsétlenül állnak a mi dolgaink.”³⁶ Zrínyi Szent László legfőbb erényének személyes bátorságát tartotta, és dicsérte hadvezéri tehetségét. A lovagkirályt beszédében e tulajdonságai miatt Horatius Cocleshez és Hannibálhoz hasonlította.

31 KULCSÁR, *Zrínyi és az eszményi fejedelem, i. m.*, 54. „László, aki egykor király volt a földön, aztán szent lett a mennyben, most III. Ferdinándként ismét földi alakban jár közöttünk.”

32 *Virtus coronata Divi Ladislai I. Hungariae Regis, Inclytae Nationis Hungaricae Tutelarioris, triginta novem orationibus panegyricis per annos XXXIX. in Basilica Divi Stephani Proto-Martyris Viennae celebrata*, [Wien], Typis Andreae Heyinger ..., [1693], 49. – RMK III. 3792. „semihorae spatio”. Erre az adatra ZAVARSKÝ, *i. m.*, 374. hívta fel a figyelmet: „The length of the speech was probably limited half an hour on average, as can be assumed from oration delivered in 1659.” Csáky Péter említette meg 1659-es beszédében (*Rex Pacificus*) a terjedelmet.

33 *A Bibliotheca Zriniana története és állománya*, írták és összeáll. Hauser Gábor, Klaniczay Tibor, Kovács Sándor Iván, Monok István, Orlovsky Géza, Budapest, Argumentum, 1991. A következő szerzők azonosíthatók a könyvtárából a Szent László-orációval összefüggésben: Ezópusz, Silius Italicus, Vergilius és Hésziodosz.

34 *A Bibliotheca Zriniana, i. m.*, Bonfini-példány: 163–165. Thuróczy-példány: 363.

35 R. VÁRKONYI Ágnes, *Az egység jelképei a megosztottság másfél évszázadában Magyarországon* = Kard és koszorú, Ezer év magyar uralmi és katonai jelképei, A Hadtörténeti Múzeum Értesítője, 4(2001), 65. Például Macedóniai László nagyváradi püspök beszéde a nürnbergi birodalmi gyűlésen 1552-ben. „Ez a Magyarországot mardosó láng, ha időben el nem fojtják, rövidesen széltevében elharapózik, s az egész keresztény világot nagy tűzvészbe borítja (...) messzire terjedt napjainkban széles e világon Mohamed tűzvésze (...) s már a szomszéd háza ég”.

36 R. VÁRKONYI, *Az egység jelképei, i. m.*, 72–73.

A magyar krónikák közül Antonio Bonfini és Thuróczy János műveit, illetve a Szent László-legendákat hasznosította.³⁷ A *Thuróczy-krónika* volt a legjelentősebb képekkel illusztrált, magyar történelmet bemutató alkotás a Nádasdy-féle *Mausoleum* megjelenéséig. Thuróczy munkáját 1488-ban kétszer is kiadták (Brünnben márciusban, Augsburgban júniusban) összesen 800 példányban, amelyek negyede ma is kézbe vehető, mint például Zrínyi Miklós kötete Zágrábban. Ez a két kiadás 1488 és 1664 között az egyik legfontosabb nyomtatott képi forrás volt Magyarország történetére. Thuróczy művének augsburgi kiadásában Szent László lovas ábrázolása³⁸ egyedülálló, hiszen a többi magyar király, beleértve Szent Istvánt is, trónon ül.³⁹ Hatása Zrínyi beszédében is érződik, ahol Szent László katona-királyként jelenik meg.

Az oráció fő részében Szent László életrajzán keresztül mutatta be az uralkodói erőnyeket és a jó kormányzás alapjait. A megadott feladathoz híven a legfontosabb katonai tulajdonságait emelte ki. Szent László dicső haditetteinek leírásában olykor a túlzás eszközét is használta.⁴⁰ Ahogyan Zrínyi fogalmazott: „[Szent László] Dáciát Magyarországhoz csatolta, Illiricumot meghódította, Dalmatiát leigázta, a Sarmaták országába nyomult, a ruthéneket megalázta, a kunokat megsemmisítette.” Nem egy középkori lovagkirály, hanem a kor katona-király ideálja elevenedett meg a beszédben: a király, aki maga vezeti a hadsereget, együtt él és harcol vitézeivel, megküzdve az időjárás viszontagságaival, a fáradtsággal és az éhséggel.

Szent László keresztényi cselekedeteiről, bőkezűségéről, építkezéseiről Zrínyi csak röviden számolt be, továbbá egy kivételével hiányoznak belőle a szent király csodáira való utalások. A reneszánsz és a humanizmus hatására Szent László vallássosságáról uralkodói és katonai erőnyekre került át a hangsúly, amely Antonio Bonfini műveiben is megfigyelhető. A 16. század elején megjelenő reformáció még inkább felerősítette ezt a folyamatot, hiszen a protestáns egyházak elutasítják a szentek tiszteletét. A Szent László-kultuszt csupán a hagyományok mentették meg az enyészettől.⁴¹ E változások okozhatták, hogy Zrínyi egyedül Szent László harmadik csodáját szőtte bele a beszédbe. Valószínűleg a diákot ismét Bonfini ihlette meg, aki csak

37 FRANKNÓI, *Zrínyi Miklós a költő első irodalmi műve*, i. b., 147.

38 KERNY Terézia, *Szent László lovas ábrázolásai*, *Ars Hungarica*, 21(1993/1), 42. „ám az 57. lapon [az augsburgi kiadásban] Szent László nem trónuson, hanem lovon ül, szakítva a konzervatív ikonográfiai hagyománnyal.” A brünni kiadásban még Szent László is trónuson ülve látható.

39 RÓZSA György, *A Thuróczy-krónika illusztrációinak forrásai és a középkori magyar királyok ikonográfiája* = *Grafikatörténeti tanulmányok, Fejezetek a magyar vonatkozású grafikai ábrázolások múltjából*, Budapest, Akadémiai, 1998, 11.

40 JÁNOS István, *Királyi cédrus: Zrínyi Miklós Szent László-képe*, *Holnap*, 3(1992/12), 38. „Zrínyi beszéde számos legendai-krónikai elemet tartalmaz, a László-legendán kívül főleg Thuróczy János és Bonfini műveiből merítenek, az átvételek azonban ott kapnak különleges hangsúlyt, ahol a lovagi-hadvezéri erőnyeket nyomatékosítják, természetesen adatolják.”

41 R. VÁRKONYI, „*Királyi cédrus*”, i. m., 96.

két csodát említett meg művében az eredeti harból. A jezsuita diák azonban nem szó szerint vette át a csoda történetét, ugyanis az ő változatában az ökrök húzzák a szekeret, míg az eredeti legendában és Bonfini könyvében a kocsi az állatok segítségével nélkül jut el Váradra.⁴²

Antonio Bonfini

„Akikre a szent test őrizését bízták, Várad felé haladnak, viszik a tetemet, miközben a fáradtságtól meg a szüntelen szomorodástól kimerülve mély álomba merülnek (...) és egészen a nap harmadik órájáig horkolnak. A szekér, amelyre a tetemet felrakták, önmagától megindul, ökrök nélkül, hiszen azokat előzőleg eleresztették legelni, és terhét egyenesen viszi Váradra, (...) ahol László szelleme a temetséget óhajtja.”⁴³

Karthauzi névtelen

„És mikoron az szálláson elnyugodtak vóna (...) kelének fel reggel hollal, hogy tovább mennének, láták hát hogy nincsen ott az szekér, sem az szent test. Megszomorodának rajta, és futosván tétova, es kérdőzködvén, ha ki látta vóna? de mikoron Várad felé tértenek vóna, látták: hát minden emberr segődelem nélkül Várad felé mégyen az szent test mind szekerestől: látván a nagy isteni csodát, es dicsérék Ūristent.”⁴⁴

Zrínyi Miklós

„Ismert (...) váradi emlékmű, (...) amfiteátrum (...) amit beszédem befőzésül kell megtennem, hiszen a halottaskocsi elé fogott barmok egyedül az istenség ösztökélésére és irányításával László holttestét és szent maradványait önszántukból e váradi csodahelyhez akarták vinni, (...) a barmok csodatételét végrehajtó szekerek beszélnek csodaképp a szentséges, általunk ma ünnepelt László utolsó csodájáról.”⁴⁵

A jezsuita diák számos jól ismert metaforát és hasonlatot felhasznált beszédében Szent László jellemzésére, mint a „mennyei király” vagy a „fejedelmek áldott csillaga”. Az oráció során azonban egy különleges szimbólumhoz, a „királyi cédrus”-hoz tért vissza minden gondolatmenetében. A téma kutatói szerint a Szent László napi

42 A középkori krónika-gyűjteményekben (*Budai- és Képes Krónika* családja) ez a történet nem szerepel, így Zrínyi Miklós nem vehette például Thuróczy János művéből, ami egyébként megvolt – mint már említettem – a csáktornyai könyvtárban (Brünn, 1488). Ez azért is fontos, mert Bonfini forrásként felhasználta a Szent László legendák ezen részét, amelyek nem szerepelnek latin nyelvű történeti munkáinkban.

43 Antonio BONFINI, *A magyar történelem tizedei*, ford. Kulcsár Péter, az online változatot használtam a Balassi Kiadó honlapjáról: <http://www.balassikiado.hu/BB/netre/html/bonfini.html> (letöltés: 2018.01.25.)

44 *Karthauzi névtelen* = *A magyar középkor irodalma*, vál., szöveg gond. és a jegy. V. Kovács Sándor, Budapest, Szépirodalmi, 1984, 938.

45 Zrínyi Miklós prózai művei, i. m., 1985, 458.

szónokok közül egyedül Zrínyi tisztelte meg ezzel a jelzővel a „szentéletű királyt”.⁴⁶ Természetesen a cédrusfa egy egyetemes szimbólum, amellyel számos kultúrában találkozhatunk az antikvitástól a barokk koráig.⁴⁷ A híres libanoni cédrus jelképe az évszázadok során nagyon különböző, akár ellentétes jelentéseket is hordozhatott. A középkori felfogás szerint az Istentől származó királyi hatalmat jelentette. A reneszánsz irodalomban az örökkévalóság és a szépség, a hatalom és a hírnév szimbólumaként jelent meg, amelyet Shakespeare, Tasso és Racine is alkalmazott. A katolikus és református egyházak egyaránt felhasználták az Ótestamentum cédrusos himnuszait és festették e jelképet templomaik mennyezetére három részre szakadt Magyarországon.⁴⁸

A 17. században a „királyi cédrus” jelzővel olyan uralkodókat illették, akik testben, lélekben és szellemben kiválóak voltak, támogatták a szegényeket és elesetteket és belső békét hoztak országukba. Zrínyi kortársa, Cesare Ripa (1550–1622) olasz ikonográfus *Iconologia* című művének számos kiadásában foglalkozott a cédrus szimbólum jelentéskörének leírásával. Az 1603-as kiadásában az irgalmas jelzővel bővítette az általános 17. századi értelmezést, az 1613-as kiadásában pedig a cédrust az Akadémia jelképévé tette, mivel „a cédrus az örökkévalóság szimbóluma”.⁴⁹

Zrínyi a libanoni cédrus metaforája felhasználásával jellemezte Szent Lászlót. A cédrusok „fejüket összehasonlíthatatlan magasságba emelik a többi fa fölé, majd dús virágot és bőséges gyümölcsöt hoznak”, amivel a szent király különleges testi adottságaira, kimagasló személyiségére utalt. A diák ezt valószínűleg Antonio Bonfininél olvashatta,⁵⁰ aki úgy vélekedett, hogy Szent László, „a többi ember közül vállal kimagaslott”, továbbá „ítélkezéskor oly nagy mérsékletet tanúsított, hogy nemcsak igazságosnak, hanem irgalmasnak is tartották, ezért melléknevén kegyesnek nevezték”, amivel beteljesedik az *Iconologia* 1603-as kiadásában szereplő értelmezés. Bonfini művének egy kiadása egyébként csáktornyai könyvtárában is megtalálható volt.⁵¹

46 R. VÁRKONYI, „Királyi cédrus”, i. m., 103.

47 Érdemes megemlíteni, hogy a cédrus szimbólum a későbbi korszakokban is tovább él. Egyik leghíresebb modern jelképe Csontváry Kosztka Tivadar *Magányos cédrus* című festménye (1907).

48 R. Várkonyi, „Királyi cédrus”, i. m., 102.; Shakespeare: VIII. Henrik, V. felvonás „Nagy híre lesz, új népeket teremt, / Virul s mint bérci cédrus, ágait / Kitérja szerte a völgyek fölé. / Unokáink mindezt látják, megérik, / S a mennyet áldják!” Weöres Sándor fordítása.; Zsoltárok könyve, 92. zsoltár 13. verse. „Az igaz virul, mint a pálma, fölfelé nő, mint a Libanon cédrusa.” <http://szentiras.hu/SZIT/Zsolt92> (letöltés: 2018.01.11.)

49 R. VÁRKONYI, „Királyi cédrus”, i. m., 103.

50 R. VÁRKONYI, „Királyi cédrus”, i. m., 100. „László király életrajzát a bécsi diák a krónikák és prédikációk elbeszéléseiből és főleg Bonfiniből szűrte le.”

51 A *Bibliotheca Zriniana*, i. m., 165. A Zrínyi-könyvtár kutatói szerint „a középkori magyar történetre [Antonio Bonfini] Zrínyi fő forrása. Figyelmes tanulmányozásáról tanúskodik számos könyvbejegyzése.”

Összefoglalva a kortárs beszédek között Zrínyi műve egyedülálló gazdag szimbólumkészlete miatt.

A 17. századi Szent László-beszédek másik tengelyét az aktuális politikai helyzetre való utalások alkották. A prokurátortól Zrínyi azt a feladatot kapta, hogy állítson párhuzamot Szent László és III. Ferdinánd között. A jezsuita diák ugyan eleget tesz a kérésnek, de csak kétszer említi a trónörököst – a címben és az oráció végén, ahol a lovagkirály katonai erényeivel ruházta fel III. Ferdinándot. A leírás azonban igen távol állt a valóságtól, ugyanis III. Ferdinánd nem a harc, hanem a zene, a művészet és a tudomány iránt érdeklődött.

„Mindehhez azt az egyetlen fohászt teszem hozzá, hogy ha hasonló kezdetet csodálunk a mi hadak élén járó Marsunkban, III. Ferdinándban, a valamennyiünk reményeihez legméltóbb uralkodóban, és ő minden tekintetben megfelel László harcias, de felnőtt erényű ifjúságának, majd akkor is, miután ellenségeit legyőzte és azok engedelmességet fogadtak, a már égben lakozó László segítségére és példájára támaszkodva, diadallal eltelten, a hathatós szent támogatásával tegye halhatatlanná virtussal szerzett dicső hírnevét.”⁵²

Szent László jelképezte a jó uralkodót, aki nem csak „a vér nemességével büszkélkedik”, hiszen megvédte az országot a külső és belső ellenségektől, azaz Salamontól és a kunoktól. Könnyen elképzelhető, hogy e szakasz Bécs politikája ellen szól, amely a magyar trónt örökletessé kívánta tenni a Habsburg-ház számára.⁵³ Az oráció különlegességét adja, hogy Zrínyi a 17. század viszonyaival jellemezte Szent László korát, amellyel bemutatta, hogy egy jó uralkodó ilyen viszonyok között is meg tudja teremteni a békét és a belső rendet.

„Meggszűnt a kereskedelem, eltűnt az adó, az egész ország felfordult, a nép megzavarodott, a polgár a nyakát fenyegető járomtól rettegett, az ellenség vadsága és roppant tömege miatt mindenki az ország pusztulását jósolta.”

Emellett Zrínyi a beszédben hangsúlyozta, hogy Szent László nemcsak Magyarországnak, hanem az egész „kereszténységnek is oltalmazója”, amellyel ismét párhuzamot von a két korszak között. Lehetséges, hogy orációjával kívánta felhívni a keresztény hatalmak figyelmét arra, hogy Magyarország védelme az egész *Christiana Respublica* feladata. A szónoklat záró szakasza mindenképpen bizonyítja, hogy gondolatait széles közönségnek szánta és „ezek legyenek hírmondók az egész világ számára”. Szent László történetén keresztül tehát egyértelműen utal az Oszmán Birodalom elleni háború programjára.

⁵² Zrínyi Miklós prózai művei, i. m., 1985, 458.

⁵³ R. VÁRKONYI, „Királyi cédrus”, i. m., 104.

„(...) Orbán pápa és az egész kereszténység a török vadság megfékezését, a Megváltó szent sírjának visszahódítását egyhangú szavazattal és az egész keresztény világ közös határozatával a megpihent vitézi virtusra bízta (...).”⁵⁴

A szónok kora miatt sokakban felmerült, hogy a prédikációt valójában Zrínyi egyik tanára írta. Franknoi Vilmos vetette fel először 1917-ben, hogy az oráció nem feltétlenül a tizennégy éves diák önálló munkája.⁵⁵ Ám Kulcsár Péter meggyőzően bebizonyította, hogy „a szöveg mindenestől Zrínyi Miklós fogalmazványa.”⁵⁶ Kulcsár érvelése rámutat arra, hogy „kétségkívül gyermektegg gondolkodásról tanúskodik, hogy a legfőbb uralkodói erénynek itt még a személyes bátorságot tartja.”⁵⁷

Bár az orációt valószínűleg Zrínyi fogalmazta, a mögötte álló politikai gondolatok nem feltétlenül a sajátjai. A beszédben megjelentek Zrínyi későbbi politikai programjának alapjai, amelyeket először 1648-ban fejtett ki.⁵⁸ A korban jellemző volt, hogy nem maga a szónok, hanem egy tanár írta a szöveget, ezért feltüntették a prokurátor nevét is az oráció elején. Zrínyi beszédében és a címlapon azonban nem olvasható a prokurátor vagy a tanár neve. R. Várkonyi Ágnes azt feltételezte, hogy készült egy olyan címlap, ahol szerepelt ez a név, de az elveszett az évszázadok során.⁵⁹ Talán ezért ragasztotta Jankovich Miklós a világon csak egyetlen példányban fellelhető Zrínyi-oráció elé egy másik beszéd (amit Esterházy László Ignác írt) díszcímlapját.

A legelterjedtebb elgondolás szerint Zrínyi nevelője, Pázmány Péter hatott az ifjú politikai nézeteire. Az esztergomi érsek Váradon született, amely a Szent László-kultusz egyik legfontosabb központja volt. Ezen kívül Pázmány sokat foglalkozott a magyar szentek kultuszának terjesztésével, hogy Magyarország kultúráját Európa szerves részévé tegye. Pázmány orációiban is megjelent Szent László, mint az „*Athleta Christi*” eszmének megtestesítője, amellyel azt hangsúlyozta, hogy szent királyunk nemcsak Magyarország, hanem az egész nyugati kereszténység megmentője. A bíboros fogalmazta meg egy nemzetközi koalíció szükségességét a török kiűzésére Európából. A pápától, VIII. Orbántól várt segítséget terve megvalósításához. Pázmány szerint a pápa feladata, hogy a keresztény hatalmakat kibékítve alkossanak

54 Zrínyi prózai művei, i. m., 457.

55 FRANKNOI, Zrínyi Miklós a költő első irodalmi műve, i. b., 148. „Mindazonáltal kétséges, vajon Zrínyi Miklós maga fogalmazta-e a beszédet, avagy tanára készítette számára.”

56 Zrínyi Miklós összes művei, szerk. Kovács Sándor Iván és Kulcsár Péter, Budapest, Akadémiai, 2004, 46. „(...) a stílus, a szerkezet és a grammatika pedig olyannyira egyéni, egyfelől annyira bonyolult, másfelől annyira primitív, hogy sokkal inkább írható egy magát (okkal) nagyra tartó kamasz, mint egy gyakorló tanár számlájára.”

57 Zrínyi Miklós prózai művei, Zrínyi Miklós összes művei, szerk. Kovács Sándor Iván, Kulcsár Péter, Budapest, Kortárs, 2003, 956.

58 R. VÁRKONYI, „Királyi cédrus”, i. m., 105.

59 R. VÁRKONYI, „Királyi cédrus”, i. m., 106.

szövetséget az Oszmán Birodalom ellen. Pázmány diplomataként többször is megfordult az Egyházi Államban, de nem ért el jelentős sikereket az erőteljes francia befolyás miatt. Elképzelhető, hogy Pázmány szorgalmazta a tizennégy éves Zrínyi kiválasztását a Szent László napi szónok pozíciójára. Az esztergomi érsek ezzel kívánta ráébreszteni az ifjút hivatására, mivel családi háttere miatt nagy tettekre volt hivatott. Ez a fellépés tette lehetővé Zrínyi bemutatkozását az udvari és a magyar politikai elit előtt.⁶⁰

Zrínyi későbbi műveiben gyakran alkalmazott példákat a magyar történelemből, ám „Szent Lászlót mégis csak egyszer”,⁶¹ a *Mátyás király életéről való elmélkedésekben* említette meg. Kulcsár Péter szerint „a *László-beszéd* és a *Mátyás-elmélkedések* között egyrészt formai, másrészt mély felfogásbeli párhuzam mutatható ki”.⁶² Zrínyi a cédrus szimbólumot pedig egyetlen munkájában sem használta többet.⁶³

60 R. VÁRKONYI, „*Királyi cédrus*”, i. m., 106. „Korábban már úgy láttam, hogy Zrínyi beszédére Pázmány eszméi hatottak. Az *Oratio* mélyrehatóbb vizsgálatai ugyancsak ebbe az irányba mutatnak. Pázmány politikájával több vonatkozásban is összefüggésben lehet Zrínyi Szent László-beszéde.”

61 R. VÁRKONYI, „*Királyi cédrus*”, i. m., 112.; Zrínyi Miklós prózai művei, i. m., 1985, 191. „Igy cselekedett László király is (...)”.

62 KULCSÁR, *Zrínyi és az eszményi fejedelem*, i. m., 55. „Akár Zrínyitől származnak az 1634-ben kifejtett gondolatok, akár mástól leste el azokat, azok már gyermekkorában belerögződtek az elméjébe, és hűsz esztendő múlva is emlékezett azokra.”

63 R. VÁRKONYI, „*Királyi cédrus*”, i. m., 114.

Francia műfordítás

A műfordító verseny szövege Georges Perec 1965-ben megjelent regényének részlete. A regény az 1960-as évek fogyasztói társadalmát ábrázolja, tematikájában pedig a tizenegyedikes francia fakultációs csoport Mai 1968 c. projektjéhez kapcsolódik. A verseny első helyezettje Szabó Milán (12. b), az ő fordítását tesszük itt közzé.

Georges Perec

Les choses (extrait)

Une histoire des années soixante

Jérôme avait vingt-quatre ans. Sylvie en avait vingt-deux. Ils étaient tous deux psychosociologues. Ce travail, qui n'était pas exactement un métier, ni même une profession, consistait à interviewer des gens, selon diverses techniques, sur des sujets variés. C'était un travail difficile, qui exigeait, pour le moins, une forte concentration nerveuse, mais il ne manquait pas d'intérêt, était relativement bien payé, et leur laissait un temps libre appréciable. (...)

Depuis plusieurs années déjà, les études de motivation avaient fait leur apparition en France. Cette année-là, elles étaient encore en pleine expansion. De nouvelles agences se créaient chaque mois, à partir de rien, ou presque. On y trouvait facilement du travail. Il s'agissait, la plupart du temps, d'aller dans les jardins publics, à la sortie des écoles, ou dans les H.L.M. de banlieue, demander à des mères de famille si elles avaient remarqué quelque publicité récente, et ce qu'elles en pensaient. Ces sondages-express, appelés testings ou enquêtes-minute, étaient payés cent francs. C'était peu, mais c'était mieux que le baby-sitting, que les gardes de nuit, que la plonge, que tous les emplois dérisoires – distribution de prospectus, écritures, minutage d'émissions publicitaires, vente à la sauvette, lumpen-tapirat – traditionnellement réservés aux étudiants. (...)

Et pendant quatre ans, peut-être plus, ils explorèrent, interviewèrent, analysèrent. Pourquoi les aspirateurs-traîneaux se vendent-ils si mal ? Que pense-t-on, dans les milieux de modeste extraction de la chicorée ? Aime-t-on la purée toute faite, et pourquoi

Georges Perec

A dolgok (részlet)

Történet a hatvanas évekből

Jérôme huszonnégy éves volt. Sylvie huszonkettő. Mindketten szociálpszichológusok voltak. Ez a munka, ami nem is egészen szakma, se nem hivatás, interjúk készítését takarta különböző témákban többféle technika alapján. Nehéz munka volt, komoly szellemi koncentrációt igényelt, ám unalmasnak nem lehetett nevezni, viszonylag jól fizetett, és mellette meglehetősen sok szabad idejük is maradt. (...)

A motivációs kutatások már több évvel korábban megjelentek Franciaországban. Abban az évben ez a kutatási ág továbbra is fel-futóban volt. Újabb és újabb ügynökségek jöttek létre minden hónapban a semmiből vagy majdnem semmiből. Könnyen lehetett náluk munkához jutni. A legtöbb esetben parkokba, iskolákhoz, vagy külvárosi lakótelepekre kellett menniük, hogy megkérdezzenek családanyákat arról, hogy feltűnt-e nekik bármilyen reklám az utóbbi időben, és hogy mit gondolnak ezekről. Ezekért a gyors közvélemény-kutatásokért, amit „testingnek” vagy egyperces felmérésnek is neveznek, száz frankot kaptak. Ez kevés, de még így is jobb, mint a bébiszittelés, az éjjeliörkődés, a mosogatás vagy bármilyen más jelentéktelen munka, mint a szórólapozás, könyvelés, a reklámok ütemezése, feketén való árusítás (...) - amiket hagyományosan diákokra bízna. (...)

És négy vagy talán több éven is keresztül kutattak, interjúztak, elemeztek. Miért fogynak a húzós porszívók ilyen rosszul? Mit gondolnak az alacsonyabb társadalmi rétegek a cikóriáról? Szeretik-e az emberek az előre

? Parce qu'elle est légère ? Parce qu'elle est onctueuse ? Parce qu'elle est si facile à faire : un geste et hop ? Trouve-t-on que les voitures d'enfants sont chères ? N'est-on pas toujours prêt à faire un sacrifice pour le confort des petits ? Comment votera la Française ? Aime-t-on le fromage en tube ? Est-on pour ou contre les transports en commun ? À quoi fait-on d'abord attention en mangeant un yaourt : à la couleur ? à la consistance ? au goût ? au parfum naturel ? Lisez-vous beaucoup, un peu, pas du tout ? Allez-vous au restaurant ? Aimeriez-vous, madame, donner en location votre chambre à un Noir ? Que pense-t-on, franchement, de la retraite des vieux ? Que pense la jeunesse ? Que pensent les cadres ? Que pense la femme de trente ans ? Que pensez-vous des vacances ? Où passez-vous vos vacances ? Aimez-vous les plats surgelés ? Combien pensez-vous que ça coûte un briquet comme ça ? Quelles qualités demandez-vous à votre matelas ? Pouvez-vous me décrire un homme qui aime les pâtes ? Que pensez-vous de votre machine à laver ? Est-ce que vous en êtes satisfaite ? Est-ce qu'elle ne mousse pas trop ? Est-ce qu'elle lave bien ? Est-ce qu'elle déchire le linge ? Est-ce qu'elle sèche le linge ? Est-ce que vous préféreriez une machine à laver qui sécherait votre linge aussi ? Et la sécurité à la mine, est-elle bien faite, ou pas assez selon vous ? (...)

Il y eut la lessive, le linge qui sèche, le repassage. Le gaz, l'électricité, le téléphone. Les enfants. Les vêtements et les sous-vêtements. La moutarde. Les soupes en sachets, les soupes en boîtes. Les cheveux : comment les laver, comment les teindre, comment les faire tenir, comment les faire briller. Les étudiants, les ongles, les sirops pour la toux, les machines à écrire, les engrais, les tracteurs, les loisirs, les cadeaux, la papeterie, le blanc, la politique, les autoroutes, les boissons alcoolisées, les eaux minérales, les fromages et les conserves, les lampes et les rideaux, les assurances, le jardinage.

Rien de ce qui était humain ne leur fut étranger.

elkészített krumplipürét, és miért? Azért, mert könnyű? Azért, mert krémes? Azért, mert olyan könnyű elkészíteni: egy mozdulat és már kész is? Az emberek drágának találják a babakocsikat? Hát nem vagyunk mindig készek áldozatot hozni a kicsik kényelméért? Kire szavaznak majd a francia nők? Szeretik-e az emberek a tubusos sajtot? Kedvelik vagy sem a tömegközlekedést? Mire figyelünk fel először, mikor joghurtot eszünk: a színére? az állagára? az ízére? a természetes aromára? Ön sokat, keveset vagy egyáltalán nem olvas? Jár étterembe? Asszonyom, ön hajlandó lenne kiadni a szobáját egy feketének? Mit gondolnak valójában az emberek a nyugdíjról? Mit gondolnak a fiatalok? Mit gondolnak a vezető beosztásúak? Mit gondolnak a harmincéves nők? Ön mit gondol a fizetett szabadságról? Hol tölti a szabadságát? Szereti a mélyfagyasztott ételeket? Mit gondol, mennyibe kerül egy ilyen öngyújtó? Mik az elvárásai a matracával szemben? Tudna jellemezni egy férfit, aki szereti a tésztát? Mit gondol a mosógépéről? Elégedett vele? Nem habzik túlságosan? Jól mos? Elszakítja a szennyes ruhát? Megszárítja a ruhát? Szeretne ön inkább egy olyan mosógépet, ami meg is szárítja a ruhát? És ön szerint biztonsági szempontból megfelelőek a bányák vagy nem eléggé? (...)

Volt a mosószer, a száradó ruhák, a vasalás. A gáz, az áram, a telefon. A gyerekek. A ruhák és az alsóneműk. A mustár. A zacskós levesek, a dobozos levesek. A haj: hogyan kell megmosni, befesteni, tartást adni neki, csillogóvá tenni. Az egyetemi hallgatók, a körmök, a köhögés elleni szirupok, az írógépek, a trágya, a traktorok, a szabadidő, az ajándékok, a papírboltok, az ágynemű, a politika, az autópályák, a szeszesitalok, az ásványvíz, a sajtok és a konzervek, a lámpák és a függönyök, a biztosítások, a kertészkedés.

Semmi, ami emberi, nem volt számukra idegen.

Szigetvári Zsófia (9. a) novellái és versei

A szerző ezekkel a művekkal a Tompa pályázat legmagasabb díját nyerte el.

813 lépés

„Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc... Jaj, rosszul áll a nyakkendőm, igen, egy picit balra, így ni, várjunk, hétnél vagy nyolcnál tartottam?! Azt hiszem, hét, talán nyolc, esetleg kilenc...”

Idegesen babráltam a kezemben lévő zacskót, óvatosan gyűröggettem, nehogy kiszakadjon, mert akkor kárba veszne a madáreledel, amit elég drágán lehet kapni, ráadásul a nemrég kitisztított cipőmnek is annyi lenne, és nem szerettem volna koszos lábbelivel végigs lattatni az utcán. Tehetetlenül topogtam, várva az isteni csodát, (amiben mellelleg egyáltalán nem hiszek), nem tudom, visszamenjek az ajtóig, vagy egyszerűen folytassam a számolást. És mi van, ha nullától újrakezdeném, az csalásnak számít? Fogalmam sem volt, mitévő legyek. Eddig még ilyen sosem fordult velem elő, de ennek is meg kellett történnie, biztos van rá megoldás, vagy ha nincs, majd találok, mint mindig. Minden problémámat megoldottam, sokszor könnyebben, néhányszor nehezebben, de egyedül. Isten és az emberek nélkül is sikerült, sosem szorultam mások segítségére, mert a többiek csak elrontották, amit én gondosan megterveztem, lerombolták a tökéletesen kidolgozott művem, s kezddhettem az egészet előről. Persze, ezután elvárták, hogy legyek velük türelmes és megértő, na még mit nem?! Az Isten ugyanúgy megbüntetheti a bűnös embereket, akkor én mért ne tehetném meg ezt? Elég volt egy rossz megjegyzés a munkájukról, rögtön rohantak a szerkesztőségbe, s másnap az újság címlapján díszlelgtem, hogy lelkiileg terrorizáltam a munkásokat, akik szívük-lelkük kitették, és tessék, ez volt érte a hála! Elismerem, tényleg leszidtam olykor a dolgozókat, de nyilván azért tettem, mert nem végezték tisztességesen a rájuk bízott feladatot! Miattuk vesztettem el mindent, miattuk vagyok most itt, és miattuk felejtettem el, hol tartok a számolásban!

– Elnézést, uram, jól érzi magát?

Úgy rezzentem össze, mintha áram rázott volna meg. Egy nő állt mellettem, nagy kék szemeivel végigmért, hosszú aranybarna haját borzolta a reggeli szél, és ahogy közelebb hajolt hozzám, az egyik tincs az arcomhoz ért. Undorodva hátrahőköltem, odakaptam az államhoz, és addig vakartam, míg belém nem nyilallt a fájdalom, égett a „seb”, úgy éreztem, egy bombát robbantottak fel tőlem pár száz méterre és egy szilánkja leszakította a fél fejem, legszívesebben letéptem volna a bőrt, de féltem túlságosan megrémiszteném vele a hölgyet, aki döbbenten bámult rám, mint egy gyönyörű márványszobor egy múzeumban a nézelődőkre.

– Elnézést – suttogtam.

A körmeimre vér tapadt, majdnem elhántam magam a látványtól, nem akartam a nadrágomba törölni, mert ahhoz túl tiszta volt, zsebkendőt nem hoztam, így jobb híján a hátam mögött összekulcsoltam, akárcsak Winston Churchill a fotókon. A nő eközben egy szalaggal felfogta a haját, most már eltűnt az arcáról a meglepődés, vonásai kisimultak, száját becsukta, és fülében ott csillogott, ott csillogott...

– Egy gyöngyfülbevaló...

Hirtelen minden sokkal szebb lett, az utca, a szálloda, a bérházak, a pocsolya, a nő, az élet... Elfeledkeztem az engem ért sérelmekről, a Nobel-díjról, ami most elérhetőbbnek tűnt, mint bármi máskor, Edisonról, arról a szenilis hülyéről, akit mindig csak a pénz érdekelt, és arról a másikról, aki bennem élt, él, és élni fog, amíg meg nem halok.

– Inkább előről kezdem a számolást – jelentettem ki. A hölgy rám mosolygott, majd tovább sétált. Most, így visszagondolva, mondhattam volna neki valami mást is; mondjuk: „Milyen jól áll Önnek ez a lila ruha”, vagy: „Tudja az én lányom is ilyen parfümöt használ!”, ez persze hazugság, nincs lányom, ebből pedig következik, hogy neki sem lehet parfümje. Tiszta sor, majd megírom Twainnek, kíváncsi vagyok, ő mit szól ehhez az egészhez. Egy újabb adag magot szórok a galambok elé, azok odarepülnek és felcsipegetik, az egyikük hasonlít arra a fülbevalós hölgyre, fehér tollak vannak a nyakán, és szürkés lilák a szárnyai.

A szállodától a Central Parkig 813 lépést kell megtenni, plusz, hét vagy nyolc, esetleg kilenc lépés, hazafele majd kijavítom a számolást.

Egy nő

Idegesen tördeltem a kezem. Lehajtottam a fejem, és halkán suttogtam a betanult szövegem. „Ez az állás egy új esélyt adna, segítene nekem kimászni abból a gödörből, amibe belezuhantam, ígérem, minden erőmmel azon leszek, hogy az összes rám bízott feladatot tökéletesen teljesítsem...”

Nagyot sóhajtottam. Remélem sikerülni fog, és nem hiába volt az a sok erőfeszítés. A szállóban a többiek elragadtatva néztek reggel, indulás előtt.

– Lilla, mint egy igazi hercegnő! – csapta össze két kezét a konyhas néni.

Mindenki mondott nekem valami bátorító szót, sokan a kölcsönkapott bundát dicsérték, hogy milyen jól áll, és biztos le fogom nyűgözni az igazgatót vele, míg mások a csodálatos körömlakkomat emelték ki. Valóban nagyon szép lett a végeredmény, pedig tegnap este, miközben Hajni ott vesződött vele, olyan esetlennek, és túlságosan is giccsesnek tűnt, de most, hogy így megnézem a lámpa fényében, egészen jól mutat, a rózsaszín ezzel a világoszöld árnyalattal. „Ezt bizony az Angelina

Jolie is megirigyelné” – gondoltam vidáman. Hirtelen az állást elérhetőnek, és ezt az átkozott, nyomorult életet pedig élvezhetőnek éreztem. Pedig pár hónappal ezelőtt még az utcasarkon hevertem, kezemben egy olcsó boros üveggel, amit az oktogoni Abc-ben vettem. Szinte már el is felejtettem milyen részegnek lenni. Az a jól ismert bizsergés, és az utána következő hasogató fejfájás már mind a múlté. Helyette végre tudok józanul gondolkodni, sőt még több, összefüggő mondatot is képes vagyok elmondani, anélkül, hogy megakadna a nyelvem. Ez persze a „normális” ember számára furcsán hangzik, sőt még ki is nevetnek néha, amikor előhozakodok ezzel, de nekem ez nagyon sokat jelent, ezért mindenkinek eldicsekedek vele. Mintha egy hatalmas titokra jöttem volna rá, nem tudom, mintha tudnám mi az élet értelme, úgy mesélem el. Pedig csak egy lecsúszott, vén szatyor vagyok, aki azt is elfelejtette az évek során, hogy kell pirítóst csinálni.....

– Következő: Kiss Lilla! – nyitotta ki egy helyes fiatalember az ajtót.

Mély levegőt vettem, becsuktam a szemem, és elképzeltam magam, mint pincérnő. Csodálatos fehér ing van rajtam, és fekete szoknya. Minden vendégre legalább egyszer rámosolygok, kezemben kör alakú, fényes tálca, rajta aprósütemény és két kávé.

– Parancsoljanak! – mondom bűgő hangon. Egy idős házaspár elé lerakom a kávé, és a sütit, ők összenéznek, majd a férfi a kezembe nyom egy ötszázast, én nevetve megköszönöm, és már veszem is fel a következő rendelést. Magabiztosan felálltam, és odamentem a férfinak. Ő is jól megnézte a gyönyörű bundám.

– Erre tessék!

Előre engedett! Rég nem találkoztam udvarias emberrel. A szálláson csak fogatlan, ráncos, tapló alakok ödöngenek, akik ebédnél odatolakodnak elé, hogy előbb kaphassanak a levesből. A szobában egy nagy asztal mögött még ketten ültek, az egyikük nyilván az egész étteremlánc igazgatója. Szó nélkül lehuppantam eléjük. Szorgalmasan jegyzeteltek valamit, és csak akkor néztek fel, amikor a jóképű fiatalabb elfoglalta ismét a helyét. Tetőtől talpig végig mértek. Szemük hosszan elidőzött gyönyörű körömlakkomon.

– Tehát, Ön Kiss Lilla – kezdte az egyikük.

– Igen – vágtam rá.

– Hány éves? – Negyven leszek.

– Tessék?

– Negyven leszek... – válaszoltam bizonytalanul. A férfi hitetlenkedve rázta a fejét.

– Letagadhatna pár évet – bókolt a fiatalabb. Elpirultam, azóta nem mondtak nekem ilyen szépet, amióta elkezdtem inni. Sok-sok évvel ezelőtt a férjem suttogetta ezt a fülembé, mielőtt végleg elhagyott volna. Még ma sem tudom felfogni, mit tehettem ellene. Egyszer csak nem jött haza. Azt mondta, emlékszem, csak pár napra elutazik Bécsbe, egy üzleti ügy miatt. A napokból hét lett, a hetekből pedig hónap. Hiába vártam, hívtam fel vagy ezerszer, semmi válasz. Eltűnt. És maradt helyette a magány, na meg a pia.

– Nos, khm, miért gondolja, hogy Ön lenne a legmegfelelőbb erre az állásra? – vette vissza a szót a főnök.

– Ööö, ez az állás, egy új esélyt adna... ööö...

A hangom elcsuklott, ajkaim elfehéredtek, körmöm belevájtam a húsomba. Fel-szisszentem. Jobban fájt, mint gondoltam volna. Éreztem, hogy tenyeremből ki-mászik a vérkígyó, és lassan lekúszik csuklómig. Talán megijedtem? Nem mertem bevallani, mekkora hibát követtem el, és milyen homályba éltem éveken át? Megiga-zítottam a szőrmét, mint egy páncél, úgy védett a múlt mérgezett nyilaitól. „Felejtsd el!” – gondoltam – „legyőzted magad, sikerült, a régi éned felé emelkedtél, meg se érdemli, hogy rá pazarold az idő! Koncentrálj!” – üvöltötte egy hang a fülemben.

– Mert minden erőmet az elvégzendő feladatra összpontosítanám. Nagyon ki-tartó, és határozott személyiség vagyok, aki képes tanulni a hibáiból – mosolyogtam az igazgatóra. Elismerően bólintottak. A fiatalabb még egy kacsintást is megenge-dett magának. Pajkosan felhúztam szemöldököm, és csak pillogtam, akárcsak egy úrikisasszony. Sikerült? Ennyi? A ruha, a smink, a körömlakk megtette hatását, de ezek mit sem értek volna, az én nagyszerű teljesítményem nélkül.

– Vízontlátásra! – mondtam kifele menet.

– Várjon, egy pillanat, elnézést, hol is lakik pontosan? – dugta az orrom alá a jegyzetét az egyik öltönyös.

– Üristen... – suttogtam.

– Hogy mondja? – kérdezett azonnal vissza a férfi. Szemeim megteltek könnyel, mekkora hülye voltam?! Ha elmondom, honnan jövök, elúszik az állás. Senki sem akar felvenni egy szerencsétlen alkoholistát, aki ráadásul nemrég jött ki az elvonóról, persze „tisztának” vallja magát, és még gyerekpezsgőt sem ivott, hogy megünnepelje visszakapott életét. Már ott bent meg kellett volna mondanom az igazat, nem voltam őszinte, megbízhatatlan függő vagyok.

– A Virág utcai Hajléktalan Szállón lakom – néztem az úr szemébe. Először csak hebegett-habogott, aztán megfordult, a főnökéhez rohant, hogy elújságolja neki a hírt, amit ő is tökéletesen hallott pár másodperccel ezelőtt.

– Ez a nő, hajléktalan, tudhattam volna! Csak rá kell nézni! Az a, az a, a turkálós rongy, biztosan lopta, és a körmei, lefogadom, hogy valami prosti festette ki neki.... hát persze, nézze, a szeme, a szeme, tikkkel, minden piásnak tikkkel....

Csendben álltam az ajtóban. Annyiszor hallottam már az ehhez hasonló prédí-kációkat. Minden ember csak ezt szajkózza, a metrón, a buszmegállón, a kisboltban, a kocsmában.

– Igen, én egész végig gyanítottam, és, hogy csak negyven lesz! Húsz évvel idő-sebbnek tűnik! Látja, ezt teszi az emberrel az alkohol, itt az élő példa! – hatásszüne-tet tartott, majd folytatta – kijön az elvonóról és azt hiszi, majd mindenki ő érte fog kapkodni... egy hét múlva ismét az árokban fog fetrengeni...

– Bocsánat, elmehetek?

Meguntam. Talán ha a családom kezdi el szidni, eltöröm az orrát, de csak engem gyalázott, és az egyáltalán nem érdekelt. Annyiszor szidtak már, sőt gyakran cifrábakat mondok magamra, mint mások. A férfi felháborodva rázta az öklét, amiért félbe mertem szakítani.

– Köszönjük jelentkezését, majd értesítjük – felelte az igazgató. Fejbiccentéssel vettem tudomásul, még egyszer utoljára rámosolyogtam a helyes fiatalemberre, aki tátott szájjal hallgatta végig kollégája hegyi beszédét. Miután becsuktam magam után az ajtót, néhány beszédfoszlány szűrődött ki a szobából, egy nagy csattanás, aztán némaság.

Hazafele még beugrottam a sarki ABC-be, és sokáig elidőztem a borok előtt. Így kezdődött minden öt évvel ezelőtt. Akkor is, végig néztem a polcon sorakozó palackokon, majd egy határozott mozdulattal levettem egyet, mindegy volt melyik kerül kezembe, mindegy volt az íze, és mindegy volt az ára is. Boldogan léptem ki az üzletből, hónom alatt egy kis csomag csokoládé. Hadd örüljenek a szálláson a többiek, miközben elmesélem sikeres és nagyszerű állásinterjúmat.

Kör

Nézem a szép havas árnyat s éjszínű csoda tájat,
hópihe székben Csend regnál szörnyű a rend.
Apró pinty ül az ágon, nem füttyöl úgy, mint nyáron.
Fáradt hangokat hall, még lepihen s meghal.
Fönt a pipáját vígan szívja az Úr: Bizony, így van!
Bólogat, örvend, mint egyszerű ember kint,
végtelen búzamezőkön, ahol várja a pompás alkony.
Bús ez a játék, öl; rút harag, ördögi kör.

Szerelem

Semmi se számít, kínoz a kétszínű sunyi érzés,
Zúg a fülemben a sok mézédész szó, nevetése
Elkápráztat, gyors és örült táncba visz engem.
Részegen állok színpadomon, körülöttem csikkek
Elszívott szálak, múltam töredékei, ócskák.
Látom a mellém libbenő árnyat, szótlanul ámul.
Eddig tartott fergeteges darabunk, a közönség
Mérges, szellemem elsuhan, társ nélkül hajlok meg.

Kimono

Halkan suhog a
tavaszi szélben, akár
egy szép tollpihe

Bársonyos, mint egy
lepke szárnya, kitérja...
Vár a végtelen.

Ezer színű, mint
a világunk egy halk hang
szólít Japánba.

Felhők fölött

– Világ életemben tériszonyom volt! – nyitottam ki egy üveg sört, hála istennek a szabályzat megengedi, hogy néha leszálljak, és feltöltssem a készleteim. A kosárban három karton pia állt, spórolnom kell a következő leszállásig, remélem, addig átutalják a fizetésem. Amióta odaadtam azt a szakadt esernyőt annak a síró kis kölyöknek, minden mozdulatom figyelik, egy perc nyugtom sincsen! Lassan cigarettát sem vehetek majd magamnak, és még ezt a diktátort isteníti minden szerencsétlen szegény. Meg sem érdemli ezt a sok jókívánságot, fenn ül a trónjában, és ott kacag az emberek fájdalmain. Tudom, régen én is ott ültem a kis sámlyn, és együtt koccintottam vele az egészségére. Most legszívesebben visszamennék az időben, és jól felfofoznám magam. Múltkor még a focimeccsre sem engedett be, helyette leküldte hozzám Mihályt. Micsoda társaság, vele a kocsmázás szóba sem jöhet, meg nem hívna egy italra az antialkoholista, nekem meg mindig elfogy a pénzem a hónap végére. Maradt a B megoldás, csendkirályoztunk, nyert.

Most is, a kis ABC-ben kit pillantottam meg? Gábrielt személyesen, az a felfuvalkodott hólyag öltönyben és lakkcipőben vizsgálgatta a rágókat. Ennek is mázlija van, ha nem lenne az a hibátlan Colgate reklámos fogcsora, sosem jutott volna ilyen magasra a ranglétrán. S volt pofája rám kacsintani, majd' megfojtottam azt az arcátlan alakot!

Kinéztam a kosárból. Párizs, már ezerszer láttam. Az első pár alkalommal még gyönyörködtem a városban, posztoltam egy-két képet az Eiffel toronyról, Jezi likeolta őket. Egy ideje viszont azt sem tudom, milyen ország fölött repülök el, mindegyik ugyanolyan. Szmog borítja, bűdös, és mindig legalább egy felhőkarcolóba beleütközök. Jobban szeretem a mezőket, a gabonaföldeket, vagy a folyóvölgyeket, ott nincsenek ostoba emberek, akik az utcán rohannak a buszmegálló felé, esetleg taxit próbálnak fogni, pedig pontosan tudják egyik sofőr sem fog megállni, hogy felvegye őket. A táj unalmas, és absztrakt akár egy Picasso festmény. Bezzeg a régi képek... Rubens vagy Da Vinci, azok csodálatosak. Minden egyes kis részlet ki van dolgozva, a hölgy szájának vonásai, az úr palástjának minden egyes gyűrődése... Mostanában minden olyan egyszerű és elnagyolt, nem is értem az embereket, hogy élhetnek így?!

Mostanában nem mosolygok rá senkire, és nem mondok hálát az Úrnak, nem dicsérem, hogy micsoda nagyszerű állást kaptam tőle, mert egész nap csak a tájat kell bámulnom és egyszer, kétszer néhány eltévedt lelkecskét igazítok el. Annak idején tényleg örültem a munkámnak, kulcsaim tisztogattam, felhőkön ücsörögve lógáztam a lábam, majd szentté avatásom ezredig évfordulójára kaptam ezt a hőlégballont, mára már itt-ott kiszakadt a textil, a sárga is inkább fehérre emlékeztet, s én várhatom a következő ajándékot az Atyától, ami legalább olyan messze, mint az Utolsó Ítélet vagy a rezsicsökkentés. Megfordult a fejemben, hogy hagyom az egészet a fenébe. Felmondok, és beállok Lucifer kaszinójában pultosnak, azonban ezt az ötletet mindig elvetem, mert ott az alkoholfogyasztás tilos, és ha rajtakapnak, miközben egy üveg vodkát iszogatok, páros lábbal rúgnak ki onnan.

A hőlégballon alatt egy madár sereg repült el. Fekete pöttyök az égen. Gondolkoztam, hogy megdobom a sereghajtót az üres sörös üveggel, de végül nem tettem, helyette inkább csak intettem feléjük fehér zsebkendőmmel. Örültem volna, ha az egyikük véletlen kilyukasztaná csőrével a ballont, mert akkor kárpótlást kérhetnék. De az én szerencsém nem ilyen bőkezű. Be kellett érnem a fehér felhőkkel, a zöld lombos fákkal és a tintakék éggel, s úgy gondoltam, ezt a pillanatot meg kell örökötnem az utókor számára, és csináltam egy selfiet.

Tánc

– Micsoda! Kirúgna?! Ez lehetetlen! Az előző operám elsöprő sikert aratott! Én csak a maga utasítását követtem. Legyen modern, nagy csattanóval a végén! Kérése teljesült, apokalipszis, mindenki meghal, ráadásul még az is kiderül, hogy a főszereplő tehet az egészről. S ez nem elég kreatív! Akkor írjon jobbat... Ez művészet, és a művészetet mindenki a maga módján értékeli. Nem tehetek róla, hogy a polgármester ízlése egyenlő a nullával. Még, hogy én vagyok a hálátlan és a nagyképű. Tudja mit, rúgjon ki! Nem érdemli meg, hogy az én munkáimat játsszák a színházában. A sértődéseivel már az agyamra megy, viszlát! – bosszúsan csaptam le a telefont. „Mit képzelsz a rátarti, pipogya fráter, hogy engem, korunk egyik leghíresebb librettóíróját csak úgy kioktathat?! Nevetséges. Mert mi baja például ezzel a mondattal: „Hirtelen az egész városban megálltak az összes villamosok!” Nyelvtanilag helytelen, rendben van, de ez költői nyelv! Ha az ember alkot, olyankor minden megengedett. Például, nem van ez a csodás éjszakai fuvallat, mely tegnap este átjárni lelkemet Na, tessék, Arany fülemiléje jobb? Egyáltalán nem, hát akkor meg mi a kifogás? Itt köztözködnek, ahelyett, hogy máshol is észrevennék a csorbát, és nem csak a legzseniálisabb művekben.” Bevonultam a konyhába, és kávént öntöttem. A fele a padlóra folyt, és a tócsában halványan körvonalazódott nyúzott arcom. Farkasszemet néz-

tem a tükörképpel, és egy beesett szemű, megkeseredett, szenilis vénembert láttam. A látvány elborzasztott, és inkább elfordultam. Lerogytam egy székre, és csak fogtam a fejem. Mitévő legyek? Egy senki vagyok, elfuserált és befejezetlen művekkel bővelkedő szerencsétlen. Legnagyobb örömömre, az operáim legalább az egereket szórakoztatják, akik nemrég béreltek ki egy sarkot a nappaliban. Most halkán cincognak, biztos megéreztek haragomat. Dühöm nem csillapodott, pedig csészém, amelyben italom volt, már árván lógázta le lábát az asztalról. A törékeny porcelán ott táncolt élet és halál között. Lenn a mélyben a könyörtelen padló várta, de ő mit sem törődött a veszéllyel, vidáman ropta tovább. Kezdett idegesítővé válni az örökös rángatózásával, de egyelőre csak szemem sarkából sandítottam rá. A másodpercek lassan teltek, s bennem egyre nőtt az indulat. A pici pohárka hol keringőzött, hol tangózni kezdett, és az ujjam akaratlanul dobolta a ritmust. Amikor harmadszorra pörgette meg láthatatlan partnerét, egy mozdulattal lesöpörtem az asztalról. A csésze ripityára tört, és még egyszer bánatosan dúdolt egy sort: Umszassza, umszassza... Néma csönd. Umszassza, umszassza. Ablakomon kitekintettem, és láttam, hogy a szemafor szabad utat jelez, de az utolsó bécsi gyors már nem fut be a pályaudvarra. Umszassza, umszassza. Villództak előttem a fények, fehér, piros. Megállj, mehet... nincs tovább, végállomás. S akkor valami varázslat folytán leültem, és elkezdtem írni.

Másnap, az Operával épp átellenben, egy romház kövein megjelent egy cédula. Mindenki jól láthatta, és ha az igazgató kipillantott az utcára, ő is elolvashatta: Rohadj meg!

AZ ISKOLA ALAPRAJZA

III. em. 5. 9.b	III. em. 6. 11.b	III. em. 7. 5.c	III. em. 8. 10.a	III. em. 9. 7.b	III. em. 10. 12.c	biológia előadó	biológia előkészítő	
term. tud. labor 2						öltöző		
term. tud. labor 1						lépcső	fiú WC	
								léány WC
							labor előkészítő	

HARMADIK EMELET

II. em. 6. 9. c	II. em. 7. német tanári	II. em. 8. 12. b	II. em. 9. Kodály terem	II. em. 10. 10. b	II. em. 11. 8. b	öltözők	testnev. tanári	tornaterem
II. em. 5. 10. c								
II. em. 4. 11. c								
	fiú WC		lépcső					
	angol tanári							
	D nyelvi terem		lift		C nyelvi terem		leány WC	

MÁSODIK EMELET

I. em. 6. 9.a	I. em. 7. rajz, ének terem	I. em. 8. rajz, ének tanári	I. em. 9. 11.a	I. em. 10. 12.a	I. em. 11. 8.a	I. em. 12. info I.	I. em. 13. fizika előadó	fizika labor
I. em. 5. 7.c								
I. em. 4. 7.a	fiú WC	lépcső			lift	büfé	„A” nyelvi terem	leány WC
	tört. tanári							
	B nyelvi terem							
							fizika tanári	fizika szertár

ELSŐ EMELET

igazgató	titkárság	nagy tanári	felvételi előkészítő	bejárat	mate- matika tanári	II. nyelv tanári	pszich. és esti isk.	testnevelés tanári	könyvtár	autóbejárat	öltözők						
														közeledő			
ig. helyettes	másoló				irat- tár	magyar tanári	lépcső	lift	fogadóhelyiség	orvosi szoba	személyzet		tornaterem	raktár			
															tárgyaló	irat- tár	
info II.															tanári WC	gazda- sági	tanári konyha

FÖLDSZINT

